

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Φύλλο 505 1,00 €

Εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

“Μπαζώνει” τα πάντα το καθεστώς Μητσοτάκη

Ό,τι κι αν κάνουν μέσα στη Βουλή...

**ΑΓΩΝΑΣ
ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΩΣ ΤΗΝ
Ανατροπή**

Vodafone

Πρώτο βήμα για την επανεκκίνηση του Σωματίου

σελ. 4

Εκπαίδευση

Δύο μήνες φοιτητικών κινητοποιήσεων

σελ. 6

Ουκρανία

Δύο χρόνια από την αρχή μιας γιγάντιας σύγκρουσης

σελ. 12

Τέμπη

Ένα έγκλημα που ζητάει τιμωρία

σελ. 15

8 Μάρτη: Μέρα της Γυναίκας, Μέρα Αγώνα

Ανυποχώρητος αγώνας ενάντια στην ταξική καταπίεση και τον αστικό ατομικό δικαιωτισμό

Παρά την προσπάθεια της αστικής τάξης να εκφυλίσει τον χαρακτήρα της 8ης Μάρτη, η ημέρα αυτή έχει βαθιά ταξικές ρίζες: είναι η μέρα που τιμούμε τις εργαζόμενες γυναίκες που αγωνίστηκαν, αγωνίζονται και θα αγωνίζονται ενάντια στην ταξική καταπίεση.

Τιμούμε τους ιστορικούς αγώνες των εργατριών, που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος.

Δεν ξεχνάμε τον αγώνα των εργατριών κλωστοϋφαντουργίας στη Ρωσία το 1917. Ο ξεσηκωμός τους για το τέλος του πολέμου, αύξηση μισθών και το τέλος του τσαρισμού πυροδότησε τη Φεβρουαριανή Επανάσταση και αποτέλεσε φάρο για όλες τις επόμενες ταξικές αναμετρήσεις που έδωσε το γυναικείο εργατικό κίνημα.

Δε χαρίζουμε σε κανένα νεοφιλελεύθερο, ψευτοπροοδευτικό στρατόπεδο τις ιστορικές διεκδικήσεις του γυναικείου κινήματος για παύση των ιμπεριαλιστικών πολέμων, για ίσα δικαιώματα στην εργασία, στην οικογένεια, στην πολιτική και κοινωνική ζωή.

Δε θυσιάζουμε τα δικαιώματα που κερδήθηκαν με κόπο και αίμα για την προστασία της γυναίκας, της μητρότητας και του παιδιού.

Οι γυναίκες ακόμα είναι θύματα της φτώχειας και της ανεργίας, της εργοδοτικής βίας και αυθαιρεσίας, του πολέμου και της προσφυγιάς

Στην Ε.Ε., που βουλιάζει μέσα στην κρίση, η ανεργία των γυναικών φτάνει το 6,2% τον Δεκέμβρη του 2023. Οι γυναίκες στην Ευρώπη πλήττονται περισσότερο από την ενεργειακή κρίση μιας και είναι περισσότερο συνδεδεμένες με τη φροντίδα του νοικοκυριού. Τα περιστατικά βίας και σεξουαλικής παρενόχλησης στους χώρους εργασίας (όπου στη συντριπτική πλειοψηφία θύτης είναι ο εργοδότης ή προϊστάμενος), η υπερεκμετάλλευση της εργασίας και η αύξηση των ψυχιατρικών διαταραχών εξαιτίας της είναι κανονικότητα στον βούρκο της «προοδευτικής» Δύσης. Στην Ελλάδα, η κατάσταση είναι ίδια και χειρότερη, με τις άθλιες συνθήκες εργασίας και τα σωρηδόν αντεργατικά μέτρα, με τη διάλυση της Δημόσιας και Δωρεάν Παιδείας

και Υγείας, με το λουκέτο και την υπολειπόμενη όλων των δομών προστασίας ανυπεράσπιστων γυναικών και παιδιών.

Οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι έχουν κοστίσει αμέτρητες ζωές άμαχου πληθυσμού, στην πλειοψηφία τους γυναίκες και παιδιά. Στην Παλαιστίνη, πάνω από 20.000 παιδιά και γυναίκες έχουν σκοτωθεί από τους φασίστες-σιωνιστές, που τους θεωρούν «ζώα», ενώ η εθνοκάθαρση των Παλαιστινίων συνεχίζεται με την αμέριστη στήριξη των δυτικών ιμπεριαλιστών –συμπεριλαμβανομένης της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Η κρίση του εργατικού αλλά και του γυναικείου κινήματος αφήνει τις γυναίκες έρμαια των σύγχρονων επιθέσεων

Το καπιταλιστικό σύστημα που βρίσκεται σε βαθιά κρίση και παρακμή χρειάζεται την εργατική τάξη αποπροσανατολισμένη, κατακερματισμένη σε άτομα και «ατομικότητες». Το «μετα-φεμινιστικό» κίνημα δεν έχει καμία σχέση με τον παραδοσιακό φεμινισμό, τον προοδευτικό, ριζοσπαστικό, αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα του.

συνέχεια στη σελ. 11

Να οικοδομήσουμε την Ο.Κ.Δ.Ε. & την 4η Διεθνή

- Για την οργάνωση της αντίστασης, τη νίκη των αγώνων

- Για τον Σοσιαλισμό, μόνη διέξοδο

στην καπιταλιστική κρίση, βαρβαρότητα και παρακμή

- Για την αναγέννηση του Επαναστατικού Μαρξισμού

Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχά λαϊκά στρώματα τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα με τα μνημόνια, βιώνουμε καθημερινά την σκληρή επίθεση του κεφαλαίου. Παλιές και νέες αστικές/μνημονιακές δυνάμεις έχουν επιταχύνει την ιδιωτικοποίηση και διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών, των κοινωνικών αγαθών, της υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης. Έχουν ενισχύσει τις τεράστιες ανισότητες, τον ανεξέλεγκτο πλουτισμό μιας χούφτας καπιταλιστών και πλουσίων, πατώντας στην υπερεκμετάλλευση και καταπίεση της εργασίας, στη λεηλασία της περιουσίας και της ζωής των φτωχών, βάζοντας χέρι σε λαϊκές καταθέσεις και αποταμιεύσεις, σπία, πρόσβαση σε ρεύμα, νερό, φάρμακα, στα πιο στοιχειώδη αγαθά. Οι αντιδραστικές μνημονιακές πολιτικές καταπατούν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, εκφυλίζουν το ήθος και τον πολιτισμό της κοινωνίας, σπέρνουν οικονομική αποσύνθεση. Η απότομη φτωχοποίηση και εξαθλίωση μετρά εκατομμύρια ανέργους και υποαπασχολούμενους, διάλυση του «κοινωνικού κράτους» και κοινωνικού ιστού. Τα σκληρά, αντιδραστικά μέτρα (μειώσεις μισθών, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, όλο και χειρότερες, πιο «ελαστικές» σχέσεις εργασίας, ποινικοποίηση και καταστολή συνδικαλισμού, απεργιών, αγώνων) έχουν χτυπήσει στην καρδιά της κοινωνίας, στον σκληρό πυρήνα της εργατικής τάξης, με ξεκάθαρο στόχο το πλήρες τσάκισμά της. Με τη μαζική ανεργία και τους μισθούς πείνας, η εργατική τάξη (κυρίως οι νέοι) δυσκολεύεται ακόμα και να αναπαραχθεί.

Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχά λαϊκά στρώματα, βλέπουμε τον πόλεμο να απειλεί την επιβίωση του ανθρώπινου γένους. Εστίες πολέμου σ' όλο τον πλανήτη αναφλέγονται απειλώντας ολόκληρη την ανθρωπότητα. Η εξαθλίωση, φτώχεια και πείνα, η μετανάστευση και προσφυγιά εξαπλώνονται δραματικά. Η παιδική εργασία, η εγκληματικότητα, ο ρατσισμός και εθνικισμός φουντώνουν. Η αλόγιστη χρήση των φυσικών πόρων από τις πολυεθνικές και τους ιμπεριαλιστές απειλεί με καταστροφή το περιβάλλον και το μέλλον της ανθρωπότητας. Η όξυνση αυτών των επιθέσεων γίνεται μόνο και μόνο για να σώσουν οι καπιταλιστές τα κέρδη και το παρακμασμένο, σάπιο σύστημά τους από την κρίση.

Μόνο εμείς, οι εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι και φτωχά λαϊκά στρώματα μπορούμε και πρέπει να τους σταματήσουμε. Απέναντι στα αδιέξοδα του ατομισμού και της διαίρεσης, να χρησιμοποιήσουμε τους αγώνες και την αλληλεγγύη μας. Να πολεμήσουμε τον νεοφιλελευθερισμό, που γίνεται όλο πιο ακραίο, τα Μνημόνια, την κρατική καταστολή και τις σύγχρονες χούντες, τον ρατσισμό, φασισμό και πόλεμο. Με όπλα τα συνδικάτα, τις επιτροπές αγώνα, τις γενικές συνελεύσεις, σε κοινωνικούς χώρους και γειτονιές. Με όλες τις μορφές αυτοοργάνωσης και τις καλύτερες παραδόσεις του εργατικού κινήματος.

Πρέπει να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα, στα μνημόνια, το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, την αντιδραστική ΕΕ, τον καπιταλισμό και τον ιμπεριαλισμό. Πρέπει να καταργήσουμε την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, να κοινωνικοποιήσουμε κάτω από εργατικό έλεγχο τις μεγάλες επιχειρήσεις στους τομείς-κλειδιά (τράπεζες, ενέργεια, μέσα μεταφοράς, επικοινωνίες κ.λπ.). Να σταματήσουμε να πληρώνουμε το χρέος, να βγούμε από τον ζουρλομανδύα του Ευρώ και τη «φυλακή» της ΕΕ του καπιταλισμού/ιμπεριαλισμού, του ρατσισμού και φασισμού, της καταστολής, των επεμβάσεων και πολέμων.

Πρέπει να στρατευτούμε στον αγώνα, για να υπερασπιστούμε την εργασία, το βιοτικό επίπεδο, το δικαίωμά μας στη ζωή και στην αναπαραγωγή της εργατικής τάξης με σύγχρονους όρους. Να ανατρέψουμε τη βαρβαρότητα του νεοφιλελευθερισμού, τις πολιτικές παλιών και νέων αστικών/μνημονιακών κομμάτων, τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους. Μέσα από αγώνες, **να επιβάλλουμε τη δική μας επαναστατική κυβέρνηση, μια ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ**. Έτσι μπορούμε να εγγυηθούμε την εφαρμογή ενός ριζοσπαστικού, αντικαπιταλιστικού Προγράμματος Σωτηρίας - να ανοίξουμε τον δρόμο στη μόνη πραγματική εναλλακτική λύση, τον Σοσιαλισμό.

Η Ο.Κ.Δ.Ε. είναι μια εργατική κομμουνιστική οργάνωση, στο ρεύμα του επισημοποιημένου μαρξισμού/τροτσκισμού και της 4^{ης} Διεθνούς. Δεν έχουμε καμιά σχέση με «τζάκια» και επαγγελματίες της πολιτικής, με το επίσημο κομματικό σκηνικό. Απευθυνόμαστε-Οργανώνουμε τους εργαζόμενους, άνεργους, νέους και φτωχά λαϊκά στρώματα, σε χώρους δουλειάς, σχολεία, σχολές και γειτονιές, στα κινήματα και τους αγώνες.

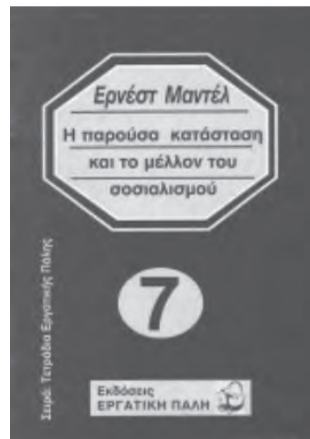
Είμαστε η παλαιότερη οργάνωση της επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα (ίδρυση 1974 - ενώ το ρεύμα μας έχει ακόμα παλαιότερες, βαθύτερες ρίζες στην ιστορία του εργατικού και επαναστατικού κινήματος στην Ελλάδα). Δεν έχουμε λείψει από καμιά μικρή και μεγάλη αναμέτρηση του εργατικού κινήματος στη χώρα μας. Σε όλες τις κινητοποιήσεις και αγώνες (απεργίες, διαδηλώσεις, «αγανακτισμένοι» κ.λπ.) παρεμβαίνουμε με σχέδιο, υπομονή και επιμονή, προωθώντας τη ριζοσπαστικοποίησή τους, σεβόμενοι την εργατική δημοκρατία, την αυτοοργάνωση των μαζών, τους ρυθμούς ανάπτυξης της συνειδήσής τους. Φιλοδοξώντας να οικοδομηθεί μια ικανή και αποφασιστική ηγεσία, ώστε οι αγώνες να φτάσουν ως την τελική νίκη.

Παλεύουμε για μια σοσιαλιστική κοινωνία, που καμιά σχέση δεν έχει με τις σταλινικές δικτατορίες, τα πρότυπα της σοσιαλδημοκρατίας και «κεντροαριστεράς», κάθε ρεφορμιστικό σχέδιο νέο ή παλιό, που πρόδωσαν και δυσφήμισαν τον Σοσιαλισμό.

Παλεύουμε για μια ταξική επαναστατική πολιτική, που ακόμα διαχωρίζεται αυστηρά από τις καταστροφικές πολιτικές των «Λαϊκών Μετώπων» («εαμική κουλτούρα», μέτωπα δημοκρατικά, πατριωτικά κ.λπ.), οι οποίες οδήγησαν σε ιστορικές προδοσίες και ήττες του εργατικού κινήματος.

Παλεύουμε για μια πολιτική διεθνιστική. Η λύση στα μεγάλα προβλήματα της εποχής μας απαιτεί την αλληλεγγύη, κοινή πάλη και ισότιμη συνεργασία της εργατικής τάξης και των λαών, των εργατικών, επαναστατικών και κομμουνιστικών κινήματων/δυνάμεων διεθνώς. Τοποθετούμαστε κατηγορηματικά ενάντια στις ουτοπικές, αντιδραστικές σταλινικές θεωρίες του «σοσιαλισμού σε μία μόνο χώρα». Στην Ευρώπη, παλεύουμε για τη διάλυση της καπιταλιστικής/ιμπεριαλιστικής ΕΕ, για μια Ευρώπη ριζοσπαστική, δημοκρατική, σοσιαλιστική - για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης.

Επιδιώκουμε μια οικονομία σχεδιασμένη από τους ίδιους τους εργαζόμενους. Μια Σοσιαλιστική Δημοκρατία, μια πραγματική δημοκρατία των «από κάτω», που θα οργανώνει την κοινωνία βάσει των πραγματικών αναγκών της πλειοψηφίας και όχι μιας χούφτας καπιταλιστών ή γραφειοκρατών. Μια σοσιαλιστική δημοκρατία πολύ πιο πλήρη, πολύ ανώτερη από το σάπιο αστικό κοινοβουλευτικό σύστημα και τον σταλινικό ολοκληρωτισμό. Αυτή είναι και η μόνη πραγματική λύση απέναντι στην κρίση του καπιταλισμού, που γεννά μόνο ανεργία, μνημόνια, χούντες και πολέμους. Πρέπει λοιπόν να στρατευτούμε στην Ο.Κ.Δ.Ε. και να οικοδομήσουμε το Παγκόσμιο Κόμμα της Σοσιαλιστικής Επανάστασης, μια αναγεννημένη 4^η Διεθνή.

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ**Η παρούσα κατάσταση****και το μέλλον του σοσιαλισμού**

Συγγραφέας: Ερνέστ Μαντέλ

Χρονολογία έκδοσης: Σεπτέμβριος 2005

Σελίδες: 40

Τιμή: 2 ευρώ

Για ν' αναλύσει κανείς την τρέχουσα σημερινή κατάσταση του σοσιαλισμού σε όρους του παρελθόντος του και να προσπαθήσει να προβλέψει το μέλλον σημαίνει να καταπιαστεί με ολόκληρη την οικονομική, κοινωνική, πολιτική, πολιτιστική και ιδεολογική ιστορία της εποχής μας. Στην πραγματικότητα η ιστορία του σοσιαλισμού είναι το δράμα του 20ου αιώνα.

Μια εξαντλητική ανάλυση αυτού του θέματος θα γέμιζε περισσότερο από ένα μεγάλο τόμο. Το να ασχοληθείς μαζί του στο πλαίσιο μιας σύντομης πραγματείας μ' έναν ικανοποιητικό τρόπο είναι ένα αδύνατο εγχείρημα. [...]

Ωστόσο, υποστηρίζουμε ότι μια τέτοια ανάλυση δεν είναι ούτε δογματική, ούτε απαγωγική. Στηρίζεται σε εμπειρικά δεδομένα, τα οποία βρίσκονται στη διάθεση του καθενός που τα θέλει.

Η κρίση του σοσιαλισμού είναι ένα αδιεμφιβήτητο γεγονός. Για πάνω από εκατόν πενήντα χρόνια, ο σοσιαλισμός ταυτίστηκε με μια σχολή σκέψης και δράσης, που επιζητά να αντικαταστήσει την αστική κοινωνία με μια ριζικά διαφορετική και θεμελιακά καλύτερη κοινωνία.

Ασφαλώς καλύτερη, δε σημαίνει τέλεια. Με εξαίρεση ορισμένες βραχύβιες αιρέσεις, η μεγάλη πλειοψηφία των τάσεων που επιδιώκουν σοσιαλισμό, ποτέ δεν υπέπεσε στο σφάλμα του χλιασμού, για τον οποίο οι στρατευμένοι, ή κακής πίστης, αντίπαλοί του συνεχώς τον κατηγορούν. Δεν πρόκειται για τη θεμελίωση «ενός παραδείσου στη γη» ή για τελεία και παύλα στο δράμα της ανθρωπότητας για πάντα. Πολύ λιγότερο πρόκειται για σύλληψη «ενός τέλους της ιστορίας».

Από τον πρόλογο

Πού θα βρείτε τις εκδόσεις**ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ****Αθήνα**

Βιβλιοπωλεία: "Πρωτοπορία" Γραβιάς 3-5, "Πολιτεία" Ασκληπιού 1-3 & Ακαδημίας, "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37 & σε όλα τα κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Θεσσαλονίκη

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Poeta" Αριστοτέλους 34, "Ακυβέρνητες Πολιτείες" Αλ. Σβώλου 28

Πάνασσα

Βιβλιοπωλείο: "Αναγνώστης" Πυρσινέλα 11

Πού θα βρείτε την εφημερίδα**ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ****Αθήνα**

Περίπτερα: Πλ. Κάνιγγος και σχεδόν σε όλα τα περίπτερα των Εξαρχείων.

Βιβλιοπωλεία: "Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο" Θεμιστοκλέους 37, "Καινά Δαιμόνια" Σουλτάνη 8, "Εκτός των Τειχών" Γραβιάς 10-12.

Θεσσαλονίκη

Πολιτικό-Πολιτιστικό Στέκι "Ισκρα", Αμύντα 12, ισόγειο

Βιβλιοπωλεία: "Το Κεντρί" Δημ. Γούναρη 22 (Ναυαρίνο), "Poeta" Αριστοτέλους 34, "Ακυβέρνητες Πολιτείες" Αλ. Σβώλου 28

Πάνασσα

Ψιλικατζίδικο "Ψιλικατέσεν" Γρ. Σακκά 14

Και στα κεντρικά πρακτορεία Αθηναϊκού τύπου σε όλη την Ελλάδα.

Γίνε Συνδρομητής - Ενίσχυσε την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗΓράψτε μας στο e-mail ergatikipali@okde.gr ή ταχυδρομήστε μας τα στοιχεία σας στην διεύθυνση Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 104 37, Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή εσωτερικού 15 ευρώ - εξωτερικού 20 ευρώ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα της Οργάνωσης Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

Εκδίδεται από αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, Εκδότης: Σωφρόνης Παπαδόπουλος, Εκτύπωση: Κ. Φερέτος, Δερβενίων 30

γραφεία: Αγ. Κωνσταντίνου 57, Τ.Κ. 10437, Αθήνα, τηλ. 210-5247227 - Κλεισούρας 4, Θεσσαλονίκη, τηλ. 2310-237938

www.okde.gr, e-mail: ergatikipali@okde.gr

Συνέβη και αυτό: Η εξοχότατη πρόεδρος της Δημοκρατίας κα Κ. Σακελλαροπούλου αμέσως μετά την ψήφιση από τη Βουλή του νομοσχεδίου για το γάμο των ομόφυλων, γιόρτασε σε γνωστό gay bar μαζί με γνωστούς ομοφυλόφιλους (Πατέλης, Καπουτζίδης, Σεργουλόπουλος, Τάκης κ.ά). Την είδηση δημοσιοποίησε η πρόεδρος των λεσβιών Ελλάδος (και προσωπική φίλη της εξοχότητας της κας Προέδρου, όπως πάλι αποκάλυψε η ίδια), η οποία οργάνωσε και την γιορτή. Αυτή η ανεπίτρεπτη ενέργεια της ΠτΔ να γιορτάζει την ψήφιση ενός νομοσχεδίου για το οποίο η πλειοψηφία του ελληνικού λαού είναι αντίθετη αλλά και δεν επιτρέπεται λόγω της ιδιότητας που έχει, μονάχα από ένα πρόσωπο που έκρινε συνταγματικά τα μνημόνια και τις περικοπές συντάξεων, μισθών και δώρων που καταδίκασαν στη φτώχεια και στην εξαθλίωση εκατομμύρια ανθρώπους, θα μπορούσε να γίνει. Άλλωστε αυτό ήταν το μόνο προσόν για το οποίο οι νεοφιλελεύθεροι αγριάνθρωποι του Μητσοτάκη την έκαναν ΠτΔ. Τέλος στο ίδιο gay bar βρέθηκαν και η πρώην υπουργός της ΝΔ Ντόρα Μπακογιάννη και η υφυπουργός Παιδείας Ζέττα Μακρή, προφανώς για να γιορτάσουν κι αυτές.

Όλος αυτός ο αγγελικά πλασμένος συρφετός ετοιμάζεται να ψηφίσει και να εγκρίνει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, καταπατώντας ακόμη και το άρθρο 16 του Συντάγματος. Φαίνεται ότι μόλις η άθλια κυβέρνηση Μητσοτάκη ψηφίσει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, όπως δήλωσε και ο υπουργός Παιδείας Κ. Πιερρακάκης, ετοιμάζει αλλαγές στα Λύκεια, μετατρέποντάς τα επί της ουσίας σε εξεταστικά κέντρα.

Μετά τα ιδιωτικά ΑΕΙ, σειρά έχουν τα Λύκεια

Διάλυση και ιδιωτικοποίηση και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης

Σύμφωνα με πληροφορίες της «Καθημερινής», αυτά που σχεδιάζονται για τα Λύκεια είναι σε γενικές γραμμές τα εξής:

- Για την εισαγωγή στα ΑΕΙ θα μετρούν οι βαθμοί σε 4 μαθήματα με εξετάσεις από την Τράπεζα Θεμάτων (Τ.Θ.).

- Τα θέματα θα κληρώνονται από την Τ.Θ. στα οποία θα έχουν πρόσβαση οι μαθητές. Εξετάσεις για την εισαγωγή θα υπάρχουν και στις τρεις τάξεις του Λυκείου (Α, Β και Γ).

- Οι απόφοιτοι από το Λύκείο θα παίρνουν Εθνικό Απολυτήριο (Ε.Α.). Ο βαθμός του Ε.Α. θα προκύπτει από τους βαθμούς των δύο τελευταίων ή και των τριών τάξεων. Εάν μετρούν οι βαθμοί μόνο των δύο τάξεων, η βαρύτερά τους θα είναι 30%-40% για τη Β' και 60%-70% για τη Γ' Λυκείου. Εάν μετρά και ο βαθμός της Α' Λυκείου, τα ποσοστά θα είναι 10% για την Α', 30% για τη Β' και 60% για τη Γ' Λυκείου.

- Για να μπαίνουν στα ΑΕΙ οι μαθητές θα παίρνουν βαθμό εισαγωγής, που θα προκύπτει από τον μέσο όρο των βαθμών στις εξετάσεις στα 4 μαθήματα προσανατολισμού Γ' Λυκείου. Με βάση αυτόν τον βαθμό εισαγωγής οι μαθητές θα υποβάλλουν, όπως και τώρα, μηχανογραφικό δελτίο για τα ΑΕΙ. Βέβαια, θα συνυπολογίζεται και ο μέσος όρος στα 4 μαθήματα στις εξετάσεις της Β' Λυκείου, αλλά μόνο εάν είναι καλύτερος από τον μέσο όρο της Γ' Λυκείου. Για να αποκτήσει κάποιος βαθμό εισαγωγής, θα πρέπει να έχει πάρει Ε.Α.

Δεν πρέπει να τους αφήσουμε

Οι σχεδιασμοί της κυβέρνησης Μητσοτάκη για τα Λύκεια είναι μια νέα πρόκληση για την νεολαία αλλά και όλους τους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Αυτή η καινούργια αντιδραστική μεταρρύθμιση έχει τις ρίζες της σε μια παλιά αντίληψη ότι οι μαθητές πρέπει να αξιολογούνται για τις επιδόσεις τους καθ' όλη τη διαδρομή τους στο Λύκείο. Μ' αυτό τον τρόπο τα Λύκεια χάνουν τη οποιαδήποτε ανεξαρτησία/αξία τους και τύποις και ουσία μετατρέπονται σε εξεταστικά κέντρα. Κατά πάσα πιθανότητα αυτό το νέο Λύκείο θα αρχίσει την λειτουργία του από την επόμενη σχολική χρονιά (2024-2025). Επομένως, τα Λύκεια, βάσει του κυβερνητικού σχεδίου, θα μετατραπούν 100% σε εξεταστικά κέντρα. Έτσι, κάποιος μαθητής από την επόμενη σχολική περίοδο (2024-2025) θα μπαίνει σχεδόν αποκλειστικά στο Λύκείο εφόσον θέλει και προπαντός μπορεί (οικονομικά κ.λπ.) να μπει σε κάποιο πανεπιστήμιο, δημόσιο ή ιδιωτικό.

Είναι βέβαιο ότι αυτά τα Λύκεια – εξεταστικά κέντρα θα κοστίζουν πανάκριβα στις οικογένειες, ιδιαίτερα στις πιο αδύνατες οικονομικά, μια που θα αναγκασθούν να στέλνουν τα παιδιά τους στα ιδιωτικά φροντιστήρια, τουλάχιστον για ένα ή δυο χρόνια παραπάνω. Έτσι με την αύξηση του πλήθους των εισαγωγικών εξετάσεων (στις 3 τάξεις του Λυκείου αντί για 1) θα αυξάνεται και η δαπάνη των οικογενειών για φροντιστήρια και θα προχωράει ακόμα περισσότερο η έμμεση ιδιωτικοποίηση

της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Τέλος, και τα δίδακτρα των φροντιστηρίων κάθε είδους (κέντρα μελέτης, κέντρα ειδικής αγωγής για παιδιά με μαθησιακά προβλήματα κ.λπ.) θα αυξηθούν και αυτά, μια που θα υπάρχει πολύ μεγαλύτερη ζήτηση από αυτή που έχουν σήμερα.

Με αυτό το σχεδιασμό η κυβέρνηση πραγματοποιεί ακόμη ένα χτύπημα στη νεολαία και γενικότερα στην κοινωνία. Ενώ ετοιμάζεται να ψηφίσει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, σχεδιάζει κι ένα νέο χτύπημα στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση, με την μετατροπή των Λυκείων σε εξεταστικά κέντρα και την απόλυτη σύνδεσή τους με τα Πανεπιστήμια, δημόσια και ιδιωτικά. Οι μόνοι κερδισμένοι από τις επερχόμενες αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη στην εκπαίδευση (και παντού) θα είναι το κεφάλαιο και οι επιχειρήσεις. Είτε εκείνες που θα ιδρύσουν πανεπιστήμια είτε εκείνες που έχουν φροντιστήρια. Επιπλέον, αυτοί οι οποίοι θα έχουν μόνο ένα απολυτήριο Γυμνασίου θα αποτελούν μια φτηνή εργατική δύναμη, που είναι και αυτός ένας από τους στόχους της κυβέρνησης των α(χ)ρήστων. Να συμπληρώσουμε ακόμη ότι για τα ΑΕΙ η κυβέρνηση σχεδιάζει και άλλες αλλαγές με κεντρικό στόχο την υποχρηματοδότηση και την γενίκευση των διδάκτρων.

Κάθε μέρα που αυτή η άθλια νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση παραμένει στην εξουσία είναι μια καταστροφή για την Υγεία, την Παιδεία, την κοινωνική ασφάλιση το βιοτικό μας επίπεδο... την ίδια μας την ζωή. Είναι πλέον ώρα, πριν να είναι πολύ αργά, να τους διώξουμε. Η ανατροπή αυτής της κυβέρνησης από τους εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και τη νεολαία είναι θέμα επιβίωσης για όλη την κοινωνία.

Η καπιταλιστική βαρβαρότητα ...

με την γλώσσα των αριθμών

Το ΔΝΤ βγάζει πόρισμα πως η ελληνική αγορά ακινήτων έχει εισέλθει σε περιοχή «φούσκας» ενώ μάλιστα προοικονομεί κίνδυνο για το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, ζητώντας να ληφθούν μέτρα. Οι τιμές των οικιστικών ακινήτων έχουν αυξηθεί σημαντικά σε όλους τους δείκτες από το κατώτατο σημείο τους το 2017, υπερβαίνοντας το 50% σε ονομαστικούς όρους και το 35% σε πραγματικούς. Με βάση τον δείκτη των τιμών κατοικιών προς το εισόδημα, οι κατοικίες στην Ελλάδα βρίσκονται πάνω από τον πήχη κατά 6 μονάδες βάσης, δηλαδή υπερτιμημένες. Παράλληλα, ακόμη μεγαλύτερη είναι η υπερτίμηση με βάση τον δείκτη τιμών προς ενοίκια, με την απόκλιση να αγγίζει τις 29 μονάδες. Αυτή την κατάσταση επιβεβαιώνει το γεγονός ότι τα ελληνικά νοικοκυριά ξοδεύουν το 35% του εισοδήματός τους για στέγαση, ενώ ο μέσος όρος στην ΕΕ είναι 20%. Αντίστοιχα τα φτωχότερα νοικοκυριά δαπανούν πάνω από το 20% του προϋπολογισμού τους σε στέγαση, λογαριασμούς νερού, ηλεκτρικού κ.λπ., σχεδόν τα διπλάσια από ότι τα πλουσιότερα νοικοκυριά.

Μαζικές απολύσεις ετοιμάζουν αυτή τη χρονιά εταιρίες - κολλοσοί παγκόσμιας εμβέλειας, κερδοσκοπώντας και αφήνοντας στον αέρα δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους. Η Amazon ανακοίνωσε εκατοντάδες απολύσεις στο τμήμα υγειονομικής περιθαλψής, μετά από μειώσεις 27.000 εργαζομένων το 2022 και το 2023. Η Cisco, με ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης που φέρνει, θα επηρεάσει περίπου το 5% του εργατικού δυναμικού της επιδιώκοντας να μειώσει τη γραφειοκρατία και να αυξήσει την κερδοφορία, εξαλείφοντας 20.000 θέσεις. Η Microsoft θα απολύσει 1.900 άτομα από τα τμήματα βιντεοπαιχνιδιών της, συμπεριλαμβανομένης της Activision Blizzard. Η Nike θα μειώσει το παγκόσμιο εργατικό δυναμικό της κατά περίπου 2%. Η PayPal, που αγωνίζεται να συμβαδίσει με τον ανταγωνισμό από την Apple και τη Zelle, ανακοίνωσε περίπου 2.500 περικοπές τον Ιανουάριο, όπως αντίστοιχα έγινε και τον περασμένο Ιανουάριο.

Η Ευρώπη παραμένει στο επίκεντρο της οικονομικής κρίσης που χαράζει δυσώϊνο μέλλον για τους εργαζόμενους. Σύμφωνα με την ανάλυση των δεδομένων του FactSet από το CNBC, οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις θα συνεχίσουν να δυσκολεύονται εν μέσω υψηλών επιτοκίων από την ΕΚΤ. Μέχρι τις 29 Φεβρουαρίου, 313 εταιρείες έχουν ανακοινώσει τα αποτελέσματα του 2023, με το 50,2% εξ αυτών να σημειώνει πτώση. Τα στοιχεία της ευρωπαϊκής στατιστικής υπηρεσίας έδειξαν πλήρη στασιμότητα στην ευρωπαϊκή οικονομία η οποία συρρικνώθηκε κατά 0,1% το τρίτο τρίμηνο, ενώ το τέταρτο τρίμηνο αυξήθηκε κατά 0,1% μένοντας στο 0. Τα επιτόκια αργούν ακόμη να πέσουν καθώς η μείωση του πληθωρισμού είναι μακριά από τις προσδοκίες. Ο πληθωρισμός, από τον οποίον εξαιρούνται οι ασταθείς τιμές των τροφίμων και των καυσίμων, μειώθηκε στο 3,1% από 3,3%, υψηλότερα από τις προσδοκίες για 2,9% – και αρκετά υψηλότερα από τον στόχο της ΕΚΤ για 2%.

28 Φλεβάρη

Εργαζόμενοι ενωμένοι με απεργίες για τη νίκη!

Ενα χρόνο μετά το νεοφιλελεύθερο έγκλημα στα Τέμπη που κόστισε τη ζωή σε 57 ανθρώπους, η Αθήνα και όλες οι μεγάλες πόλεις της χώρας πλημμύρισαν από κόσμο στις απεργιακές συγκεντρώσεις της 28ης Φεβρουαρίου. Η απεργία καλέστηκε αρχικά από το ΠΑΜΕ/ΚΚΕ και συμμετείχαν αρκετά πρωτοβάθμια σωματεία, εργατικά κέντρα και η ΑΔΕ-ΔΥ, όχι όμως και η ΓΣΕΕ που έχει καλέσει τη «δική της» κινητοποίηση - απεργία για τις 17 Απριλίου.

Πέρυσι, το σοκ από τον άδικο χαμό τόσων ανθρώπων, οδήγησε σε μια έκρηξη οργής και αγανάκτησης που όμως δεν μπόρεσε να απαντήσει πολιτικά με άμεση ευθύνη των πολιτικών δυνάμεων που κυριάρχησαν στις κινητοποιήσεις, κυρίως του ΚΚΕ: Που υποβάθμισαν το γεγονός ότι αιτία του «δυστυχήματος» ήταν η ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ και πρόβαλαν το απολίτικο σύνθημα «όλων των νεκρών να γίνουμε φωνή» αφού «είτε με δημοσία είτε με ιδιωτικά τρένα, καπιταλισμό έχουμε». Δρώντας χωρίς σχέδιο ενίσχυσης κινητοποιήσεων, το αποτέλεσμα ήταν η φθορά του Μητσοτάκη και της κυβέρνησης να είναι προσωρινή και να επανεκλεγούν λίγους μήνες μετά με ακόμα μεγαλύτερο ποσοστό.

Φέτος, ένα χρόνο μετά και χωρίς να έχουν ξεπεραστεί οι αδυναμίες του κινήματος, η κατάσταση έχει κάποια διαφορετικά χαρακτηριστικά και αυτό εκφράστηκε στις κινητοποιήσεις.

Από τη μία, η κυβέρνηση Μητσοτάκη ιδιωτικοποιεί και διαλύει Υγεία - Παιδεία - Ασφάλιση, επιδοτεί την ακρίβεια με ημίμετρα για έλεγχο των τιμών, προγραμματίζει αυξήσεις - ψίχουλα στους μισθούς, νομοθετεί την κατάργηση της προστασίας των εργαζομένων και ανέργων με πιο πρόσφατο παράδειγμα την κατάργηση του επιδόματος επίσχεσης εργασίας, κάνοντας παράλληλα θηριώδεις εξοπλισμούς. Εντείνει την καταστολή, χτυπώντας και τη μεγάλη διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη στις 28/2, συνεχίζει τις συνδικαλιστικές διώξεις και την τρομοκρατία και ψηφίζει την αντιδραστική αναθεώρηση του ποινικού κώδικα.

Από την άλλη όμως υπάρχουν αντιστάσεις που σε μερικές περιπτώσεις είναι μακροχρόνιες. Το φοιτητικό κίνημα ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων μπαίνει στον τρίτο του μήνα. Η επιμονή και η μαζικότητα του αγώνα αυτού ενάντια στον πυρήνα του νεοφιλελευθερισμού, τις ιδιωτικοποιήσεις, έχει στριμώξει την κυβέρνηση και μαζί με τις μεγάλες κινητοποιήσεις και τα μπλόκα των αγροτών τη φθείρει πολιτικά. Οι εκπαιδευτικοί με τη συνεχιζόμενη απεργία - αποχή από την αξιολόγηση την έχουν σταματήσει σχεδόν καθολικά παρά τις διώξεις.

Σε εργαζόμενους και νεολαία, η απόρριψη του νεοφιλελευθερισμού και των εκπροσώπων του κυριαρχεί. Δεν μπορεί όμως να εκφραστεί συγκροτημένα, να αλλάξει τον συσχετισμό δυνάμεων και να ανατρέψει την κυβέρνηση και την πολιτική της λόγω της υποχώρησης του κινήματος, της προδοσίας ΣΥΡΙΖΑ και συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και της έλλειψης μιας οργανωμένης δύναμης που

να μπορεί να συμβάλλει πραγματικά στην ανασύνθεση και ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος. Η συμμετοχή στην απεργία και τις διαδηλώσεις εξέφρασε την απόρριψη του νεοφιλελευθερισμού πιο συγκεκριμένα, συνδέοντας τις επιμέρους πτυχές της νεοφιλελεύθερης επίθεσης με το έγκλημα των Τεμπών και αποδομώντας το άθλιο αφήγημα περί «ανθρώπινου λάθους». Δείχνει ακόμη, ότι υπάρχει τάση (όχι προς το παρόν παγιωμένη κατάσταση) προς το ξεπέραςμα της προηγούμενης έλλειψης εργατικών κινητοποιήσεων.

Αυτή η πολύ μεγάλη κινητοποίηση δείχνει τις δυνατότητες που υπάρχουν. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να δούμε και την επικίνδυνη προσπάθεια του ΠΑΜΕ/ΚΚΕ να τη μετατρέψει σε κομματική παρέλαση που άνοιγε τον προεκλογικό κύκλο των ευρωεκλογών και στην ανάθεση στο ΚΚΕ να κάνει αντιπολίτευση για λογαριασμό των εργαζομένων. Στη μεγάλη συγκέντρωση στην Αθήνα πραγματοποίησε χωριστή συγκέντρωση και πορεία στα γραφεία της Hellenic Train, για εκτόνωση με συμβολικού χαρακτήρα ενέργειες όπως την αναγραφή συνθημάτων στην ασφαλτο μπροστά στα γραφεία της εταιρείας.

Όμως το πρόβλημα της διάσπασης των κινητοποιήσεων δεν αφορά μόνο το ΠΑΜΕ/ΚΚΕ. Με μία σχεταριστική μορφή εμφανίζεται και στην κινητοποίηση των δυνάμεων της Άκρας Αριστεράς που πάλι επέλεξαν να κάνουν τη δική τους «ταξική» προσυγκέντρωση στα Χαυτεία, μακριά από το κύριο σώμα των διαδηλωτών. Κυριάρχησε η αδιέξοδη λογική της «πολιτικής καθαρότητας» που οδηγεί τους αγωνιστές αυτούς μακριά από τις «συμβιβασμένες» ηγεσίες των τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων αλλά και μακριά από τους εργαζόμενους.

Στη χειρότερη του μορφή το πρόβλημα της διάσπασης της ενότητας και του αγώνα των εργαζομένων εμφανίζεται στην άθλια στάση της ηγεσίας της ΓΣΕΕ που, για μια ακόμα φορά, αρνήθηκε να καλέσει απεργία και να συμμετάσχει στην κινητοποίηση. Οι αστικοποιημένοι γραφειοκράτες που ελέγχουν το κορυφαίο συνδικαλιστικό όργανο των εργαζομένων, συνεχίζουν να το απαξιώνουν οργανώνοντας υποτίθεται απεργία για τις 17 Απριλίου και την προανείγγηλαν δύο μήνες πριν! Ενώ το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ δημοσιεύει αλληπάλληλες μελέτες για τις δραματικές επιπτώσεις της ακρίβειας και της φτώχειας στους εργαζόμενους, αυτοί προγραμματίζουν απεργία που θα γίνει μετά την ήδη εξαγγελθείσα αύξηση του κατώτατου μισθού στις αρχές Απριλίου!

Η απεργία στις 28 Φεβρουαρίου, πέρα από τις αδυναμίες της αλλά και χωρίς να ενδίδουμε στις υπερβολικές εκτιμήσεις περί «σταθμού κλιμάκωσης των αγώνων», ήταν αντικειμενικά μία πολύ σημαντική μαζική κινητοποίηση. Ήταν ευκαιρία για την ενοποίηση στο δρόμο εργαζομένων - αγροτών - φοιτητών με τη διαμόρφωση κοινών αιτημάτων και τη σφυρηλάτηση της αλληλεγγύης τους. Πρέπει να συνεχίσουμε με μαχητικές μορφές πάλης και στηρίζοντας άμεσα και έμπρακτα με απεργίες - διαδηλώσεις - καταλήψεις τον αγώνα των φοιτητών ενάντια στον πυρήνα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, τις ιδιωτικοποιήσεις. Έχουμε απέναντί μας έναν αντίπαλο αποφασισμένο αλλά όχι παντοδύναμο, που χρειάζεται και τη βοήθεια των συμμάχων του, γραφειοκρατών. Και με αυτούς θα αναμετρηθούμε. Για την ενότητα των εργαζομένων και τη νίκη.

επίκαιρα...**Εργατικό δυστύχημα στη Κρήτη:****Νεκρός 22χρονος παλαιστίνιος εργάτης**

Στη μεγάλη λίστα των εργατικών δυστυχημάτων έρχεται να προστεθεί ακόμη ένα τραγικό συμβάν που είχε σαν αποτέλεσμα εργάτης από τη Παλαιστίνη να χάσει τη ζωή του, τη Δευτέρα 12 Φεβρουαρίου, σε εργοτάξιο ξενοδοχειακής μονάδας στο Σίσι Λασιθίου.

Η εργοδοσία προφανώς αρνείται να γνωστοποιήσει τις συνθήκες θανάτου, γιατί έτσι θα αποκαλυφθούν και οι συνθήκες εργασίας των εργαζομένων στο εργοτάξιο και η πλήρης ενοχή της για αυτή την εργατική δολοφονία. Οι εργαζόμενοι κάνουν λόγο για «εργοδοτικό έγκλημα» και για απόπειρα συγκάλυψης, καθώς ο συνάδελφος σκοτώθηκε γιατί δεν τηρούνταν τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας από την εταιρεία. Γιατί, τελικά, στο ζύγι του κέρδους η ανθρώπινη ζωή μετράει λιγότερο από τα χρήματα που εξοικονομούν τα αφεντικά παραβιάζοντας κάθε κανονισμό ασφαλείας.

Αρχικά είχε γίνει λόγος για αιφνίδιο θάνατο και αποδόθηκε σε παθολογικά αίτια. Ωστόσο, σύμφωνα με το ιατρικό πιστοποιητικό θανάτου, που συντάξε ιατροδικαστής δύο ημέρες μετά το συμβάν, ο θάνατος προήλθε από βαριές κακώσεις σώματος, γεγονός που ενισχύει την εκδοχή του εργατικού «δυστυχήματος». Συνάδελφος του νεκρού εργάτη δήλωσε ότι είδε να τον πλακώνει ένας τοίχος, καθώς κι ότι ο χώρος καθαρίστηκε πριν μεταβεί επί τόπου η αστυνομία.

Η πλήρης απαξίωση όχι μόνο της αξιοπρέπειας αλλά και της ίδιας της ζωής των εργαζομένων είναι ο πυρήνας της σκληρής νεοφιλελεύθερης επίθεσης που έχουμε δεχτεί από την κυβέρνηση Μητσοτάκη και όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις. Η εντατικοποίηση της εργασίας και η εξαθλίωση των εργαζομένων, λόγω συνθηκών εργασίας αλλά και βιοτικού επιπέδου πλέον, έχουν τραγικές συνέπειες. Αρκετά! Να μη μετρήσουμε άλλα θύματα για τα κέρδη τους, να μην ανεχτούμε τις εργατοκτόνες πολιτικές τους. Με οργάνωση και αγώνα σε χώρους δουλειάς, γειτονιές, σχολές, σχολεία, να διεκδικήσουμε ζωή κι εργασία με αξιοπρέπεια.

Δίκη των συλληφθέντων από τη διαδήλωση στις 17 Νοέμβρη 2019

Ολοκληρώθηκε τη Δευτέρα 19/2 μετά από σειρά αναβολών η δίκη των 15 (οι κατηγορούμενοι ήταν 19, αλλά οι ανήλικοι δικάστηκαν ξεχωριστά) παιδιών που, αφού ξυλοφορτώθηκαν βάνουσα, είχαν συλληφθεί το 2019 μετά το τέλος της πορείας του Πολυτεχνείου στα Εξάρχεια.

Οι κραυγαλέες αντιφάσεις των μαρτύρων αστυνομικών για τα όσα εκτυλίχθηκαν εκείνη τη βραδιά κατέστησαν σαφέστατη την προσπάθεια να αποκρύψουν την κακοποίηση που υπέστησαν τα παιδιά. Συνολικά δέκα αθώωθηκαν λόγω «σοβαρών αμφιβολιών», ενώ πέντε καταδικάστηκαν για τα αδικήματα της απόπειρας πρόκλησης βαριάς σωματικής βλάβης και παράβασης του νόμου 167 σχετικά με τη βία κατά υπαλλήλων. Στους τελευταίους επιβλήθηκαν ποινές από 18 έως 22 μήνες φυλάκισης με αναστολή. Να τονιστεί ότι η εισαγγελέας είχε προτείνει την ενοχή και των υπόλοιπων παιδιών για συνέργεια σε απόπειρα σωματικής βλάβης με το πρωτοφανές σκεπτικό ότι με την παρουσία τους στην περιοχή των Εξαρχείων εκείνο το βράδυ στήριζαν ψυχικά όσους έκαναν επίθεση στην αστυνομία!

Η δίκη αυτή φέρνει στις μνήμες μας το τερατώδες Κράτος Έκτακτης Ανάγκης που προσπάθησε να επιβάλλει το μνημονιακό καθεστώς, απειλώντας να εξαφανίσει κάθε ίχνος δημοκρατικού δικαιώματος και ελευθερίας. Μας θυμίζει το όργιο καταστολής και τρομοκρατίας που εξαπολύονταν στους αγωνιστές και γενικότερα στο εργατικό-νεολαιίστικο κίνημα, μέσω των συμμοριών των ΜΑΤ, των δικαστηρίων και των ΜΜΕξαπάτησης, με χιλιάδες συλλήψεις, δίκες, δακρυγόνα και ξύλο.

Εκλογές ΠΑΣΕ Vodafone

Πρώτο βήμα για την επανεκκίνηση του Σωματείου

Στις 21 και 22 Φλεβάρη διεξήχθησαν οι εκλογές του Πανελληνίου Σωματείου Εργαζομένων Vodafone-Πάναφον. 2 χρόνια μετά τις προηγούμενες εκλογές, σημειώθηκε ένα θετικό αποτέλεσμα με την αύξηση του αριθμού των ψηφισάντων, με την κάλπη να ανέρχεται στις **87 ψήφους**.

Στο διάστημα που μεσολάβησε από τις προηγούμενες εκλογές, έχει εκδηλωθεί μια άνευ προηγουμένου επίθεση της εργοδοσίας, η οποία εκμεταλλεύτηκε την πανδημία για να επιβάλλει την τηλεργασία και να διαλύσει κάθε εργασιακή σχέση και δικαίωμα. Έτσι, το αυξημένο αποτέλεσμα σηματοδοτεί μια πρώτη επανασυσπείρωση των συναδέλφων γύρω από το σωματείο, το οποίο αντιλαμβάνονται ως το συλλογικό όργανο που είναι ικανό να σταθεί ανάχωμα στο κλίμα τρομοκρατίας και απαξίωσης των σχέσεων εργασίας και των μισθών. Με τη συμμετοχή τους οι συνάδελφοι έδειξαν την εμπιστοσύνη τους στο σωματείο αναγνωρίζοντας τους μεγάλους και σκληρούς αγώνες που έδωσαν μαζί στο παρελθόν, με απεργίες, στάσεις διαμαρτυρίας και αποκλεισμούς εισόδων των κτηρίων της εταιρίας ενάντια σε απολύσεις, για το σταμάτημα των εργολαβιών, για την διεκδίκηση και εντέλει την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας εν μέσω Μνημονίων. Δείχνει επίσης μια γενικότερη μετατόπιση προς την αντίσταση και τον αγώνα, επηρεασμένη και

από το φοιτητικό κίνημα της περιόδου. Το καλό αποτέλεσμα των εκλογών είναι όμως και αποτέλεσμα της ενεργοποίησης και δράσης του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου και των μελών του σωματείου, που κράτησαν όρθιο το σωματείο μέσα σε μια πολύ δύσκολη περίοδο με τη γενικευμένη τηλεργασία και το περαιτέρω ξήλωμα συνδικαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων μέσω των αντεργατικών νόμων Χατζηδάκη και Γεωργιάδη.

Το Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων Vodafone έχει μια μακρά ιστορία. Είναι ένα από τα πολλά πρωτοβάθμια αγωνιστικά σωματεία που ιδρύθηκαν από το 2000 και μετά. Προσπάθησαν να διατηρήσουν τη μαχητικότητα τους κόντρα στην ξεπουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ και των σωματείων – σφραγίδων του ΠΑΜΕ/ΚΚΕ. Ιδιαίτερα απέναντι στις εκφυλιστικές πρακτικές που εφαρμόσε το ΠΑΜΕ – κατέφυγε ακόμα και σε φυσική βία – για να νεκρώσει το ΠΑΣΕ Vodafone και να το μετατρέψει σε άλλη μια σφραγίδα για να εκλέγει συνέδρους για το Εργατικό Κέντρο και την Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων, το σωματείο έχει καταφέρει να διατηρήσει με νύχια και με δόντια τον χαρακτήρα του: Με σκληρούς και ενωτικούς αγώνες, μαζί με το τότε ΠΑΣΕ Wind έδωσε σκληρή μάχη ενάντια στη δημιουργία της εργολαβικής Victus για να μην χαθεί καμία θέση εργασίας. Εν μέσω της μνημονιακής λαίλαπας, ήταν

από τα λίγα σωματεία που κατάφεραν να υπογράψουν Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, σε μια περίοδο όπου οι μισθοί κόβονταν στη μέση και τα εργασιακά δικαιώματα θυσιάζονταν στους δανειστές.

Στις εκλογές πήραν μέρος συνάδελφοι από την Αντεπίθεση των Εργαζομένων συμμετέχοντας και στηρίζοντας το ενιαίο ψηφοδέλτιο, και σημείωσαν ένα σημαντικό αποτέλεσμα καταλαμβάνοντας δύο θέσεις στο διοικητικό συμβούλιο και εκλέγοντας έναν σύνεδρο για το Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Νέοι συνάδελφοι στην ηλικία και στη δουλειά, που θα βάλουν το λιθαράκι τους στην ανανέωση του Διοικητικού Συμβουλίου και γενικά στην ενίσχυση του σωματείου. Στο ΔΣ εκλέχθηκαν και παλιοί συνάδελφοι με εμπειρία στην διοίκηση του σωματείου, οι οποίοι έχουν συμμετάσχει στους αγώνες στο παρελθόν και, με την κινητοποίησή τους συνέβαλλαν στο εκλογικό αποτέλεσμα.

Το θετικό αποτέλεσμα των εκλογών είναι ένα πρώτο βήμα για την αναζωογόνηση του σωματείου, όμως η κατάσταση είναι κρίσιμη. Η κυβέρνηση έχει εξαπολύσει μια επίθεση άνευ προηγουμένου στοχεύοντας στη διάλυση κάθε εργατικής νομοθεσίας και του συνδικαλισμού, μετατρέποντας σε νόμο το «δίκιο του εργοδότη», απαγορεύοντας ακόμα και την απεργία. Σε απόλυτη σύμπνοια και η εργοδοσία της Vodafone που το προηγούμενο διάστημα δε δίστασε να απολύσει και ενεργά

μέλη του σωματείου. Η κατάσταση αυτή επισφραγίζεται με τη διασπαστική πολιτική του ΠΑΜΕ/ΚΚΕ, που έχει ιδρύσει ένα διασπαστικό «σωματείο» στη Vodafone, το οποίο βέβαια δεν έχει κηρύξει ούτε μια απεργία αλλά ξέρει να καταφέρεται και να πετάει λάσπη ενάντια στο ΠΑΣΕ Vodafone κάθε τόσο. Έτσι προκαλούν μια σύγχυση στους συναδέλφους, ενώ η διοίκηση παρακολουθεί και τρίβει τα χέρια της με ικανοποίηση.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, το νεοεκλεγέν Διοικητικό Συμβούλιο έχει χρέος να τιμήσει την εμπιστοσύνη που του έδειξαν οι συνάδελφοι. Με μεθοδικότητα και αποφασιστικότητα πρέπει να μπούμε μπροστά στη μάχη για την ενίσχυση του σωματείου με νέες εγγραφές, με εξωστρεφείς δράσεις, να γίνει ξανά ένα όπλο στα χέρια κάθε συναδέλφου με γενικές συνελεύσεις και μαχητικά μέσα πάλης, θυμίζοντας στην εργοδοσία τη δύναμη των εργαζομένων όταν αποφασίζουν να παλέψουν για τα δικαιώματα και τις ζωές τους. Σε αυτή την κατεύθυνση υποσχόμαστε σε όλους τους συναδέλφους που μας στήριξαν ότι θα κινηθούμε το επόμενο διάστημα.

■ Νίκος Σπίνος,

μέλος ΔΣ ΠΑΣΕ Vodafone-Πάναφον

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκαν την Κυριακή 11 Φλεβάρη στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης οι εκλογές του Σωματείου Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης για την ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής. Αρκετοί συνάδελφοι έδωσαν το παρόν σε μια περίοδο που το Σωματείο ανασυντάσσεται και ανοίγει καμπάνια ενημέρωσης και εγγραφών ώστε να ενισχυθεί ποσοτικά αλλά και ουσιαστικά, ώστε να παρέμβει στους χώρους δουλειάς, να αντιμετωπίσει την επίθεση κυβέρνησης και εργοδοσίας, για να θέσει τους δικούς του όρους!

Η κατάσταση που βιώνουν οι εργαζόμενοι είναι αφόρητη: Ο πληθωρισμός και η ακρίβεια σε όλα τα βασικά είδη κατανάλωσης, στα ενοίκια, στο ρεύμα και την θέρμανση, αποτελούν ωμή ληστεία καθώς έχουν μετατρέψει τους μισθούς μας σε φιλοδώρημα! Οι όποιες αυξήσεις έχουν δοθεί με την αύξηση του κατώτατου είναι στην καλύτερη περίπτωση πενιχρές, καθώς ο μισθός δεν επαρκεί μέχρι το τέλος του μήνα. Ταυτόχρονα, η κυβέρνηση έχει εξαπολύσει έναν ορυμαγδό νεοφιλελεύθερων χτυπημάτων σε όλα τα εργασιακά

Εκλογές στο Σωματείο Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης

και κοινωνικά δικαιώματα. Μετατρέπουν τα επιδόματα του ΟΑΕΔ σε φιλοδώρημα, χτυπούν κάθε εργασιακό δικαίωμα. Προχωρούν στην ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης (με έμμεσο τρόπο), στην ιδιωτικοποίηση της Υγείας και του Νερού, τη διάλυση της δημόσιας - δωρεάν Παιδείας με την παράκαμψη του άρθρου 16 του Συντάγματος. Αιτία για όλα τα δεινά είναι η κρίση και χρεωκοπία της ελληνικής οικονομίας, η ανικανότητά τους να την διαχειριστούν αλλά και η συνειδητή προσπάθεια κυβέρνησης και εργοδοτών να την φορτώσουν στις πλάτες μας.

Στον κλάδο μας κυριαρχεί η ανασφάλεια και η εκμετάλλευση: α) Το πενιχρό ωρομίσθιο (όπως και η ασφάλιση) έχει πέσει σχεδόν στο μισό την τελευταία 15ετία, ενώ εκκρεμεί η προσφυγή της Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών Φροντιστών Ελλάδας στο ΣτΕ, με την οποία επιχειρεί να διπλασιάσει το ωράριο, δηλαδή να ρίξει το ωρομίσθιο στο μισό. β) Οι τριετίες έχουν καταργηθεί από το 2012, ενώ το «ξεπάγωμα» του Μητσοτάκη θα γίνει σε βάθος χρόνου και μόνο για το μικρότερο τμήμα των εργαζομένων. γ) Η ανασφάλεια βασιλεύει καθώς δεν υπάρχει τυπική υποχρέωση, λόγω έλλειψης σύμβασης, για συμβάσεις αορίστου χρόνου ή για επαναπρόσληψη την επόμενη χρονιά, δυσκολεύοντας την προσπάθεια για διεκδικήσεις καθώς επικρέμεται σαν

δαμόκλειος σπάθη η απόλυση τον Ιούλιο. δ) Στην πλειοψηφία των συναδέλφων τα Δώρα, επιδόματα, κ.λπ. δεν καταβάλλονται καθώς παρακρατούνται από τον μισθό. ε) Επικρατεί ασυδοσία στην τήρηση της 45λεπτης διδακτικής ώρας που ξεχειλώνει, καλούμαστε σε meeting και ενημερώσεις γονέων εκτός εργασιακού ωραρίου ενώ δεν τηρούνται πάντα οι ορισμένες από τον νόμο αργίες. Πρακτικά μιλάμε για αδήλωτη και απλήρωτη εργασία. στ) Τέλος, με τους νόμους Χατζηδάκη - Γεωργιάδη για τον ΟΑΕΔ περικόπτονται οι δικαιούχοι και το διάστημα λήψης ταμείου ανεργίας.

Η κατάσταση που βιώνουμε θα χειροτερεύει διαρκώς αν δεν βάλουμε φρένο! Χρειάζεται να οργανωθούμε σε κάθε χώρο δουλειάς και να ενισχύσουμε το Σωματείο με ενεργή συμμετοχή. Το ΣΜΕΘ έχει να επιδείξει σημαντικούς αγώνες:

-Τους αγώνες ενάντια στις εργοδοσίες των φροντιστηρίων Μπαχαράκη, Σύστημα κ.ά. που καταστρατηγούσαν τα δικαιώματα και την αξιοπρέπεια των εργαζομένων, με αποτέλεσμα την πλήρη καταβολή των δεδουλευμένων τους.

-Τον αγώνα ενάντια στην αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των ενσήμων που πετούσε εκτός ταμείου ανεργίας (κάθε καλοκαίρι με την λήξη των συμβάσεων ορισμένου χρόνου και μέχρι την επαναπρόσληψη τον Σεπτέμβρη)

ένα μεγάλο κομμάτι συναδέλφων και κυρίως των πιο χαμηλόμισθων, στον οποίο το Σωματείο πάλεψε μόνο του χωρίς την συμβολή της Ομοσπονδίας ή άλλων σωματείων και νίκησε.

-Τον αγώνα ενάντια στην προσφυγή της ΟΕΦΕ στο ΣτΕ που επιχειρήσει να ρίξει το ωρομίσθιο στο μισό, που περιλάμβανε μια σειρά από δράσεις, κινητοποιήσεις στα γραφεία της ΟΕΦΕ και κορυφώθηκε στην μεγαλειώδη απεργιακή συγκέντρωση της 19ης Μάρτη του 2019, που είχε ως αποτέλεσμα το πάγωμα της προσφυγής τουλάχιστον μέχρι σήμερα.

Το Σωματείο έχει αποδείξει ότι μπορεί και να διεκδικεί και να κερδίζει! Η ενίσχυσή του αποτελεί τον πιο αποτελεσματικό τρόπο για να υπερασπιστούμε τα συμφέροντά μας συλλογικά. Για να αντιμετωπίσουμε την εργοδοτική ασυδοσία, για να τσακίσουμε την αλαζονεία της κυβέρνησης που την εξοπλίζει με αντεργατικούς νόμους, για να οικοδομήσουμε το Σωματείο ώστε να τεθεί με τους δικούς μας όρους το ζήτημα της υπογραφής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και εφαρμογής της σε κάθε χώρο δουλειάς, που θα εξυπηρετήσει τις ανάγκες μας και θα προστατεύσει τα δικαιώματά μας ως εργαζόμενους στην ιδιωτική εκπαίδευση. Για να προτάξουμε τις ανάγκες και την αξιοπρέπεια μας ενάντια στα κέρδη τους!

2 μήνες φοιτητικών κινητοποιήσεων

Το φοιτητικό κίνημα έχει διανύσει 2 μήνες συνελεύσεων, καταλήψεων και κινητοποιήσεων ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της δημόσιας δωρεάν παιδείας. Η μεγαλειώδης πανελλαδική κινητοποίηση της 8/2 στην Αθήνα και η μαζικότερη πανελλαδική απεργία στις 28/2 (περίπου 100.000 διαδήλωσαν σε όλη τη χώρα ενάντια στη συγκάλυψη του εγκλήματος των Τεμπών, στην ακρίβεια και τις ιδιωτικοποιήσεις, για αυξήσεις στους μισθούς κ.λπ.) σφράγισαν το γεγονός ότι πλέον πρόκειται για έναν αγώνα διάρκειας. Η αποφασιστικότητα και η μαχητικότητα του φοιτητικού κινήματος απέναντι στα εμπόδια της κυβέρνησης της ΝΔ (ο μηχανισμός της ΔΑΠ, των ΜΑΤ, των εισαγγελικών παρεμβάσεων και της τηλεξεταστικής) αποδεικνύουν ότι το κίνημα σιγά-σιγά αρχίζει να ξεπερνάει την ηττοπάθεια της προηγούμενης εννιαετίας, που είχε χαραχτεί από τις προδοσίες του ΣΥΡΙΖΑ, τη ζημιά που έκανε στους αντιμνημονιακούς αγώνες, την καλλιέργεια σύγχυσης και απογοήτευσης.

Σημαντικό είναι ότι το φοιτητικό κίνημα έχει πιάσει το νήμα από τις κινητοποιήσεις ενάντια στη μαζική δολοφονία των Τεμπών

συνδέοντας τις ιδιωτικοποιήσεις σε κάθε δημόσια υπηρεσία (π.χ. μεταφορές, ρεύμα, νερό κ.ά.) με την ιδιωτικοποίηση της δημόσιας δωρεάν παιδείας. Παρά το γεγονός ότι η κυβέρνηση προσπάθησε να καταστείλει τον αγώνα με το μέσο της τηλεξεταστικής / τηλεκπαίδευσης, οι φοιτητές δεν έπαψαν να συμμετέχουν στις συνελεύσεις και τις καταλήψεις τους. Αν και παραμένει γεγονός ότι (με ευθύνη και των αριστερών παρατάξεων) δεν έχουν εμπλακεί ενεργά στις δομές αυτοοργάνωσης (επιτροπές και συντονιστικά), για να τις «ξεμπλοκάρουν» από στείρες και γενικόλογες αντιπαραθέσεις και να δώσουν παραπέρα ορμή στον αγώνα παίρνοντάς τον στα χέρια τους.

Κυβέρνηση ΝΔ: μια χούντα με κοινοβουλευτικό μανδύα;

Ο Μητσοτάκης, σαν άλλος δικτάτορας, προσποιείται ότι αδιαφορεί για την εκρηκτική ανάπτυξη του κινήματος και για τη μαζική καταδίκη του ν/σ προχωρώντας στην ψήφιση του στις 8 Μαρτίου. Η κυβέρνηση των δολοφόνων έχει στριμωχτεί, γι' αυτό προχώρησε σε εισβολές της αστυνομίας και της αντιτρομοκρατικής ενάντια σε καταλήψεις σχολών (βλ. Νομική ΔΠΘ και ΝΟΠΕ ΑΠΘ), σε εισαγγελικές παρεμβάσεις για τους «καταληψίες», με σκοπό την τρομοκράτησή τους, ακόμα και στην αποστολή drone μέσα στις σχολές (όπως στη Γεωλογία ΑΠΘ). Καθόλου τυχαίο δεν είναι ότι δύο βδομάδες πριν την ψήφιση η κυβέρνηση «μερίμνησε» πρώτα να ψηφίσει τον φωτογραφικό νέο ποινικό κώδικα, που φυλακίζει ακόμα και όποιον αγωνιστή αμύνεται σε αστυνομική επίθεση («βία κατά υπαλλήλων»)!! Με την καταστολή και τη συνεχή χρυσοπληρωμένη προπαγάνδα των ΜΜΕξ-

πάτησης σκοπεύουν να εντείνουν ακόμα πιο πολύ τις επιθέσεις τους.

Οι φοιτητές θα πούμε την τελευταία λέξη, κάτω τα χέρια από το άρθρο 16

Η κυβέρνηση είναι επικίνδυνη και αποφασισμένη να ψηφίσει το ν/σ. Οι μόνοι που μπορούν να τους εμποδίσουν είναι οι φοιτητές, οι μαθητές και οι εργαζόμενοι. Η ανυπαρξία κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης και πολύ περισσότερο μιας πολιτικής δύναμης μέσα από το επίσημο σκηνικό που θα θελήσει να υποστηρίξει και να «σηκώσει» την αντίσταση στο ν/σ μέχρι τέλους, ξεκαθαρίζει ακόμα πιο εύκολα και πιο γρήγορα τα καθήκοντα του φοιτητικού κινήματος. Που πρέπει να παλέψει ακόμα και μετά την ενδεχόμενη ψήφιση του ν/σ, με νύχια και με δόντια, με έναν αποφασιστικό αγώνα διάρκειας. Η μεγάλη πανελλαδική απεργία στις 28/2 με αφορμή τον ένα χρόνο από το έγκλημα στα Τέμπη βρήκε το φκ στους δρόμους και στις συνελεύσεις πλάι στους εργαζόμενους. Η αυτοπεποίθηση λόγω της επιτυχίας της απεργίας χρειάζεται να μετουσιωθεί το αμέσως επόμενο διάστημα σε αποφασιστικές κινήσεις και στη συνέχεια του αγώνα (βλ. άρθρο «Πως προχωράμε»).

Οι συμπληγάδες πέτρες του φοιτητικού κινήματος

Όσο πλησιάζει ο χρόνος για την ψήφιση του ν/σ, τόσο γίνονται πιο έκδηλες οι πολιτικές αποπροσανατολισμού και οι ανεπάρκειες των πολιτικών δυνάμεων. Η κύρια ευθύνη ανήκει εδώ στην ΠΚΣ/ΚΝΕ, που προσπαθεί (με τη βοήθεια της «ακολουθού» της ΑΡΙΣ) να εκτονώσει το κίνημα με σκόρπιες κινητοποιήσεις, μπλοκάρισμα των διαδικασιών των συνελεύσεων και των συντονιστικών, ψελλίζοντας ότι η λύση θα δοθεί στις φοιτη-

τικές εκλογές και στις ευρωεκλογές. Η ΑΡΑΣ «πνίγεται» μέσα σε βερμπαλισμούς για τις νίκες του φκ (πραγματικές ή φανταστικές), ίσως χωρίς να ξέρει και η ίδια πώς ξημερώνει η επόμενη μέρα αν το ν/σ ψηφιστεί: μια στάση που, σε τελική ανάλυση, καθορίζεται και από τις επιλογές της να υποταχθεί στην αστική πολιτική του ΜέΡΑ25. Η νΚΑ (ΝΑΡ), χωρίς να έχει κάνει τίποτα ουσιαστικά διαφορετικό μέχρι τώρα, πατώντας σε 2 βάρκες σιγοντάρει και βάζει στο παιχνίδι την ΚΝΕ, ενώ αναλώνεται στα αδιέξοδα του αυτόνομου/αναρχικού χώρου (που δεν μπορεί να βρει κάποιον τρόπο δράσης πέρα από τις καταλήψεις πρυτανείων, δηλ. το αέναο στριφογύρισμα μέσα στα πανεπιστήμια). Συνολικά, όλες οι δυνάμεις (εκτός της ΣΣΠ) είχαν μια αμφιλεγόμενη στάση ως προς το καθήκον της αποχής από την τηλεξεταστική / τηλεκπαίδευση, πράγμα που αν μη τι άλλο δεν βοήθησε τη μεγαλύτερη αγωνιστική ενεργοποίηση των ίδιων των φοιτητών.

Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να σκληρύνει τη στάση του – και αυτό πρώτα απ' όλα σημαίνει μια ειλικρινή κατανόηση, μια ευθυγράμμιση πάνω στο ποια είναι η κυβέρνηση και το καθεστώς που αντιμετωπίζουμε: αυτά δεν μπορούν να νικηθούν με νέματα, μισές αλήθειες, σχέδια αγώνων που μένουν στα μισά ή είναι «μη σχέδια». Μπορεί να βρει πολύτιμους συμμάχους στους μαθητές, εκπαιδευτικούς, αγρότες και εργαζόμενους, που χρειάζεται να ενώσουν τους αγώνες τους, ώστε να χτυπήσουν από κοινού τη ΝΔ. Πα να σπάσουν στο δρόμο την αλαζονεία της κυβέρνησης και να την ανατρέψουν, για να αλλάξουν οι ταξικοί συσχετισμοί μέσα στην κοινωνία υπέρ της εργατικής τάξης, της νεολαίας και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. **Με απεργίες, καταλήψεις, διαδηλώσεις, συγκρούσεις θα σπάσει ο «ταμπουκάς» του Μητσοτάκη!**

Αντίστροφη μέτρηση για την ψήφιση του ν/σ Πιερρακάκη

Θα μας βρουν απέναντί τους

Το Φοιτητικό Κίνημα έχει παρουσίαση σημαντική διάρκεια, με εβδομαδιαίες Γενικές Συνελεύσεις, κινητοποιήσεις και τη μεγαλειώδη πανελλαδική φοιτητική διαδήλωση στις 8/2 να ξεχωρίζει. Κάτω από την αντίδραση του κινήματος, ο Μητσοτάκης και η κλίκα του έχουν ζοριστεί αρκετά. Όμως ούτε έχουν ηττηθεί ούτε έχουν παραλύσει. Υπολογίζουν ότι θα επικρατήσουν, οχυρωμένοι στην κοινοβουλευτική πλειοψηφία τους, πίσω από τα ΜΑΤ και την χρυσοπληρωμένη σιωπή των ΜΜΕ. Σαν άλλος Μακρόν, ο Μητσοτάκης, κόντρα στη βούληση του ελληνικού λαού, θέλει να επιβάλλει το νομοσχέδιο. Αντιμετωπίζει τους εργαζόμενους και τη νεολαία περίπου όπως μια χούντα. Έτσι είναι βέβαιο ότι όσο προχωράμε προς την ψήφιση, η κυβέρνηση της ΝΔ θα εντείνει τις προσπάθειες απομόνωσης και καταστολής του κινήματος. Έχοντας να διαχειριστεί αρκετά μέτωπα (αποκαλύψεις και κατακραυγή για τα Τέμπη κ.λπ.) δεν μπορεί παρά διαρκώς να κάνει μια «φυγή προς τα εμπρός». ΔΕΝ απομένει κανένα άλλο χαρτί στα αστικά κόμματα, την κυβέρνηση και το κεφαλαίο, γιατί θέλουν να περάσουν πάση θυσία την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης.

Η απεργία της 28/2 βρήκε το φοιτητικό κίνημα με αρκετά ισχυρή παρουσία μαζί με τους εργαζόμενους, δίνοντας ένα ακόμα δείγμα των δυνατοτήτων για τη συνέχιση του αγώνα.

Όλη η συζήτηση για την κλιμάκωση κ.λπ. του κινήματος πρέπει να αναμετρηθεί με το σχέδιο της κυβέρνησης. Στις γενικές συνελεύσεις, τα απλά ερωτήματα πολλών φοιτητών, έχουν θέσει το θέμα: ποιο είναι το σχέδιο

εδώ που έχουμε φτάσει;

Μεγαλοστομίες του τύπου «η κυβέρνηση έχει ήδη ηττηθεί» ή «είμαστε ήδη νικητές» (προερχόμενες κυρίως από την ΠΚΣ/ΚΝΕ) σκορπάνε επικίνδυνη σύγχυση. Σαμποτάζουν τη συγκέντρωση δυνάμεων, την καλλιέργεια της αναγκαίας αποφασιστικότητας. Σε ορισμένες σχολές, π.χ. στα Ιωάννινα, η ΠΚΣ έκανε την αμίμητη κίνηση να κατεβάσει την πρόταση για κατάληψη με τη μορφή πλαισίων «πολλαπλής επιλογής» (καθόλου κατάληψη, μία μέρα, εβδομαδιαία), θέλοντας τυχοδιωκτικά να δει τι «πιάνει» στους φοιτητές και αν έχει περιθώριο επί τόπου να σταματήσει τον αγώνα. Επικίνδυνες είναι και οι αοριστολογίες, ασάφειες και σιωπές του τύπου «συνεχίζουμε», χωρίς κανέναν να λέει τι σημαίνει αυτό (π.χ. από δυνάμεις των ΕΑΑΚ ή/και ΑΡΕΝ).

Οι φοιτητές πρέπει να απαιτήσουν από όλες τις πολιτικές δυνάμεις στο εσωτερικό του κινήματος να τοποθετηθούν ΞΕΚΑΘΑΡΑ: Τι επιπλέον κάνουμε όσο πλησιάζουμε στην ψήφιση; Τι κάνουμε αν το ν/σ ψηφιστεί;

Πως προχωράμε

Πάνω σε αυτά τα κρίσιμα σημεία, πρέπει από τώρα να προετοιμάσουμε την απάντηση του κινήματος: **Ο,ΤΙ ΚΙ ΑΝ ΚΑΝΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ – ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ, ΩΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ.** Ούτε κουβέντα ότι «νικήσαμε», απλά για να πάμε μετά σε εκλογές, φοιτητικές ή Ευρωεκλογές. Το φοιτητικό κίνημα πρέπει και μπορεί να νικήσει. Νεολαία, εργαζόμενοι, αγωνιστές του εργατικού κινήματος πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις γι' αυτή τη νίκη. Να βοηθήσουμε ολόψυχα και ολόθερμα, με όλα

τα μέσα, όλους τους συναδέλφους μας, όλους τους φοιτητές, και γύρω τους πλατύτερα τους εργαζόμενους, τη νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, να ατσαλώσουν τη θέλησή τους να φτάσουν μέχρι τη νίκη – κάνοντας συγκεκριμένα βήματα:

1) Πύκνωμα μαχητικών δράσεων ενήμερωσης και προπαγάνδας, με τοπικές πορείες, εξορμήσεις και μικροφωνικές στις γειτονιές, μπλοκαρίσματα δρόμων κ.λπ. Να ανοίξουμε τον αγώνα έξω από τις σχολές. Αυτό το σχέδιο δράσεων πρέπει να είναι απλό και συγκεκριμένο, να υλοποιείται στην πράξη, από όσο το δυνατόν περισσότερους φοιτητές – δεν χρειαζόμαστε μια ατέλειωτη και εξαντλητική «επαναστατική γυμναστική». Πρέπει να ξεπεράσουμε την προσπάθεια της ΠΚΣ να αποσυρθεί και να δημιουργήσει κλίμα απομαζικοποίησης και ηττοπάθειας, προσαρμοσμένο στους εκλογικούς σχεδιασμούς του ΚΚΕ. Επίσης, η λογική ότι τις μέρες της ψήφισης θα «ταμπουρωθούμε» μέσα στις σχολές (π.χ. από την ΑΡΑΣ) είναι προφανές ότι δεν έχει καμία σχέση με τον τρόπο που κινείται η κυβέρνηση και με τις απαιτήσεις του αγώνα σε αυτή τη φάση.

2) Διαρκής, μαζική και ενεργητική παρουσία των φοιτητικών συλλόγων και των καταλήψεων στην πλατεία Συντάγματος όσο πλησιάζουν οι μέρες της ψήφισης. Όστε να φέρουμε τον αγώνα στο «κέντρο» της πολιτικής αντιπαράθεσης και της κοινής γνώμης, σπάζοντας το τείχος σιωπής και συκοφαντίας των ΜΜΕ.

3) Προετοιμασία μιας μεγάλης πανελλαδικής πορείας τις μέρες της ψήφισης, που πρέπει να αποτελέσει έναν «σεισμό» ακόμα μεγαλύτερο από τις 8/2.

Πολύ περισσότερο, αυτό που πρέπει να οδηγήσει το φοιτητικό κίνημα είναι ότι ακόμα και αν η κυβέρνηση καταφέρει να ψηφίσει το ν/σ, ο αγώνας θα πρέπει να συνεχιστεί, παλεύοντας για το προχώρημα των εβδομαδιαίων καταλήψεων και διαδηλώσεων – και σε κάθε περίπτωση για όποια μορφή συνέχειας του αγώνα είναι εφικτή. Να δηλώσουμε από τώρα, σε κάθε κατεύθυνση, μέσα κι έξω από τις σχολές: **Δεν πρόκειται ποτέ να δεχτούμε να ανοίξουν οι σχολές «κανονικά»** μετά από μια ψήφιση, του ν/σ – με την καταστροφή που αυτό φέρνει, δεν υπάρχει καμία επιστροφή στην «κανονικότητα».

Να σπάσουμε τον «ταμπουκά» της κυβέρνησης Μητσοτάκη, να δώσουμε ώθηση και στους αγώνες των αγροτών, εκπαιδευτικών, εργαζομένων κ.λπ. για έναν αγώνα μέχρι την ανατροπή αυτής της εγκληματικής και μισητής κυβέρνησης. Να προετοιμάσουμε τη μαζική αυτοάμυνα του κινήματος ενάντια στην καταστολή. Χτυπώντας ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Απαιτώντας κήρυξη γενικής απεργίας από συνδικάτα, εργατικά κέντρα και ομοσπονδίες. Η Σοσιαλιστική Σπουδαστική Πάλη δίνει όλες τις δυνάμεις της μέσα στις σχολές, στις συνελεύσεις και καταλήψεις για την υλοποίηση αυτής της κατεύθυνσης. Πάνω σε ένα τέτοιο αποφασιστικό σχέδιο δράσης καλούμε και στην έμπρακτη συνεργασία των δυνάμεων που πραγματικά θέλουν να αγωνιστούν.

ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ, ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ!

Λαϊκό Μέτωπο

Απεργία πείνας για δικαιοσύνη

Στις 19/2 δυο αγωνιστές από το Λαϊκό Μέτωπο ξεκίνησαν απεργία πείνας για να διεκδικήσουν δικαιοσύνη στα δίκαια αιτήματά τους. Τα αιτήματα αυτά αφορούν: α) την απαράδεκτη και εκδικητική αίτηση του αντιεργασιακού Αρείου Πάγου, Αχιλλέα Ζήση, για την αναίρεση της αθωωτικής απόφασης στους 11 αγωνιστές από την Τουρκία, β) την υπόθεση της Χαλκίδας όπου τέσσερις αγωνιστές έχουν συλληφθεί και κρατούνται για στις φυλακές για πλημμελήματα, γ) ενάντια στον αντιδραστικό νέο ποινικό κώδικα της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Σε αυτό το σημείο χρειάζεται να τονιστεί ότι η επικίνδυνη κυβέρνηση του Κυριακού Μητσοτάκη σε αραστή συνεργασία με τον Ερντογάν θέλει να καθίσει τους 11 αγωνιστές ξανά στο σκαμνί μετά την πρωτότερη αθωωτική απόφαση. Αυτή η αθώωση ήρθε έπειτα από απεργία πείνας που διήρκεσε 97 μέρες και τότε η ελληνική δικαιοσύνη αναγκάστηκε να «διορθώσει» το μέγεθος της αδικίας που είχε επιβάλει σε 11 άτομα ποινή κάθειρξης 30 ετών στον καθένα. Ωστόσο έπειτα από υποδείξεις του τουρκικού κράτους η ελληνική δικαιοσύνη με μπροστάρη τον αντιεργασιακό Αρείου Πάγου, Αχιλλέα Ζήση, αμφισβητεί την αθωωτική απόφαση και σέρνει στις 19 Μαρτίου τους 11 αγωνιστές ξανά σε δίκη.

Οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, η νεολαία στη χώρα μας πρέπει να μπούμε φρένο στα σχέδια της ελληνικής αστικής τάξης, για την ισοπέδωση των στοιχειωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Το μαύρο Κράτος Έκτακτης Ανάγκης είναι απαραίτητο συμπλήρωμα των Μνημονίων, των πολιτικών ανεργίας, φτώχειας και εξαθλίωσης, που προωθούν η ελληνική κυβέρνηση, η ΕΕ, το κεφάλαιο. Με όπλο την έμπρακτη διεθνιστική αλληλεγγύη να παλέψουμε για την αθώωση και την απελευθέρωση των Τούρκων αγωνιστών πολιτικών προσφύγων.

Ακολουθεί η ανακοίνωση του Λαϊκού Μετώπου:

19 ΦΛΕΒΑΡΗ ΞΕΚΙΝΑΜΕ 1 ΜΗΝΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ

ΜΕ ΑΙΤΗΜΑΤΑ:

1) **ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΕΙ ΔΕΚΤΗ Η ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ 11 ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ, ΠΟΥ ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024**

2) **ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ**

3) **ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ**

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 12.00-13.00 ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ

Απέναντι στη νομική τρομοκρατία ιμπεριαλισμού και ελληνικού κράτους η Κωνσταντίνα Καρτσιώτη και ο Χουσεΐν Σουνκιού θα ξεκινήσουν απεργία πείνας από τις 19 Φλεβάρη, για ένα μήνα, μπροστά στον Αρείο Πάγο. Οι επίθεσεις στους αγωνιστές, αποτελούν κομμάτι της συνολικής νομικής τρομοκρατίας που θέλουν να επιβάλουν ο ιμπεριαλισμός και τα αστικά κράτη. Κομμάτι της ίδιας ταξικής επίθεσης αποτελεί και το νομοσχέδιο για το νέο ποινικό κώδικα, όπου πρόκειται για σκληρή αναβάθμιση του νομικού οπλοστασίου του συστήματος.

Το ελληνικό κράτος θέλει να ξανά καταδικάσει τους 11 αγωνιστές από την Τουρκία ως αποτέλεσμα της συνεργασίας του με τον ιμπεριαλισμό ΗΠΑ-ΕΕ και το τουρκικό κράτος. Γι' αυτό ο αντιεργασιακός Αρείου Πάγου, Αχιλλέας Ζήσης, έχει ασκήσει αίτηση αναίρεσης κατά της αθωωτικής απόφασης που δόθηκε στο Εφετείο των 11 αγωνιστών, μετά από 97 μέρες απεργίας πείνας. Η αίτηση αναίρεσης κοινοποιήθηκε την ίδια χρονική περίοδο, όπου διεξήχθη η σύνοδος κορυφής του ΝΑΤΟ, στο Βίλνιους της Λιθουανίας, όπου Μητσοτάκης, Ερντογάν και Μπάιντεν συμφώνησαν σε πιο στενή συνεργασία σε όλους τους τομείς.

Η ημερομηνία εκδίκασης της αίτησης αναίρεσης στον Αρείο Πάγο έχει καθοριστεί για την 19 Μαρτίου 2024. Ο αντιεργασιακός Αρείου Πάγου ζητά την αναίρεση της Εφετειακής απόφασης και την επιστροφή στην Πρωτόδικη απόφαση, στα 30 χρόνια κάθειρξης στον καθένα και στην κάθε μια! Απέναντι σε αυτή τη συνθήκη συγκροτήσαμε Επιτροπή Αλληλεγγύης για να διεξάγει καμπάνια μέχρι και την εκδίκαση της αίτησης αναίρεσης.

Για να μην αφήσουμε να γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης. Παράλληλα το ελληνικό κράτος κρατά δέσμιους τους 4 από τους 11 αγωνιστές, τους συντρόφους Halil Demir, Ali Ercan Gökoğlu, Şadi Naci Özrolat και Hazal Seçer πολιτικούς κρατούμενους στις φυλακές Χανίων, Τρικάλων και Γυναικείων Θήβας αντίστοιχα, για μια υπόθεση όπου καταδικάστηκαν, σε 3 και 9 μήνες χωρίς αναστολή για πλημμελήματα! Σε

19 ΦΛΕΒΑΡΗ 2024
Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΑΡΤΣΙΩΤΗ
ΚΑΙ Ο ΧΟΥΣΕΪΝ ΣΟΥΝΚΙΟΥ
ΞΕΚΙΝΑΝΕ 1 ΜΗΝΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ

ΜΕ ΑΙΤΗΜΑΤΑ:

- 1) **ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΕΙ ΔΕΚΤΗ Η ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΙΡΕΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ 11 ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ, ΠΟΥ ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024**
- 2) **ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ**
- 3) **ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ**

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 12.00-13.00, ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ

μια υπόθεση όπου στήθηκε από την "αντι"τρομοκρατική έτσι ώστε να μην ειδοποιηθούν καν για να παραστούν στο δικαστήριο. Στους 4 συντρόφους καθώς και στους υπόλοιπους που καταδικάστηκαν στην υπόθεση αυτή τους αφαιρέθηκε πλήρως το δικαίωμα στην υπεράσπιση. Προφανώς και αυτή η καταδίκη χρησιμοποιείται αυτή τη στιγμή έτσι ώστε να φυλακίσουν τους αγωνιστές πριν την εκδίκαση της αίτησης αναίρεσης.

Ο ιμπεριαλισμός και τα συνεργαζόμενα κράτη, προσπαθούν να ποινικοποιήσουν οποιονδήποτε αντιτίκεται στις πολιτικές τους.

Από την Παλαιστίνη μέχρι την Τουρκία και την Ελλάδα, γνωρίζουμε πολύ καλά πως τρομοκράτες δεν είναι οι αγωνιστές και οι λαοί που αντιστέκονται, αλλά οι ιμπεριαλιστές και τα συνεργαζόμενα αστικά κράτη. Ενωμένοι να αγωνιστούμε και να νικήσουμε. Γιατί την ελευθερία μας την κερδίσαμε με αντίσταση και με αντίσταση θα την προστατεύσουμε.

ΤΟ ΝΑ ΑΓΩΝΙΖΕΣΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ, ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ!

ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ! ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΔΕΚΤΑ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ!

ΟΛΟΙ/ΟΛΕΣ ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024, 09.00 ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΝΑΡΞΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ, ΔΕΥΤΕΡΑ 19 ΦΛΕΒΑΡΗ 2024, ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ 12.00

■ ΟΚΔΕ, 19/02/2024

Κάτω τα χέρια από τους αγωνιστές
Καμία δίωξη στους 10 συλληφθέντες της ΟΡΜΑ!

Σε ένα νέο κρεσέντο αυταρχισμού και καταπάτησης των στοιχειωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων και πολιτικών ελευθεριών η κυβέρνηση Μητσοτάκη και ο υπουργός των ΜΑΤ Χρυσοχοϊδης συνέλαβαν το μεσημέρι του Σαββάτου 3/2 δέκα αγωνιστές της Οργάνωσης Μαχητικού Αντιφασισμού (ΟΡΜΑ) οι οποίοι συγκεντρώθηκαν σε προγραμματισμένη διεθνιστική / αντιπολεμική κινητοποίηση. Είχε προηγηθεί ανακοίνωση της ΕΛ.ΑΣ με την οποία απαγορεύονταν όλες οι υπαίθριες συναθροίσεις σε όλο το κέντρο της Αθήνας!

Η ΟΡΜΑ όπως και άλλες οργανώσεις είχε προγραμματίσει πορεία (με ανακοίνωση προ 2 εβδομάδων!) στη Βουλή με αφετηρία την πλατεία Ρηγίλλης με αφορμή την 28η επέτειο από την κρίση στα Ίμια και αίτημα «όχι στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις» και σε «συμμετοχή του ελληνικού στρατού σε Ουκρανία - Παλαιστίνη». Για πάνω από 15 χρόνια το αντιφασιστικό και αντιιμπεριαλιστικό κίνημα πραγματοποιεί ανάλογες κινητοποιήσεις καταγγέλλοντας την υποκρισία της ελληνικής αστικής τάξης, τον ανταγωνισμό της ελληνικής και τουρκικής αστικής τάξης που οδηγεί τους δύο λαούς σε νέους πολέμους και σφαγεία, την πατριδοκαπηλία και τον εθνικισμό όποια μάσκα και αν φορούν.

Η απαγόρευση της ΕΛ.ΑΣ παραβιάζει αυθαίρετα και κατάφωρα το συνταγματικό δικαίωμα στην διαδήλωση και την διαμαρτυρία και ανοίγει νέους επικίνδυνους δρόμους για την περαιτέρω ένταση της καταστολής και της περιστολής των δημοκρατικών δικαιωμάτων και πολιτικών ελευθεριών. Ιδιαίτερα σήμερα, σε μια περίοδο που βρίσκονται σε εξέλιξη σημαντικοί και κρίσιμοι αγώνες όπως ο αγώνας της νεολαίας ενάντια στην καταστροφή της Δημοσίας και Δωρεάν Παιδείας η κυβέρνηση στηρίζεται με βίβραση κυνικότητα μονάχα στην συκοφαντία, την κατατρομοκράτηση και την ωμή καταστολή ενάντια σε όσους αντιστέκονται και αγωνίζονται. Η χυδαία όμως «πολιτική» του Μητσοτάκη και της σάπιας ζάπλουτης ελίτ που ξεπουλάει τα πάντα και βυθίζει τους εργαζόμενους στην εξαθλίωση ήδη βρίσκει μπροστά της την μαζική αντίσταση της νεολαίας και αυτή την ορμή θέλουν να ανακόψουν.

Στην άγρια καταστολή και την απαγόρευση έσπασαν στην πράξη οργανώσεις της επαναστατικής αριστεράς και του αντιφασιστικού κινήματος που τελικά μπόρεσαν το ίδιο απόγευμα να συγκεντρωθούν έξω από το Ρηγίλλης και να διαδηλώσουν στο κέντρο της Αθήνας.

Στους 10 αγωνιστές της ΟΡΜΑ οι οποίοι τελικά αφέθηκαν ελεύθεροι, ορίστηκε τακτική δικάσιμος στις 23 Μαΐου, όποτε θα δικαστούν με την κατηγορία της απείθειας. **Καμία Δίωξη στους 10 αγωνιστές της ΟΡΜΑ - να αποσυρθούν άμεσα οι κατηγορίες!**

Κάτω τα χέρια από τα δημοκρατικά μας δικαιώματα και πολιτικές ελευθερίες! Στο δρόμο να σπάσουμε τις απαγορεύσεις και την καταστολή!

ΟΚΔΕ, 03/02/2024

Ο θάνατος των αγροτών στην ΕΕ

Οι αγροτικές κινητοποιήσεις

Τον τελευταίο μήνα ξέσπασε ένα τσουνάμι αγροτικών κινητοποιήσεων σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακόμη και σε αυτές που δεν είχαν γνωρίσει ποτέ τέτοιου είδους κινητοποιήσεις (π.χ. Γερμανία).

■ **Ηρακλής Χριστοφορίδης**

Οι αγροτικές κινητοποιήσεις ήταν μαζικές και σε πολλές περιπτώσεις πήραν άγριες μορφές, όπως κλεισίματα δρόμων, πέταγμα κοπριάς σε κυβερνητικά κτήρια, συγκρούσεις με την αστυνομία, αποκλεισμός της έδρας της ΕΕ στις Βρυξέλες κ.α. Η σύμπτωση όλων αυτών των κινητοποιήσεων δεν είναι τυχαία και σαν υπόβαθρο έχει τη συνειδητοποίηση των ευρωπαίων αγροτών ότι η ΕΕ και το σύνολο των κυβερνήσεων στοχεύουν πλέον στην οριστική εξαφάνισή τους.

Αντίστοιχες κινητοποιήσεις είχαμε και στη χώρα μας μόνο που αυτές, παρά τη μαζικότητά τους, δεν πήραν άγριες μορφές παρ' όλο που το αγροτικό κίνημα στη χώρα μας έχει μια μεγάλη παράδοση σε τέτοιου είδους κινητοποιήσεις. Αυτό οφείλεται στην ηγεσία των αγροτών που εξακολουθεί να αποτελείται κατά βάση από το ΚΚΕ και τη ΝΔ. Και τα δύο κόμματα επέλεξαν να μην διευρύνουν τις κινητοποιήσεις και να μην προχωρήσουν σε μπλόκα διαρκείας δηλαδή κλείσιμο των δρόμων για πολλές ημέρες, ενώ ακόμη και το κατέβασμα στην Αθήνα ήταν πλήρως ελεγχόμενο και συμπεφωνημένο με την αστυνομία. Γι' αυτό και στο τέλος τα κέρδη από αυτές τις κινητοποιήσεις ήταν ελάχιστα («δεν υπάρχουν άλλα δημοσιονομικά περιθώρια» όπως δήλωσε η κυβέρνηση) και οι κινητοποιήσεις έληξαν απότομα (πριν τη διαδήλωση της 28ης Φλεβάρη) και άδοξα, παρά την ευρεία υποστήριξη που είχε ο αγώνας των αγροτών.

Ωστόσο, τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και στη χώρα μας κανένα από τα σημαντικά προβλήματα των αγροτών δεν έχει λυθεί. Είναι σίγουρο ότι μετά τον αιφνιδιασμό των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων από το ξέσπασμα των αγροτών θα υπάρξουν κάποιες οριακές βελτιώσεις στην Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ), αλλά αυτή στις βασικές της γραμμές δεν πρόκειται να αλλάξει, καθώς και μια κάποια αύξηση των εθνικών ενισχύσεων, που και προσωρινή θα είναι (ένα ή δύο έτη) και δεν αλλάζει κάτι επί της ουσίας. Γι' αυτό είναι σίγουρο ότι θα ξαναβγούν αγροτικές κινητοποιήσεις, η αποτελεσματικότητα των οποίων θα εξαρτηθεί

τόσο από την εξέλιξη του εργατικού κινήματος όσο και από την ανάδειξη νέων ηγεσιών μέσα στο αγροτικό κίνημα.

Οι αιτίες των αγροτικών κινητοποιήσεων

Το ταυτόχρονο ξέσπασμα των αγροτικών κινητοποιήσεων σε όλη σχεδόν την Ευρώπη έχει και συγκυριακές αιτίες αλλά και βαθύτερες, δομικές αιτίες. Ο στόχος της ΕΕ ήταν ανέκαθεν η εκμηδένιση των αγροτών και του αγροτικού τομέα στην Ευρώπη. Ο λόγος είναι ότι ο αγροτικός τομέας στην Ευρώπη δεν χαρακτηρίζονταν από μεγάλες εκμεταλλεύσεις, είτε στη γεωργία είτε στην κτηνοτροφία, σε αντίθεση με άλλες χώρες (ΗΠΑ, Αργεντινή, Βραζιλία, Ουκρανία, κ.α.) είτε από φθηνή εργατική δύναμη (Βόρεια Αφρική, Ινδία, κ.α.) και γενικά η παραγωγικότητα του αγροτικού τομέα υπολείπονταν, εκτός περιορισμένων εξαιρέσεων, της παραγωγικότητας σε παγκόσμιο επίπεδο. Οι ευρωπαϊκές πολυεθνικές επιθυμούσαν πάντοτε την εισαγωγή φθηνών τροφίμων και φθηνών πρώτων υλών από το εξωτερικό, ώστε και οι μισθοί να μειωθούν και το κόστος των βιομηχανικών πρώτων υλών να φθηνώνει, ενώ ταυτόχρονα θα μπορούσαν να συνάπτουν εμπορικές συμφωνίες με τρίτες χώρες εξάγοντας βιομηχανικά προϊόντα και εισάγοντας αγροτικά. Παρ' όλα αυτά, το κύριο εμπόδιό τους ήταν ότι οι αγρότες ήταν μια μαζική δύναμη και είχαν μια παράδοση κινητοποιήσεων, συνεπώς αυτός ο στόχος ήταν δύσκολο να επιτευχθεί. Γι' αυτό και δημιούργησαν την Κοινή Αγροτική Πολιτική όπου πρακτικά η Γερμανία, και παλιότερα η Βρετανία, επιδοτούσαν τους γάλλους και ιταλούς αγρότες.

Είναι αλήθεια ότι στις τελευταίες τρεις δεκαετίες ο στόχος των ευρωπαϊκών πολυεθνικών και των νεοφιλελεύθερων έχει σχεδόν επιτευχθεί. Την τελευταία εικοσαετία οι απασχολούμενοι στον αγροτικό τομέα έχουν μειωθεί στο μισό όπως επίσης και το ποσοστό του αγροτικού τομέα στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν. Το ίδιο ισχύει λίγο πολύ και στη χώρα μας όπου οι αγρότες έχουν στραφεί πλέον σε άλλες εργασίες (τουρισμός

κ.α.) ή απασχολούνται κυρίως σε άλλες δουλειές. Τώρα βρισκόμαστε στην τελευταία φάση, στην τελειωτική και οριστική εξόντωση όλων των μεσαίων και μικρών αγροτών, κι αυτό είναι κάτι που διαισθάνονται και συνειδητοποιούν όλοι οι αγρότες. Και έχουν απόλυτο δίκαιο γιατί:

1. ΚΑΠ και Πράσινη Συμφωνία. Η νέα ΚΑΠ για το 2023-27, ύψους 55 δισ. ευρώ ετησίως, είναι στο μισό μέγεθος από αυτό που ήταν πριν τριάντα χρόνια. Ταυτόχρονα στοχεύει ξεκάθαρα στην ενίσχυση των πολύ μεγάλων επιχειρήσεων στον αγροτικό τομέα. Η λεγόμενη Πράσινη Συμφωνία στοχεύει στη περιβόητη πράσινη μετάβαση, στη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και στην αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης. Περιλαμβάνει τη μείωση της χρήσης γης από τη γεωργία (είτε με αγρανάπαυση είτε με φύτευση μη παραγωγικών δέντρων είτε με την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών), τη μείωση των φυτοφαρμάκων (κατά 50% μέχρι το 2030), τη μείωση των λιπασμάτων κατά 20%, τους γενετικά τροποποιημένους σπόρους καθώς και τη μείωση της κατανάλωσης πετρελαίου. Όλα αυτά βέβαια μετακυλώντας το κόστος αποκλειστικά στις πλάτες των μικρών και μεσαίων αγροτών.

2. Παγκόσμιες οικονομικές συμφωνίες. Ήδη αυξάνεται αλματωδώς η εισαγωγή πρώτων υλών από χώρες εκτός ΕΕ. Καταρχάς υπάρχει η Συμφωνία με τέσσερις χώρες της Λατινικής Αμερικής (Αργεντινή, Βραζιλία, Παραγουάη, Ουρουγουάη) για εισαγωγή από αυτές τόσο γεωργικών όσο και κτηνοτροφικών προϊόντων. Η συμφωνία αυτή για διάφορους λόγους (κυρίως γεωπολιτικές ανακατατάξεις) δεν έχει οριστικοποιηθεί ακόμα αλλά θα υπογραφεί πολύ σύντομα, τουλάχιστον όσον αφορά ορισμένους τομείς της. Την τελευταία διετία όλες σχεδόν οι αγροτικές εξαγωγές της Ουκρανίας κατευθύνονται στην ΕΕ χωρίς δασμούς. Έτσι οι ευρωπαίοι νεοφιλελεύθεροι ενισχύουν τον πόλεμο κατά της Ρωσίας ρίχνοντας το οικονομικό κόστος στους αγρότες. Και τέλος αυξάνονται και οι εισαγωγές από τις χώρες της βόρειας

Αφρικής. Γίνεται λοιπόν κατανοητό ότι όλες οι υποσχέσεις περί ελέγχων για παράνομες «ελληνοποιήσεις» από την κυβέρνηση Μητσοτάκη, αλλά και από τις άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, είναι σκέτα φούμαρα.

3. Η αύξηση της τιμής του πετρελαίου. Την τελευταία διετία, λόγω του πολέμου στην Ουκρανία, αυξήθηκαν οι τιμές τόσο του πετρελαίου όσο και των λιπασμάτων που παράγονται από αυτό. Αλλά τώρα πια είναι σε όλους γνωστό ότι το μεγαλύτερο μέρος αυτών των αυξήσεων δεν οφείλεται στην αύξηση των διεθνών τιμών του πετρελαίου αλλά αφενός στην εκτεταμένη και μακροχρόνια αύξηση των τιμών λόγω αύξησης των κερδών των βιομηχανικών επιχειρήσεων (διυληστήρια, εταιρίες ενέργειας, κ.α.), και αφετέρου στη διατήρηση, παρά την εκτόξευση των τιμών, των διαφόρων φόρων ώστε να εξυπηρετείται το δημόσιο χρέος. Το αποτέλεσμα είναι την τελευταία διετία όλες οι τιμές πετρελαίου, ρεύματος, λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων (που όλα παράγονται από το πετρέλαιο ή το φυσικό αέριο) να έχουν αυξηθεί κατά 30 με 40%, στραγγαλίζοντας το εισόδημα των αγροτών. Απέναντι σε αυτό είτε η γερμανική είτε η ελληνική κυβέρνηση, απλώς υποσχέθηκαν παράταση της επιδότησης σε αγροτικό πετρέλαιο για δύο χρόνια. Αλλά όπως ξεκαθάρισε και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, οι χώρες της ΕΕ δεν θα πρέπει με τίποτα να χαλαρώσουν τη σφικτή δημοσιονομική πολιτική τους προς χάριν των αγροτών ή όποιων άλλων.

4. Η κλιματική κρίση και οι φυσικές καταστροφές. Η κλιματική κρίση, που ήδη έχει τραγικές επιπτώσεις στην Ευρώπη, εμφανίζεται είτε με μείωση της παραγωγής (λόγω ακαρπίας, περιορισμού των βροχοπτώσεων, κ.α.) είτε με τις «φυσικές» καταστροφές (πλημμύρες, πυρκαγιές κ.α.). Απέναντι σε αυτές η ΕΕ αλλά και η ελληνική κυβέρνηση αδιαφορούν πλήρως και συνειδητά. Δεν προχωρούν σε δημόσια έργα αντιμετώπισης είτε πλημμυρών είτε πυρκαγιών, ούτε επίσης αποζημιώνουν τους πληγέντες. Τα ποσά των αποζημιώσεων υπολείπονται σε μεγάλο βαθμό των ζημιών (ειδικά για Θεσσαλία και Έβρο) και επιπλέον καθυστερούν με διάφορα προσχήματα.

5. Τα καρτέλ των εμπορών. Την τελευταία εικοσαετία, και ιδιαίτερα την τελευταία διετία, έχει γιγαντωθεί το «καρκίνωμα των μεσαζόντων», δηλαδή των μεγάλων πολυεθνικών ή εταιριών που ελέγχουν τη μεταφορά και το εμπόριο των αγροτικών προϊόντων. Μεταφορικές εταιρίες, χονδρέμποροι, σούπερ μάρκετ, όλοι έχουν πέσει πάνω στους αγρότες συμπεριφερόμενοι σαν νέοι φεουδάρχες, αρπάζοντας μεγάλα κομμάτια του εισοδήματός τους, την ίδια στιγμή που γδέρνουν και τους καταναλωτές εργαζόμενους.

Οι έλληνες μικροί και μεσαίοι αγρότες, έχοντας συσσωρεύσει τεράστια χρέη, χωρίς ουσιαστικά συνεταιρισμούς και χωρίς μια Αγροτική Τράπεζα, με μικρές εκμεταλλεύσεις, πέφτουν θύματα των μεγάλων τραπεζών, των χονδρεμπόρων, των κυβερνητικών φόρων, της νεοφιλελεύθερης κυβερνητικής αδιαφορίας αλλά και της μείωσης των επιδοτήσεων της ΚΑΠ, τους κανονισμούς της Πράσινης Συμφωνίας, της κλιματικής κρίσης. Δικαιολογημένα αισθάνονται, τόσο αυτοί όσο οι ευρωπαίοι συνάδελφοί τους, ότι οι κυβερνήσεις, οι πολυεθνικές και η ΕΕ στοχεύουν στην πλήρη και οριστική εξόντωσή τους. Απέναντι σε όλους αυτούς θα πρέπει να αγωνιστούν με αποφασιστικότητα, με μαχητικότητα και με ένα επαναστατικό σχέδιο και μια νέα πολιτική δύναμη αν θέλουν να επιβιώσουν.

Αγώνας αγροτών

Μπλόκα - Διαδηλώσεις μέχρι τη νίκη!

Σε πανευρωπαϊκό επίπεδο οι αγρότες έχουν ξεσηκωθεί ενάντια στην Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) αλλά και ενάντια στο υψηλό κόστος ζωής - παραγωγής. Οι συγκρούσεις των αγροτών με την αστυνομία σε ορισμένες περιπτώσεις είναι αρκετά δυναμικές - όπως στις Βρυξέλες, στο Παρίσι αλλά και σε άλλες γωνίες της Ευρώπης - γεγονός που υποδεικνύει πως αγωνίζονται για την επιβίωσή τους ενάντια στα συμφέροντα των βιομηχανών που προωθεί η ΕΕ. Μάλιστα, μετά και την εκσφενδόνιση κοπριάς και εσπεριδοειδών από τους εξαγριωμένους αγρότες προς το κτίριο του ευρωπαϊκού συμβουλίου στις 26 Φεβρουαρίου διαφαίνεται μια κάποια αναδίπλωση σχετικά με ορισμένα σημεία της συμφωνίας. Ο αγώνας των αγροτών είναι απαραίτητο να συνεχιστεί μέχρι την δικαίωσή τους, καθώς μια υποτυπώδης αναδίπλωση δεν αρκεί για να επιφέρει ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης στον αγροτικό πληθυσμό της Ευρώπης και τον τερματισμό της αισχροκέρδειας μιας χούφτας νεοφιλελεύθερων κορακιών.

Ελλάδα

Οι αγρότες στην Ελλάδα βρίσκονται σε κινητοποιήσεις διαρκείας που είχαν να συμβούν αρκετά χρόνια. Η επικίνδυνη κυβέρνηση που τους περιφρονεί στέλνει τα ΜΑΤ και ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις για να καταστείλουν τις δίκαιες αντιδράσεις των αγροτών - κτηνοτρόφων. Αυτοί, ωστόσο, συνεχίζουν δυναμικά τον αγώνα τους που περιστρέφεται γύρω από ένα άξονα τεσσάρων βασικών ζητημάτων: α) Την εξόντωση που επιβάλει η νέα αναθεωρημένη πολιτική της ΕΕ (ΚΑΠ). Βασικά σημεία της είναι η εισαγωγή φθηνών και χαμηλής ποιότητας αγαθών από τρίτες χώρες, κάθετη μείωση των επιδοτήσεων για την ελαχιστοποίηση του αγροτικού τομέα εντός της Ευρώπης, μετατροπή γεωργικών εκμεταλλεύσεων σε πάρκα με φωτοβολταϊκά. β) Την εκτίναξη του κόστους παραγωγής που οφείλεται στο υψηλό κόστος του πετρελαίου κίνησης και των λιπασμάτων. γ) Την τεράστια αισχροκέρδεια των χονδρεμπόρων, ενώ το εισόδημα των αγροτών και των εργαζόμενων μειώνεται δραματικά. δ) Την μακροχρόνια άρνηση όλων των αστικών κυβερνήσεων για ουσιώδεις επενδύσεις στην γεωργία, για την βελτίωση των καλλιεργειών ή την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης που ολοένα οξύνεται.

Μέχρι τώρα η κυβέρνηση με

μπροστάρην τον Μητσοτάκη και τον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης, Αυγενάκη έχει δώσει ψίχουλα νομίζοντας πως με αυτόν τον τρόπο μπορεί να εξαπατήσει τους αγρότες. Αρκετοί από αυτούς στην Θεσσαλία βρίσκονται σε απόγνωση καθώς σχεδόν ένα εξάμηνο μετά την κακοκαιρία «Ντάνιελ» στην περιοχή (επακόλουθη συνέπεια των εγκληματικών νεοφιλελεύθερων πολιτικών όλων των αστικών κυβερνήσεων αλλά και της ΕΕ) έχουν μείνει άστεγοι, χωρίς γη για να καλλιεργήσουν, αφού σημαντικό ποσοστό είναι ακόμα καταποντισμένο ή λασπωμένο άρα και μη καλλιεργήσιμο. Οι όποιες αποζημιώσεις που τους έχουν υποσχεθεί δεν αρκούν ούτε για τα βασικά, καθώς υπολογίζονται στην ασφαλιστική αξία των προϊόντων και όχι στην πραγματική τους. Αλλά και, για όποιες αποζημιώσεις - κοροϊδία έχουν ανακοινωθεί, στην πλειοψηφία τους η εξόφληση θα γίνει σε βάθος χρόνου. Σαν να μην έφτανε αυτό, η κυβέρνηση έχει στα σχέδιά της την αλλαγή του κανονισμού του ΕΛΓΑ. Οι αλλαγές αυτές θα επιφέρουν αυξήσεις στις ασφαλιστικές εισφορές των αγροτών και ταυτόχρονη μείωση των αποζημιώσεων ενώ θα επιτρέπεται η είσοδος ιδιωτικών εταιριών ασφάλισης της φυτικής - ζωικής παραγωγής. Ένα ακόμα σημαντικό χτύπημα στον αγροτικό πληθυσμό της χώρας θα είναι η ιδιωτικοποίηση του νερού (τα νεοφιλελεύθερα αρπακτικά έχουν αφηνιάσει για να μετατραπεί και αυτό το αγαθό σε ιδιωτικό) όπου θα αυξηθεί το κόστος παραγωγής και όποια πιθανότητα για αντιπλημμυρικά - αντιδιαβρωτικά έργα θα εξατμιστεί.

Με τα παραπάνω σαν δεδομένα, το τελευταίο διάστημα οι αγρότες προκειμένου να διεκδικήσουν ανθρώπινους όρους διαβίωσης με όπλο τους τα εργαλεία της δουλείας τους, τα τρακτέρ (σε όσους έχουν απομείνει), έχουν προχωρήσει σε μπλόκα σε όλο το γεωγραφικό μήκος της Ελλάδας από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη. Τα μπλόκα αυτά ενισχύονται από τοπικές διαδηλώσεις στην επαρχία, ωστόσο το πιο σημαντικό σημείο

του αγώνα των αγροτών αποτέλεσε το πανεθνικό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα την Τρίτη 20/02. Οι αγρότες κατέβηκαν στην Αθήνα με τα τρακτέρ τους σπάζοντας την αλαζονική απαγόρευση του υπουργού Προστασίας του Πολίτη, Χρυσόχοϊδη. Εκείνη την ημέρα πάνω από 10.000 διαδηλωτές κατέβηκαν στον δρόμο. Ένας σημαντικός αριθμός διαδηλωτών ήταν εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φοιτητές που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα των αγροτών, στέκοντας αλληλέγγυοι και δίνοντας ένα σαφές μήνυμα προς τον βοναπάρτη Μητσοτάκη πως η κοροϊδία για το ξύσιμο του άδειου βαρελιού δεν θα περάσει. Ενώ, αυτός συνεχίζει να ταΐζει τους ημέτερους του με κρατικό χρήμα και προσφέρει γη και ύδωρ από το Ταμείο Ανάκαμψης σε διάφορους επενδυτές.

Τα δίκαια αιτήματα των αγροτών για μείωση του κόστους παραγωγής δεν κάμπτονται από κενές υποσχέσεις των κυβερνητικών επιτελείων όσες συζητήσεις και να προγραμματοποιήσει ο πρωθυπουργός με «αντιπροσώπους» τους. Ωστόσο, αυτή η μια πανεθνική διαδήλωση δεν αρκεί για να επιφέρει την νίκη στους αγρότες, οι ίδιοι πρέπει να παραδειγματιστούν από τον αποφασιστικό αγώνα των συναδέλφων τους σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Οι αγρότες χρειάζεται να οργανωθούν σε επιτροπές αγώνα, συνελεύσεις, συντονιστικά όπου συλλογικά θα αποφασίσουν/συντονίσουν τις δράσεις τους, να αναγεννήσουν τις διαλυμένες αγροτικές ενώσεις. Ένα καίριο βήμα στον αγώνα τους είναι να ενωθούν με το φοιτητικό κίνημα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας. Οι εργαζόμενοι, λαμβάνοντας ως παράδειγμα και την απεργία της 28ης Φεβρουαρίου, χρειάζεται να βγούμε πιο δυναμικά στο δρόμο και με απεργίες να ενωθούμε τόσο με τους αγρότες όσο και με τους φοιτητές προκειμένου να σπάσουμε τον τσαμπουκά του Μητσοτάκη και να επιβάλουμε αυξήσεις στους μισθούς που θα ανταποκρίνονται στο πραγματικό κόστος ζωής.

Ποινικοί Κώδικες

Η νομική αντεπανάσταση του Μητσοτάκη

Κρίσιμες αλλαγές στους Ποινικούς Κώδικες πέρασαν τον Φεβρουάριο στη βουλή, με τις ψήφους μόνο της ΝΔ και παρά τις καταγγελίες και αντιδράσεις τόσο των αρμόδιων επιστημονικών επιτροπών της βουλής, νομικών, οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα όσο και δικηγόρων, οι οποίοι προχώρησαν και σε αποχή.

Πρωταγωνιστής ο υπουργός (ταξικής) δικαιοσύνης Πύργος Φλωρίδης, «μπουμπουκι» των άλλοτε «εκσυγχρονιστών» του σημερινού ΠΑΣΟΚ, που αφού είχαν ρημάξει τα πάντα, πολλοί έχουν τώρα βρεθεί στην πρώτη γραμμή των μητσοτακικών εγκλημάτων. Μίλησε για σημαντική «μεταρρύθμιση», που περιορίζει το αίσθημα ατιμωρησίας, πετυχαίνει πραγματική έκτιση των ποινών, καταπολεμά την εγκληματικότητα, απονέμει δικαιοσύνη. Λαϊκίζοντας ασύστολα είτε ότι νομοθετεί «αδιαμεσολάβητα», ακούγοντας τους πολίτες και αγνοώντας επιδεικτικά τις επιτροπές και γνώμες «καθηγητάδων» (νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, δικηγόροι).

Οι αλλαγές βρίσκονται σε υπεραντιδραστική κατεύθυνση, ρίχνοντας όλο το βάρος στην καταστρατήγηση των δικαιωμάτων των κατηγορούμενων και στη γνωστή νεοφιλελεύθερη άποψη ότι η εγκληματικότητα καταπολεμάται μέσω της αυστηροποίησης των ποινών και της αστυνομοκρατίας.

1) Αυξάνονται τα ελάχιστα και μέγιστα όρια ποινών. α) Σε μια οπισθοδρόμηση εκατονταετιών, εξομοιώνεται η μεταχείριση της απόπειρας και του τετελεσμένου αδικήματος, το ίδιο και μεταξύ αυτουργού και συνεργού. Μια σειρά αδικημάτων (π.χ. από αμέλεια) περιγράφεται εντελώς αόριστα, δηλαδή όχι

αν έχει προκύψει αποδεδειγμένο αποτέλεσμα αλλά αν «μπορεί να προκύψει». **β)** Αυξάνονται τα όρια των χρηματικών ποινών (οι οποίες δεν επιδέχονται αναστολή) για πλημμελήματα (φτάνουν ως και 15.000 €) και για κακουργήματα (15.000-100.000 €). Σχεδόν σε όλα τα λεγόμενα «μεταρρυθμιζόμενα αδικήματα» αυτές μπαίνουν πρόσθετα στις ποινές φυλάκισης, ιδιαίτερα –με τις τωρινές αλλαγές– στην περίπτωση κλοπής.

2) Σωρευτικές ποινές, πιο δύσκολη αναστολή και μετατροπή τους, καθώς και υπό όρους απόλυση από τις φυλακές. α) Επαναφέρεται η απέλαση αλλοδαπού ως «μέτρο ασφαλείας» και αν υπάρχει κάποια άλλη ποινή. **β)** Περιορίζεται δραστικά η συρροή λόγων μείωσης μιας ποινής, καταργώντας τη δυνατότητα απεριόριστης μείωσης μέχρι το ελάχιστο όριο (όπως ισχύει μέχρι σήμερα). **γ)** Για την απόλυση μπαίνουν ως κριτήριο τα αόριστα «ατομικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά» του δράστη (σε αντίθεση με συγκεκριμένα κριτήρια που προέβλεπε ο προηγούμενος κώδικας).

δ) Στο δρόμο των αλλαγών που είχε κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ (καθιέρωσε την υποχρεωτική έκτιση μέρους της ποινής για πλημμελήματα, καταργώντας την αναστολή σε ποινές 3-5 ετών): **1.** Καταργείται πρακτικά η αποποινικοποίηση εκατοντάδων πλημμελημάτων (πταίσματα, αδικήματα ΚΟΚ, μικρά ποσά οφειλών στο δημόσιο κ.ά.) και επαναφέρεται η δυνατότητα φυλάκισης γι' αυτά. **2.** Επαναφέρεται η μετατροπή της ποινής σε χρέη για τέτοια πλημμελήματα. Έτσι ακυρώνεται κάθε ισότιμη μεταχείριση των δραστών, κάθε προστασία ότι η πραγματική έκτιση της ποινής δεν θα εξαρτάται από την οικονομική κατάστασή τους. Μόνο αυτός που θα έχει να πληρώσει, δεν θα πηγαίνει φυλακή. Προφανώς μια τέτοια διά-

ταξη θα βρει σωρηδόν εφαρμογή σε περιπτώσεις π.χ. «παραβατικότητας» ανήλικων.

Δημιουργώντας ακόμα πιο αποπνικτική συμμόρφηση στις φυλακές (οι κρατούμενοι φτάνουν σήμερα τις 13.000), όπου ήδη επικρατούν συνθήκες απαράδεκτες και άθλιες.

3) Τυποποιούνται νέες κατηγορίες αδικημάτων και διευρύνεται η «αντικειμενική υπόσταση» των υπαρχόντων. Π.χ. η παραβίαση ερυθρού σηματοδότη εντάσσεται στις περιπτώσεις «επικίνδυνης οδήγησης».

4) Θεσπίζεται ή επαναφέρεται η αυτεπάγγελτη δίωξη για μια σειρά αδικημάτων.

Αυτή η δικαιοσύνη, ωμά ταξική, είναι ένα τέρας που με συνοπτικές διαδικασίες, βαρύτερες ποινές και πρόστιμα συντρίβει τον φτωχό που θα κλέψει για να φάει, τον «παραβατικό» ανήλικό που έχει πεταχτεί στο περιθώριο από τη σάπια κοινωνία των «αρίστων», τον αδύναμο που δεν έχει χρήματα (π.χ. στους νέους κώδικες αυξάνονται εξωφρενικά τα παράβολα και έξοδα για να γίνει μήνυση και δίκη). Και φυσικά χτυπάει τους αγωνιστές του εργατικού κινήματος, τις πιο ριζοσπαστικές και επαναστατικές οργανώσεις και πρακτικές του.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει μετατρέψει τη νομοθεσία σε κουρελού, τσαλαπατώντας την κλασική αστική νομική αντίληψη ότι απαιτείται ένα σταθερό, συνεκτικό σώμα διατάξεων για να λειτουργήσει «αμερόληπτα» η δικαιοσύνη. Η πρώτη σαρωτική τροποποίηση, προς το αυστηρότερο, είχε τεθεί σε ισχύ με το καλημέρα της διακυβέρνησής της (Ιούλιος 2019), στοχεύοντας ιδιαίτερα τότε την «είσοδο σε δημόσια υπηρεσία» (καταλήψεις) καθώς και την «αντιτρομοκρατία» (τα τερατώδη άρθρα 187). Οι αντιδραστικές αλλαγές συμπληρώθηκαν τα επόμενα χρόνια με νομοθετήματα-επιδρομές που εκμεταλλεύονταν «έκτακτες» καταστάσεις (πανδημία, πυρκαγιές, δολοφονίες κ.ά.). Το 2022, με ΦΕΚ και με το πρόσχημα της «ψηφιοποίησης», η κυβέρνηση ουσιαστικά απάλλαξε την ΕΛΑΣ

από την υποχρέωση κοινοποίησης εγγράφων, βεβαιώσεων γνήσιου υπογραφής και επικύρωσης αντιγράφων, διευρύνοντας τα όρια της αυθαιρεσίας της. Και για να ευθυγραμμιστεί το δικαστικό σώμα, επιβλήθηκε η επιθεώρηση-αξιολόγηση της στάσης κάθε δικαστή σε αιτήματα αναβολών (δηλ. αν είναι ανελαστικός στην απόρριψή τους) καθώς και της έκφρασης απ' αυτόν νομικής άποψης (κρίνεται ανάλογα με το αν αργότερα ο Άρειος Πάγος αναίρει την απόφασή του).

Από την εποχή του Διαφωτισμού, η αστική Ευρώπη περηφανευόταν για το «νομικό πολιτισμό» και το «κράτος δικαίου» της, που υποτίθεται έστεφαν και προστάτευαν τις «φιλελεύθερες» αστικές κοινοβουλευτικές δημοκρατίες και τις ατομικές ελευθερίες. Πέρα από τον αφηρημένο και υποκριτικό χαρακτήρα αυτής της ιδεολογίας, εδώ και καιρό η κρίση και ο ακραίος νεοφιλελευθερισμός έχουν μετατρέψει την ΕΕ σε ένα χώρο ζόφου και τρόμου, σε αντεργατικό, αντιλαϊκό και αντιδημοκρατικό στρατηγείο, όπου κυριαρχούν οι σκοταδιστικές θεωρίες περί «αντικειμενικής» παραβατικότητας/εγκληματικότητας όλων των «από κάτω». Οι ευρωπαϊκές ελίτ δεν βρίσκουν πλέον ούτε λίγη ελεημοσύνη ή συμπάθεια για τον Πάννη Αγιάνη, για τους σύγχρονους Άθλιους: ίνδαλμά τους είναι ο Ιαβέρης. Λυσασμένοι πλούσιοι, σαν τους αλλοτινούς αριστοκράτες, δεν ανέχονται η εγκληματικότητα να θεωρείται κοινωνικό φαινόμενο, απαιτούν οι γυάλινοι πύργοι τους να προστατευτούν με την τιμωρία, τη φυλακή, τον κρατικό βούρδουλα. Το αστικό κράτος έχει μπει, αμετάκλητα, στον δρόμο της προληπτικής αντεπανάστασης, για να θωρακιστεί από τις μάζες των φτωχών και φτωχοδιάβολων, από τις κοινωνικές εκρήξεις και εξεγέρσεις που έρχονται αναπόφευκτα. Μόνο η πάλη του εργατικού κινήματος και η αναγέννηση του δρόμου προς τη σοσιαλιστική επανάσταση μπορεί να νικήσει αυτό το Μεσαίωνα.

Στη δίνη της κρίσης ο ΣΥΡΙΖΑ του Κασσελάκη

Την Πέμπτη 22/02 ξεκίνησε το 4ο Συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ. Είχαν προηγηθεί το τελεσίγραφο του Κασσελάκη για κυρώσεις στους βουλευτές που δεν θα ψήφισαν το νομοσχέδιο για την «ισότητα στο γάμο των ομόφυλων ζευγαριών», η αποχώρηση από την Πολιτική Γραμματεία του Αλέκου Φλαμπουράρη που κατήγγειλε τον Κασσελάκη για «αυταρχισμό», καθώς ο τελευταίος προωθούσε την ηλεκτρονική ψηφοφορία μαζί με τη διαζώση για τις εκλογές των Νομαρχιακών Επιτροπών και τα συντονιστικά των Οργανώσεων μελών. Τέλος ο Κασσελάκης, τέσσερις μέρες πριν το Συνέδριο, έφερε ένα ερωτηματολόγιο για το όνομα, το λογότυπο, τη δομή και την ιδεολογική ταυτότητα του κόμματος, με αποτέλεσμα 17 μέλη της Πολιτικής Γραμματείας να ζητούν άμεσα συνεδρίασή της.

Λίγες ώρες πριν το Συνέδριο και χωρίς να συμμετέχει σε αυτό, ο πρώην πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξης Τσίπρας, με ανάρτησή του έκανε παρέμβαση για την κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ τονίζοντας: «Είναι σαν να έχουμε γυρίσει πλάτη στην κοινωνία ... αυτό που φαίνεται είναι μια εσωτερική διαπάλη που αφορά περισσότερο προσωπικές σκοπιμότητες και λιγότερο την κοινωνία». Σημείωσε ότι «φαινόμενα ιδιοτέλειας, ναρκισσισμού, παραβίασης των αρχών της συλλογικότητας και της συντροφικότητας, έχουν παρalyze τον κομματικό οργανισμό». Κάλεσε τον Κασσελάκη «να προσφύγει στη βάση, εφόσον έθεσε ζήτημα εμπιστοσύνης κατά τη συνεδρίαση της Πολιτικής Γραμματείας»,

για να μπορεί να «οδηγήσει το κόμμα στην επερχόμενη εκλογική μάχη πρέπει να είναι σαφές ότι διαθέτει, αυτήν την κρίσιμη στιγμή, την εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας». Για να αποφευχθεί «η παρατεταμένη κρίση που οδηγεί με ακρίβεια σε νέα εκλογική συρρίκνωση, η μόνη διέξοδος είναι να δώσουμε εκ νέου το λόγο σε αυτούς που κρατήσανε και συνεχίζουν να κρατάνε όρθιο το κόμμα και την παράταξή μας: Στα μέλη μας». Έτσι, κατά τον Τσίπρα ο Κασσελάκης «θα έχει τη δυνατότητα να διεκδικήσει την εμπιστοσύνη στο πρόσωπό του και την ως τώρα θητεία και στο πολιτικό του σχέδιο». Και όσοι έχουν άλλο σχέδιο, «θα έχουν τη δυνατότητα να καταθέσουν τις απόψεις τους και τις υποψηφιότητές τους».

Ο Στέφανος Κασσελάκης στην εναρκτήρια ομιλία του στο Συνέδριο απάντησε αναφερόμενος σε «μεσσίες που έχουν τελειώσει» για τον Αλέξη Τσίπρα και ότι δεν θα επιτρέψει «σε κανέναν όσο ψηλά κι αν βρίσκεται, να ναρκοθετήσει αυτόν τον δρόμο της μεγάλης αλλαγής». Τελείωσε την ομιλία του λέγοντας «βρίτε μου αντίπαλο και πάμε», εννοώντας σε νέες εκλογές για πρόεδρο του κόμματος, μόλις έξι μήνες μετά την εκλογή του.

Και βρέθηκαν δύο «αντίπαλοι», ο Διονύσης Τεμπονέρας και η Όλγα Γεροβασίλη, με τον πρώτο να αποσύρεται λέγοντας ότι «αν χρειαστεί να κάνουμε στην άκρη, θα το κάνουμε με χαρά». Συγκροτήθηκαν τα δύο αντιπαρατιθέμενα μπλοκ και η συνέχεια στο Συνέδριο έδινε την εντύπωση ότι θα πάνε για την «τελική αναμέτρηση». Μια «τελική αναμέτρηση» που δεν έγινε ποτέ. Μετά από

διαλόγους απείρου κάλλους μεταξύ Κασσελάκη και Γεροβασίλη με την τελευταία να ζητά από τον Κασσελάκη να ανακαλέσει το «βρίτε μου αντίπαλο και πάμε» και τον Κασσελάκη να της ζητά να πάρει πίσω την υποψηφιότητά της «και σταματάμε», οι Σωκράτης Φάμελλος, Νίκος Παππάς και Πύργος Τσίπρας κατέβασαν συμβιβαστική πρόταση για μη διεξαγωγή εκλογών, η οποία και ψηφίστηκε από το Συνέδριο. Την κωμωδία ή τραγωδία έκλεισε ο Κασσελάκης λέγοντας «Παιδιά αρκετά. Έπεσαν οι μάσκες, δεν πάμε σε εκλογές, πάμε μπροστά».

Είναι φανερό ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μετά την εκλογή του Κασσελάκη όχι μόνο δεν ανακάμπτει, αλλά συνεχίζει την πορεία διάλυσης. Μπροστά στις ευρωεκλογές τα πράγματα για τον ΣΥΡΙΖΑ είναι δύσκολα και μια τρίτη εκλογική συντριβή, καθώς πλέον είναι στις δημοσκοπήσεις τρίτο κόμμα, θα είναι ένα νέο πλήγμα, μετά την ήττα στις προηγούμενες διπλές εκλογές. Ο Στέφανος Κασσελάκης «φυτευτός» και «ουρανοκατέβατος» από ιμπεριαλιστικούς και αστικούς κύκλους φαίνεται ότι δεν μπορεί να ανασυγκροτήσει τον ΣΥΡΙΖΑ σε νέο κόμμα. Ένα κόμμα βέβαια που δεν θα θυμίζει σε τίποτε τον παλιό ΣΥΡΙΖΑ, αλλά θα είναι ένα νέο αστικό κόμμα για να λειτουργήσει ο δικομματισμός του αστικού πολιτικού συστήματος. Άλλωστε ο Κασσελάκης επανειλημμένα τόνισε ότι το κόμμα που θέλει να δημιουργήσει θα είναι κατά τα πρότυπα του Δημοκρατικού Κόμματος των ΗΠΑ. Ο ίδιος παραδέχτηκε ότι «η ανόρθωση του κόμματος» δεν είναι εύκολη δουλειά. Οι γκρίνιες για «αυταρχισμό» του Κασσελά-

κη, για «ναρκισσισμό» κ.ά., οι προσωπικές κόντρες των επαγγελματιών της πολιτικής και οι «ιδιοτέλειες» είναι άνευ σημασίας. Το μόνο που δύσκολα κρύβουν αυτές οι γκρίνιες, «διαφωνίες» ή «συγκρούσεις» μεταξύ των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ είναι η ανυπαρξία οποιασδήποτε άλλης πολιτικής του κόμματος, πέραν της μνημονιακής - νεοφιλελεύθερης πολιτικής. Ο μύθος της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ ότι υπάρχει διαφορετική και πιο ήπια διαχείριση των μνημονίων ή η πολιτική του μικρότερου κακού έχουν πλέον καταπέσει. Οι «διαφωνούντες» με τον Κασσελάκη ξέρουν πολύ καλά ότι αυτοί μετάλλαξαν τον ΣΥΡΙΖΑ από ρεφορμιστικό κόμμα της αριστεράς σε αστικό μνημονιακό νεοφιλελεύθερο κόμμα με την κυβερνητική τους θητεία και την ανυπαρξία αντιπολιτευσης στην κυβέρνηση της ΝΔ. Είναι αυτοί που πρόδωσαν το ΟΧΙ του δημοψηφίσματος και απέδειξαν ότι τα μνημόνια και η νεοφιλελεύθερη πολιτική είναι μονόδρομος. Γι' αυτό υπέστησαν και τη διπλή εκλογική ήττα. Και φυσικά αυτοί παρέδωσαν τον ΣΥΡΙΖΑ στον Κασσελάκη για να ολοκληρώσει το έργο τους αναλαμβάνοντας την ευθύνη να δημιουργήσει νέο κόμμα που δεν θα θυμίζει σε τίποτε τον ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς αποτελέσματα μέχρι τώρα και χωρίς πολλές προοπτικές.

Ψηφίστηκε το νομοσχέδιο για τον ομόφυλο γάμο

Το παιδί δεν είναι δικαίωμα, ΕΧΕΙ δικαίωμα στη φυσιολογική ανάπτυξη

«Ο κύριος λόγος μου για ελπίδα είναι ότι οι απλοί άνθρωποι παρέμεναν πάντα πιστοί στον ηθικό τους κώδικα», (George Orwell)

Χαράς ευαγγέλια για τους πάσης αποχρώσεως δικαιοματιστές, που η Ελλάδα έγινε «η πρώτη ορθόδοξη χώρα», στην οποία ψηφίστηκε η λεγόμενη «ισότητα στο γάμο», δίνοντας στα ομόφυλα ζευγάρια το «δικαίωμα» να παντρεύονται με πολιτικό γάμο και να υιοθετούν παιδιά.

Σύσσωμο το «δημοκρατικό τόξο» (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, Πλεύση Ελευθερίας και Νέα Αριστερά) είχε δηλώσει ότι θα υπερψηφίσει επί της αρχής, ωστόσο δεν έλειψαν οι τριβές στο εσωτερικό των κομμάτων. Χρειάστηκαν κάποιες εβδομάδες «πολιτικού μασάζ» των διαφωνούντων (ποιος ξέρει τι μέσα επιστρατεύτηκαν πίσω από τις κλειστές πόρτες!). Ωστόσο, παρέμειναν πολλές διαφοροποιήσεις, αποτυπώνοντας τις μεγάλες πιέσεις από την ίδια την κοινωνία, που βρέθηκε μαζικά απέναντι και σε αυτή την «μεταρρύθμιση». Γι αυτό ο Μητσοτάκης υποχρεώθηκε να επιτρέψει σε υπουργούς και βουλευτές της ΝΔ να απέχουν από την ψηφοφορία και ο Κασελάκης κατέφυγε στην κοινοτική πειθαρχία.

Τελικά υπερψηφίσαν μόλις 176 βουλευτές από τους 300 συνολικά, ενώ 76 ήταν κατά, 2 δήλωσαν παρών και απείχαν 46. Ιδιαίτερα η ΝΔ είχε πολλές διαρροές, υπερψηφίσαν 106 από τους 158 (21 κατά και 31 αποχές), με εμβληματικές τις διαφορές του υπ. Επικρατείας Μάκη Βορίδη και του πρώην πρωθυπουργού Αντ. Σαμαρά. Είναι φανερό ότι η ψηφίση του ομόφυλου γάμου διέυρνε ακόμη περισσότερο το ρήγμα που διαμορφώθηκε τους τελευταίους μήνες ανάμεσα στην κυβέρνηση και την κοινωνία με τις κινητοποιήσεις των αγροτών, τον αγώνα των φοιτητών ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα Τέμπη.

Αλλά κι από το ΠΑΣΟΚ υπερψηφίσαν μόλις οι 21 από τους 32 (11 αποχές), φρενά-

ροντας ακόμη περισσότερο τις προοπτικές εκλογικής ενίσχυσης του κόμματος από την κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ και τη φθορά της ΝΔ. Η κοινοτική πειθαρχία που επέβαλε ο Κασελάκης (όχι για την καταψήφιση, όπως θα περίμενε κανείς από ένα κόμμα που θέλει να λέγεται «αντιπολίτευση», αλλά για την υπερψηφίση του νομοσχεδίου της κυβέρνησης!) διασφάλισε τα 33 ναι (με μόνο 2 αποχές και 1 παρών, μεταξύ τους και ο Π. Πολάκης). Τέλος, στη Νέα Αριστερά υπερψηφίσαν 9 από τους 11 (2 αποχές).

Η στάση του Μητσοτάκη στη βουλή ήταν ακραία προκλητική. Ο πρωτεργάτης της συγκάλυψης του εγκλήματος των Τεμπών, των ιδιωτικών πανεπιστημίων, της κοροϊδίας των αγροτών έδινε μαθήματα «κοινωνικής δικαιοσύνης»! Ανέστρεψε πλήρως την πραγματικότητα, μιλώντας για «χρήσιμη και αναγκαία μεταρρύθμιση για την προστασία των αυτονόητων δικαιωμάτων των παιδιών». Να υποθέσουμε, δηλαδή, ότι είναι «αυτονόητο δικαίωμα του παιδιού» να στερείται τη φροντίδα της μητέρας και του πατέρα, με τις συμπληρωματικές γονεϊκές συμπεριφορές τους, οι οποίες διαμορφώνονται μεν πολιτισμικά και ψυχολογικά, αλλά οφείλονται και στις βιολογικές διαφορές των δύο φύλων;

Είχε το θράσος να δικαιολογηθεί ότι δεν επεκτείνει το «δικαίωμα της ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής και της παρένθετης μητέρας» στα ζευγάρια ανδρών, ενώ όλοι ξέρουν ότι είναι το φυσικό επακόλουθο. Ξεστόμισε και το απίστευτο, ότι κάνει τη ζωή κάποιων ανθρώπων καλύτερη, «χωρίς να στερεί τίποτα από τους πολλούς». Μας καλεί κινικά ο πρωθυπουργός να γυρίσουμε την πλάτη σε όλα τα παιδιά που θα βρεθούν σε τέτοιες «οικογένειες», τι μας νοιάζει, αφού δεν είναι τα δικά μας παιδιά; Τα δικαιώματα και οι ανάγκες των παιδιών είναι ευθύνη όλη της κοινωνίας, κε Μητσοτάκη, αλλά που να χωρέσει στο στε-

νό νεοφιλελεύθερο μυαλουδάκι σας τέτοια σύλληψη;

Ο ΣΥΡΙΖΑ κόμπαζε ότι «αυτός άνοιξε τον δρόμο» και ότι «η ΝΔ δεν θα μπορούσε να το περάσει μόνη της». Είναι γεγονός ότι η υπερψηφίση δε θα ήταν δυνατή δίχως την ψήφο των κομμάτων αντιπολίτευσης, και ιδιαίτερα του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτή όμως δεν είναι τιμή αλλά κατάντια για την αντιπολίτευση, να εξασφαλίζει την υπερψηφίση του νομοσχεδίου της κυβερνώσας παράταξης και να υπερηφανεύεται γι αυτό. Ο Ανδρουλάκης του ΠΑΣΟΚ-Κινήματος Αλλαγής έκανε λόγο για «βήμα δικαιοσύνης», η Κωνσταντοπούλου της Πλεύσης Ελευθερίας για «υπερψηφίση από το κόμμα της χωρίς αμφιβολίες και αστερίσκους για να δώσει παράδειγμα ηγεσίας». Με τέτοιες μεγαλοστομίες στόλισαν το νομοσχέδιο, και όλοι εν χορώ εξαπέλυσαν τον γνωστό οχέτο στην αντίθετη άποψη: «Σκοταδισμός», «μισαλλοδοξία», «ρατσισμός», «ομοφοβία», κάποιοι απαίτησαν και εφαρμογή του ποινικού κώδικα.

Στον αντίποδα βρέθηκε το ΚΚΕ, που κράτησε τελικά μια καθαρή γραμμή εναντίωσης στο νομοσχέδιο, με ένα σωστό σε γενικές γραμμές σκεπτικό. Αλλά και όλος ο ακροδεξιός συρφετός (Σπαρτιάτες, Ελληνική Λύση, Νίκη), για τους δικούς του λόγους: Ο Βελόπουλος έκανε λόγο για «αντιχριστιανικό μέτρο» και εξέφρασε την ανησυχία του «για την Ελλάδα που πεθαίνει δημογραφικά». Ο Νατσιός της Νίκης μίλησε για «την ευλογημένη από τους πατέρες της Εκκλησίας χριστιανική οικογένεια» και μας κάλεσε να προσευχηθούμε για να «φωτίσει ο Θεός αυτούς που θέλουν να επιβάλουν ξένα προς τα χρηστά ήθη του λαού μας πρότυπα». Τόσο παράλογοι και γραφικοί, θα έπρεπε εδώ και καιρό να έχουν αποκλειστεί από την κοινωνία, κι όμως κερδίζουν διαρκώς πόντους σαν δήθεν εκφραστές της σύγκρουσης με τον αστικό δικαιοματισμό. Εί-

ναι ένα τεράστιο δώρο που τους προσφέρει το μεγαλύτερο μέρος της Άκρας Αριστεράς, που όλο και περισσότερο μετατρέπεται από εργατικές/κομμουνιστικές οργανώσεις σε δικαιοματικές συλλογικότητες.

Η ΟΚΔΕ τοποθετήθηκε κάθετα απέναντι στον ομόφυλο γάμο και την υιοθεσία παιδιών από τέτοια ζευγάρια, που φέρνει ο νέος νόμος. Η αναγνώριση της από κοινού γονικής ευθύνης στα ομόφυλα ζευγάρια μεροληπτεί υπέρ της επιθυμίας τους να ονομάζονται «γονείς», διαστρεβλώνοντας και προδίδοντας το δικαίωμα του κάθε παιδιού να γεννιέται ελεύθερα, να μην αποχωρίζεται από τους βιολογικούς γονείς του αν δε συντρέχουν λόγοι σοβαροί, να γνωρίζει την ταυτότητα και τις ρίζες του, να μη γίνεται προϊόν αγοραπωλησίας. Είναι αμφότεροι οι γονείς, μητέρα και πατέρας, και τα δύο φύλα που βοηθούν το παιδί να απαντήσει το αμείλικτο ερώτημα «Ποιος είμαι» και όχι πώς επιθυμεί να είμαι ο υπεύθυνος για μένα ενήλικας.

Είναι γεγονός ότι η αδιάκοπη προπαγάνδα του λόμπι των ΛΟΑΤΚΙ και γενικά της WOKE κουλτούρας, έχει αρχίσει να αποδίδει καρπούς και στον ελληνικό πληθυσμό. Η κατήχηση των μεταμοντέρνων ανοησιών εξαπλώνεται και πέρα από τους χώρους των πανεπιστημίων, στα ΜΜΕ, στην πολιτιστική βιομηχανία, στις μεγάλες επιχειρήσεις, στον πολιτικό λόγο. Κεντρικό δόγμα η άρνηση των σεξουαλικών διαφορών, του φύλου, του σώματος, της ίδιας της πραγματικότητας. Κόντρα στην υστερία του μεταμοντέρνου σκοταδισμού, ως επαναστάτες επιμένουμε: Κεντρική θέση έχει η ταξική θέση και η ταξική πάλη, όχι η τάδε ή δείνα ταυτότητα (φύλο, φυλή, σεξουαλικός προσανατολισμός). Εχθρός μας είναι ο καπιταλισμός που γεννά τη φτώχεια, τις ανισότητες, τον πόλεμο, τη βαρβαρότητα. Όχι η κάθε κοινωνική ομάδα (άντρες ετεροφυλόφιλοι, λευκοί). Προτιμάμε τον αγώνα για να βελτιώσουμε τον πραγματικό κόσμο, παρά να δραπετεύσουμε στον απατηλό κόσμο των συνειδήσεων και των ρευστών «εμπειριών» (παιχνίδια με ταυτότητες, εναλλαγές φύλου, ναρκωτικά και τόσες άλλες παρεκτροπές).

8 Μάρτη: Μέρα της Γυναίκας, Μέρα Αγώνα

συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Ο «μετα-φεμινισμός» εκφράζει την ιδεολογία της κυρίαρχης αστικής ελίτ, που θέλει να αποδομήσει και να ακυρώσει κάθε σταθερή αναφορά στην αντικειμενική πραγματικότητα (στο φύλο, τις σεξουαλικές διαφορές, το σώμα, τη γλώσσα, τις τάξεις), όλα είναι «κοινωνικές κατασκευές», η πραγματικότητα δεν υπάρχει, υπάρχουν μόνο οι ατομικές ταυτότητες και συνειδήσεις. Κηρύσσοντας τον πόλεμο σε όλα τα όρια, σε κάθε «δυναμισμό» (αρσενικό/θηλυκό, ζώο/άνθρωπος, ζωή/θάνατος) τελικά επιτίθεται κατά της ανθρωπότητας και του πολιτισμού.

Η ψευτοπροοδευτική WOKE κουλτούρα με επίκεντρο τη λεγόμενη «θεωρία του φύλου» είναι εχθρική πρώτα και κύρια στη γυναίκα. Αυτονόητες θέσεις για την ομαλή αναπαραγωγή της εργατικής τάξης και την υπεράσπιση της γυναίκας και του παιδιού αναθεωρούνται απειλώντας να ξεριζώσουν κεκτημένα πάνω από ενός αιώνα αγώνων του εργατικού και γυναικείου κινήματος.

Σήμερα, στην πολιτική ατζέντα της πλειοψηφίας των γυναικείων οργανώσεων και συλλογικότητων, τα δικαιώματα της γυναίκας μένουν στο περιθώριο (πχ. ποιος ασχολείται σήμερα με την πάλη των γυναικών ενάντια στον милитарισμό και τους μπεριαλιστικούς πολέμους;) και αντικαθίστανται από ατέρμονες συζητήσεις περί σεξουαλικών ταυτοτήτων και συμπεριληπτικότητας, γενικά προωθείται η ΛΟΑΤΚΙ+ πολιτική ατζέντα.

Με την πρόσφατη νομοποίηση του ομόφυλου γάμου και τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Πιστοποιητικού γονεϊκής σχέσης, αναγνωρίζεται και επιβάλλεται πανευρωπαϊκά η ομόφυλη γονεϊκότητα, μια ταυτότητα

κατασκευασμένη, που έρχεται να αντικαταστήσει τη μητρότητα/πατρότητα, και ταυτόχρονα να ανοίξει τον δρόμο για την πολλαπλή γονεϊκότητα, ξεριζώνοντας όλα τα θεμελιώδη δικαιώματα του παιδιού (γνώση της καταγωγής που περιλαμβάνει τα δύο φύλα, σχέση με φυσικούς γονείς, δικαίωμα στη μητρότητα και την πατρότητα κ.ά.), μέχρι τον υποβιβασμό του σε εμπόρευμα μέσω της αναπαραγωγής από τρίτους με οικονομική συναλλαγή.

Εξουδετερώνονται τα αντανάκλαστικά ενάντια σε «διαχρονικές» μορφές βίας και εκμετάλλευσης των γυναικών, οι οποίες «κανονικοποιούνται», νομιμοποιούνται, φέρνοντας τις γυναίκες αντιμέτωπες με νέες τεράστιες απειλές. Το εμπόριο λευκής σαρκός ονομάζεται «σεξεργασία» και βαφτίζεται ατομική επιλογή. Η εμπορευματοποίηση της αναπαραγωγικής ικανότητας της γυναίκας και το εμπόριο παιδιών, με χιλιάδες θύματα μετανάστριες και πάμφτωχες γυναίκες, σε πολλές χώρες έχει μετατραπεί σε πεδίο νόμιμης κερδοφορίας. Η «παρένθετη κύηση», δηλαδή η βίαιη αρπαγή των παιδιών και η διακοπή της σχέσης τους με τη φυσική τους μητέρα, παραβιάζει τα θεμελιώδη δικαιώματα και την αδιάσπαστη σωματική και ψυχική ενότητα μητέρας-βρέφους, την ίδια τη σωματική τους ακεραιότητα, μετατρέπεται και τους δύο σε θύματα ανθρώπινου εμπορίου.

Η γλώσσα πρέπει να συμμορφωθεί στη μυθοπλασία των ταυτοτήτων. Αφού το φύλο δεν υπάρχει, πρέπει να καταργήσουμε το αρσενικό και το θηλυκό γένος και να τα αντικαταστήσουμε με @. Η ίδια η λέξη «γυναίκα» χάνει τη σημασία της, έτσι μπορεί να αποκαλείται όποιος δηλώνει «γυναίκα», απειλώντας ευθέως τα δικαιώματα και την

ασφάλεια των γυναικών. Οι λέξεις «γυναίκα»/«μητέρα» απαλείφονται από το πολιτικό ορθό λεξιλόγιο και αντικαθίσταται από περιγραφές («άτομο/σώμα με μήτρα», «με έμμηνο ρήση», «γονέας που γεννά», «ανθρώπινο γάλα» αντί για μητρικό κ.ά.).

Θα ήταν απλώς ανοησίες, αν δεν ήταν εξαιρετικά επικίνδυνες ανοησίες. Που μάλιστα προωθούνται με τον πιο μισαλλόδοξο τρόπο, με ένα κνηγι μαγισσών που εξαπολύεται ενάντια σε όποιον εκφράζει αντίθετη άποψη (αυτομάτως χαρακτηρίζεται ομοφοβικός, ρατσιστής, φασίστας, συκοφαντείται ακόμα και απολύεται από τη δουλειά του). Η προπαγάνδα του ατομικού δικαιοματισμού έχει εξαπλωθεί ειδικά στην ανώτατη εκπαίδευση, και απειλεί να επεκταθεί σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες, με στόχο την αποδόμηση του φύλου στους νέους μέσω του μαθήματος της «σεξουαλικής αγωγής». Οι επιστήμες, ειδικά η βιολογία, παραγκωνίζονται ποικιλοτρόπως, από ψευτο-θεωρίες σκοπιμότητας, που δεν πληρούν στοιχειώδη κριτήρια αξιοπιστίας κι όμως αναγορεύονται σε «επιστημονικά ευρήματα» μόνο και μόνο επειδή ευθυγραμμίζονται με τη μεταμοντέρνα προπαγάνδα και κατακλύζουν τα πανεπιστήμια της Δύσης. Όπως οι περιφημες «έρευνες», που επικαλούνται οι υπερασπιστές του ομόφυλου γάμου για να «αποδείξουν» ότι τα παιδιά που μεγαλώνουν με ομόφυλα ζευγάρια δεν έχουν καμία επίπτωση στην ανάπτυξη τους. Δηλαδή, η σωματική και ψυχολογική ανάπτυξη των παιδιών μπορεί να επηρεάζεται από τη συμπεριφορά και τον χαρακτήρα των γονέων, αλλά όχι από τη σεξουαλική τους συμπεριφορά, που είναι θεμελιώδης στον ανθρώπινο ψυχισμό.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι ολοένα και αυξάνονται οι φωνές που καταγγέλλουν τις διαστάσεις και τις επιπτώσεις του ατομικού δικαιοματισμού, του λόμπι των ΛΟΑΤΚΙ+,

της WOKE κουλτούρας στη Δύση. Όλα αυτά, δεν είναι απλά ξένα, είναι και εχθρικά προς το εργατικό κίνημα, την ιστορία του, τις αξίες και παραδόσεις του. Είναι φορείς της ακραίας νεοφιλελεύθερης επίθεσης σε βάρος των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, της νεολαίας, που προάγουν τον κοινωνικό κανιβαλισμό και οξύνουν την ταξική καταπίεση (ειδικά της γυναίκας), και ως τέτοιοι πρέπει να απαντηθούν με τον πιο αποφασιστικό τρόπο από το εργατικό και γυναικείο κίνημα. Ταυτόχρονα να φράξουμε τον δρόμο στην Ακροδεξιά, που εκμεταλλεύεται την ενσωμάτωση του μεγαλύτερου μέρους της Αριστεράς στη ΛΟΑΤΚΙ+ ατζέντα, για να πλασαριστεί ως ο μοναδικός δήθεν αντίπαλος στον αστικό δικαιοματισμό, σπέρνοντας μισάνθρωπα και ρατσιστικά ιδεολογήματα.

Το γυναικείο κίνημα πρέπει να ξαναβρεί τις ρίζες του μέσα στους εργατικούς αγώνες, την κοινή πάλη των γυναικών και ανδρών της εργατικής τάξης στη βάση των κοινών ταξικών μας συμφερόντων. Για να υπερασπιστούμε όλοι μαζί το δικαίωμά μας στην εργασία, τη δημόσια και δωρεάν παιδεία-υγεία-κοινωνική ασφάλιση και πρόνοια. Είναι καθήκον μας, να προτάξουμε ένα κοινό μέτωπο αγώνα ενάντια στην ιδεολογική επίθεση των «ταυτοτήτων», που επιδιώκει τη διαμόρφωση ασταθών και αδύναμων χαρακτήρων, ατομικοποιημένων, σε μια αέναη ρευστότητα, αναζήτηση ταυτότητας και εμπειριών.

Μοναδική λύση στον παραλογισμό του κεφαλαίου και του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος είναι ο ανυποχώρητος αγώνας για την ανατροπή του. Μόνο έτσι μπορούν να μπουν τα θεμέλια για τη συνολική οικονομική, πολιτική, ιδεολογική, πολιτιστική ανάπτυξη της ανθρωπότητας, για τον πολυπόθητο εξανθρωπισμό της επιστήμης, της κοινωνίας, της ανθρώπινης ζωής.

2 χρόνια πολέμου στην Ουκρανία

Η αρχή μιας γιγάντιας σύγκρουσης

Τον Φεβρουάριο συμπληρώθηκαν 2 χρόνια από την έναρξη του πολέμου στην Ουκρανία. Στην απόφαση της ουκρανικής δυτικόφιλης ηγεσίας να ενταχθεί στο ΝΑΤΟ, υποστηριζόμενη και καθοδηγούμενη από τους ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ, ο ρωσικός ιμπεριαλισμός απάντησε με στρατιωτική εισβολή που εξελίχθηκε σε γενικευμένο πόλεμο. Όταν το 2014 το πραξικόπημα στην Ουκρανία «έριξε» τη ρωσόφιλη κυβέρνηση (καθοδηγούμενο από τους αμερικανούς και ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, με τάγματα εφόδου τους ουκρανούς ναζί), ο ρωσικός ιμπεριαλισμός, αναίμακτα, εισέβαλε και προσάρτησε την Κριμαία. Αυτή τη φορά ο αρχικός στρατιωτικός περίπατος εντυπωσιασμού του Πούτιν δεν έφερε την παραίτηση του εχθρού. Η κυβέρνηση «μαριονέτα» του Ζελένσκι ξεκίνησε έναν πόλεμο, όχι στηριγμένη στις δυνάμεις τους, αλλά στην αθρόα οικονομική και στρατιωτική βοήθεια των Δυτικών. Εξυπηρετώντας τα σχέδια των ΗΠΑ, που αποβλέπουν στην περικύκλωση και τον στραγγαλισμό της Ρωσίας, ακόμα και με πόλεμο, ώστε να προχωρήσουν χωρίς στρατιωτικό αντίπαλο στο χτύπημα του κινεζικού ιμπεριαλισμού, που είναι ο βασικός οικονομικός και πολιτικός αντίπαλος. Ο πόλεμος στην Ουκρανία πιθανότατα είναι η αρχή ενός γενικευμένου παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού πολέμου με έπαθλο την διατήρηση για τις ΗΠΑ - την κατάληψη για την Κίνα, της πρώτης θέσης στην ιμπεριαλιστική πυραμίδα. Μια μετατόπιση της ιμπεριαλιστικής ηγεσίας προς την Ανατολή θα είναι κοσμοϊστορική ανατροπή στον καπιταλιστικό κόσμο και προκαλεί ήδη μια γιγάντια σύγκρουση.

Το δυτικό στρατόπεδο

Οι νατοϊκές δυνάμεις προετοιμάζονται σε όλα τα επίπεδα. Συγκεντρώνουν διαρκώς δυνάμεις και όπλα στα ανατολικά σύνορα της ΕΕ, αυξάνουν τις δαπάνες για πολεμικούς εξοπλισμούς και παραγωγή όπλων, διευρύνουν τη συμμαχία τους με νέες χώρες (Σουηδία, Φινλανδία) και στην Ανατολή σχηματίζουν στρατιωτικές ενώσεις με Ιαπωνία, Νότια Κορέα κ.ά. Αποστέλλουν διαρκώς ενισχύσεις, συντηρώντας τον ουκρανικό στρατό με όπλα και χρήμα (50 δισ. η ΕΕ και 61 δισ. οι ΗΠΑ για τα επόμενα χρόνια), ώστε να συνεχίσουν τον πόλεμο, φθειρόντας και πληγώνοντας όσο περισσότερο γίνεται τον ρωσικό ιμπεριαλισμό. Απειλούν ακόμα και με άμεση κατάσχεση των ρωσικών αποθεματικών στη δύση (300 δισ.) για να ενισχύσουν τον Ζελένσκι. Έχουν βάλει πόδι στην Ουκρανία, με τις πρεσβείες να ελέγχουν την κυβέρνηση και στρατιωτικά στελέχη να οργανώνουν τον στρατό και τους μισθοφόρους, ενώ η χώρα είναι οικονομικά υποθηκευμένη στο ΔΝΤ. Θέλουν να τη μετατρέψουν σε μια νατοϊκή βάση - αποικία στα σύνορα της Ρωσίας. Θα ξεκινήσουν να στέλνουν όπλα μεγάλου βεληνεκούς και F16, ενώ η πρόταση του Μακρόν ήταν να πάνε και στρατιωτικά τμήματα του ΝΑΤΟ να πολεμήσουν με τον ουκρανικό στρατό. Την ίδια επιθετικότητα εκφράζει και η αμέριστη στήριξη του Ισραήλ, που διαπράττει γενοκτονία ενάντια στους Παλαιστίνιους και βομβαρδίζει φιλο-ιρανικούς στόχους σε Λίβανο και Συρία, προκαλώντας το Ιράν σε μια ανοιχτή σύγκρουση για τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής. Το Ιράν που πρόσφατα προσχώρησε στους BRICS.

Όμως το «κόστος» του πολέμου και η ακολουθούμενη στρατηγική δημιουργούν σημαντικούς τριγμούς στο δυτικό στρατόπεδο. Στις ΗΠΑ υπάρχει συνεχής κόντρα από τους Συντηρητικούς για την έγκριση των κονδυλίων προς την Ουκρανία. Οι εκλογές του Νοεμβρίου, που γίνονται

μέσα σε πολεμικό κλίμα πιθανά να επαναφέρουν τον Τραμπ και μια άλλη τακτική για τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και να οδηγήσουν σε έκρηξη τις εσωτερικές διενέξεις και διαιρέσεις της αμερικανικής μπουρζουαζίας. Η επεμβατική πολιτική τους, ειδικά μετά τη στήριξη της επίθεσης στη Γάζα, φούντωσε τα αντι-δυτικά αισθήματα δισεκατομμυρίων ανθρώπων και δυσκολεύει τον προσεταιρισμό κυβερνήσεων, ειδικά στην Ανατολή. Όπως και την επαναφορά στο «μαντρί» χωρών με καίρια σημασία (βλ. Τουρκία).

Η ΕΕ που σύρθηκε αναφανδόν πίσω από τις ΗΠΑ, υποτασσόμενη σε όλα τα επίπεδα, πλήρωσε το μεγαλύτερο τίμημα. Μόνο για την «ατμομηχανή» της Ευρώπης, την Γερμανία, το «κόστος» του πολέμου, υπολογίζεται σε 200 δισ. οικονομική ζημιά, ενώ το 2023 κατέγραψε, πρωτοφανώς, μείωση του ΑΕΠ της. Ωστόσο, η ευρωπαϊκή ελίτ προτάσσει την στρατιωτικοποίηση της ΕΕ, τους εξοπλισμούς, την προετοιμασία για πόλεμο. Ενώ, εμπλέκεται στα ενεργά μέτωπα, όπως αυτό της Ερυθράς Θάλασσας και στηρίζει αμέριστα το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ. Όμως η πολιτική γύμνια της ελίτ των Βρυξελλών και η καταβράθρωση του βιοτικού επιπέδου της ευρωπαϊκής εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων απειλούν το οικοδόμημα της ΕΕ με νέο πολιτικό σεισμό στις Ευρωεκλογές. Οι αγροτικές κινητοποιήσεις και οι μεγάλοι εργατικοί αγώνες είναι προανάκρουσμα οξύνσης των αντιθέσεων και των διαιρέσεων μέσα στην ευρωπαϊκή μπουρζουαζία και θα επιφέρουν τον περαιτέρω θρυμματισμό της. Όσο για την Ουκρανία, αν παραμείνει ο Ζελένσκι στην ηγεσία, αναμένεται η ολοκληρωτική καταστροφή της.

Η Ρωσία

Ο ρωσικός ιμπεριαλισμός κατάφερε μέχρι στιγμής να ανταπεξέλθει στη στρατιωτική, οικονομική και πολιτική πίεση των δυτικών ιμπεριαλιστών. Αυξάνει ραγδαία τις στρατιωτικές του δαπάνες και στηρίζεται σε διάφορα επίπεδα από τις χώρες των BRICS. Κατέλαβε σημαντικές ανατολικές επαρχίες της Ουκρανίας, χωρίς όμως να λύσει το πρόβλημα που είναι η νατοποίηση της Ουκρανίας. Έτσι τώρα απειλεί με κατάληψη συνολικά της Ουκρανίας, ώστε να αλλάξει η κυβέρνηση, και με χρήση πυρηνικών αν εμπλακούν υπέρτερες δυνάμεις σε αυτήν τη μάχη από την πλευρά του ΝΑΤΟ. Την αποφασιστικότητά της θέλησε να τονίσει η ηγεσία του Πούτιν με τη δολοφονία του Ναβάλνι (έμοιαζε με Ρώσο Ζελένσκι), ώστε οι απειλές της να επηρεάσουν εχθρούς και φίλους.

Για να μη γίνουν τα εφιαλτικά σενάρια μιας γενικευμένης ενδοϊμπεριαλιστικής σύγκρουσης πραγματικότητα, μας μένει λίγος χρόνος, ώστε εργαζόμενοι και νεολαία να οργανώσουμε τις δυνάμεις και τους αγώνες μας (σε Ευρώπη και Ελλάδα) σε αντιπολεμική - αντιιμπεριαλιστική κατεύθυνση, που σημαίνει να παλέψουμε για να ρίξουμε όλες τις αντεργατικές και φιλοπόλεμες κυβερνήσεις, όπως αυτή του Μητσοτάκη.

■ Φ.Α.

στον κόσμο...

Ινδία

Στις 16 Φλεβάρη, 200 εκατομμύρια εργαζόμενοι, αγρότες και φτωχοί κατέβηκαν σε απεργία ενάντια στην αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης Μόντι. Τα κύρια αιτήματα των συνδικαλιστικών οργανώσεων περιλαμβάνουν την απόσυρση των τεσσάρων πρόσφατων αντεργατικών νόμων, τον καθορισμό του κατώτατου μισθού σε 26.000 INR (313 αμερικανικά δολάρια), την απόσυρση της πρότασης για ιδιωτικοποίηση επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα, συμπεριλαμβανομένου του εργοστασίου χάλυβα Vishakhapatnam και την αποκατάσταση του παλιού συνταξιοδοτικού συστήματος για οργανωμένο και μη εργατικό δυναμικό.

Στην απεργία συμμετείχαν και οι αγρότες με δικά τους αιτήματα, που αφορούν στο αυξανόμενο κόστος καλλιέργειας και στα αυξανόμενα χρέη. Συγκεκριμένα, για την καλλιέργεια ρυζιού και σιταριού οι αγρότες λαμβάνουν μια ελάχιστη τιμή στήριξης. Ωστόσο, οι καλλιέργειες αυτές απαιτούν μεγάλες ποσότητες νερού και έχουν εξαντλήσει τον υδροφόρο ορίζοντα σε δύο βασικές περιφέρειες, αναγκάζοντας τους αγρότες να αναζητήσουν εναλλακτικές λύσεις. Οι αγρότες λένε ότι μια εγγυημένη ελάχιστη τιμή στήριξης για άλλες καλλιέργειες θα σταθεροποιούσε τα εισοδήματά τους. Ακόμα, πιέζουν την κυβέρνηση να τηρήσει τις υποσχέσεις για διπλασιασμό του εισοδήματός τους, να διαγράψει τα δάνειά τους και να αποσύρει νομικές υποθέσεις εναντίον τους κατά τις προηγούμενες διαδηλώσεις του 2021. Δεκάδες χιλιάδες αγρότες είχαν ξεκινήσει στις 13 Φλεβάρη πορεία διαμαρτυρίας προς το Νέο Δελχί, αλλά τους απέκλεισε η αστυνομία 200 χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα. Οι αγρότες κατασκήνωσαν στα σύνορα μεταξύ Punjab και Haryana, αφού έχουν αποκλειστεί από τσιμεντένια και μεταλλικά οδοφράγματα. Η αστυνομία προχώρησε και σε συλλήψεις διαδηλωτών.

Σημαντική είναι και η στάση των ινδών λιμενεργατών. Δύο μέρες πριν την απεργία χιλιάδες λιμενεργάτες επέβαλλαν εμπάργκο στη μεταφορά ισραηλινών όπλων, εκφράζοντας έμπρακτα την αλληλεγγύη τους στον μαρτυρικό παλαιστινιακό λαό. Συγκεκριμένα, στις 14 Φεβρουαρίου, η Water Transport Workers Federation of India (WTWFI) - εκπροσωπεί 3.500 εργαζόμενους σε 11 από τα 12 μεγάλα λιμάνια της Ινδίας - δημοσίευσε κείμενο αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη, αρνούμενη να «φορτώσει ή να ξεφορτώσει όπλα από το Ισραήλ ή οποιαδήποτε άλλη χώρα που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει στρατιωτικό εξοπλισμό και τα συμμαχικά φορτία του για πόλεμο στην Παλαιστίνη».

Φινλανδία

Σε τριήμερη απεργία στις 14-16 Φλεβάρη προχώρησαν τα συνδικάτα στον κλάδο της βιομηχανίας, καθώς και στον τομέα των υπηρεσιών ενάντια στα αντεργατικά μέτρα που προωθεί η κυβέρνηση, καταργώντας κατακτήσεις δεκαετιών για τους εργαζόμενους. Η απεργία εξαπλώθηκε και στους κλάδους του ρεύματος και των μεταφορών. Οι εργαζόμενοι απαιτούν από τη νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση του πρωθυπουργού Πέτερι Όρπο να αποσύρει το νομοσχέδιο που προβλέπει τη διάλυση των συλλογικών συμβάσεων. Στα αντεργατικά μέτρα συμπεριλαμβάνονται ο περιορισμός/απαγόρευση των γενικών απεργιών, περικοπές στην κοινωνική ασφάλιση, μείωση των επιδομάτων ανεργίας και περικοπή μιας μέρας άδειας, ευνοούν τοπικές συμβάσεις εργασίας αντί των συλλογικών, διευκολύνονται οι απολύσεις εργαζομένων.

Η απεργία έρχεται σε συνέχεια κινητοποιήσεων στις αρχές του μήνα σχεδόν σε όλους τους κλάδους της φινλανδικής οικονομίας, τόσο σε δημόσιο όσο και σε ιδιωτικό τομέα. Κυβέρνηση και εργοδότες προσπαθούν να πείσουν την εργατική τάξη πως η Φινλανδία θα πρέπει να αυξήσει την παραγωγικότητα και να μειώσει το δημοσιονομικό έλλειμμα της εις βάρος των εργατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Οι αγώνες και οι απεργίες, όμως, δείχνουν ότι οι εργαζόμενοι βλέπουν ολοένα περισσότερο την ανάγκη των σωματείων και των απεργιών για την διεκδίκηση μια αξιοπρεπούς ζωής.

Μια πρωτοφανής εκλογική μάχη συντελείται στις ΗΠΑ ενόψει των προεδρικών εκλογών τον Νοέμβριο του 2024. Μια προεκλογική καμπάνια που διεξάγεται ως επί το πλείστον στα δικαστήρια. Τα «γεροντοπαλικάρα» Μπάιντεν και Τραμπ διασταυρώνουν τα ξίφη τους για το ποιος θα καταφέρει να επικρατήσει ώστε να ρουφήξει το αίμα του διεθνούς προλεταριάτου και να συνεχίσει να επιβιώνει έστω και με «σωληνάκια». Ο Μπάιντεν, 81 ετών με συχνές απώλειες μνήμης, περιμένει την εκλογή του μήπως καταφέρει να βγάλει την τετραετία. Ο Τραμπ, 77 ετών κοτσονάτος δείχνει το φαβορί, και ζητάει διακαώς ρεβάνς από την εκλογική ήττα του 2020. Αλήθεια τέτοια είναι η κρίση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού που τα μόνα πρόσωπα που έχουν να επιδείξουν τα δύο μεγάλα κόμματα, είναι αυτά τα δύο γεροντοπαλικάρα;

Ο μεγάλος καβγάς μεταξύ τους φυσικά και εκφράζει μερίδες της αστικής τάξης που προτάσσει τα συμφέροντα των μεν και των δε, αντανακλά όμως και τις πιέσεις που δέχονται και οι δύο πλευρές από την εργατική τάξη, τόσο στο εσωτερικό των ΗΠΑ όσο και διεθνώς. Ο Μπάιντεν βλέπει τα ποσοστά του να καταρρέουν αφού κατάφερε να κάνει τον πλανήτη άνω κάτω και να οδηγήσει την ανθρωπότητα σε έναν ιδιότυπο Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο. Με την αποτυχία του στην Ουκρανία να είναι δεδομένη, παρά το ότι ο πόλεμος συνεχίζεται για πάνω από δύο χρόνια, φαίνεται ότι δεν μπορεί να αντεπιτεθεί απέναντι στους Ρώσους, με το μέτωπο να συνεχίζει να υπάρχει. Ο Μπάιντεν συνεχώς πρωτοπορεί αποκαλώντας δημόσια και

ΗΠΑ: Ένας άτυπος εμφύλιος συνεχίζεται...

αγριεμένος τον Πούτιν «μπάσταρδο γιο», ενώ την ίδια στιγμή τρώγοντας χαλαρά το παγωτό του ευχόταν να σταματήσει ο πόλεμος στην Μέση Ανατολή. Το ζήτημα του πολέμου στη Παλαιστίνη είναι αυτό που φαίνεται ότι θα του κοστίσει περισσότερο στις επικείμενες εκλογές καθώς η ανικανότητά του ως συμμάχου του Ισραήλ να εξουδετερώσει την Χαμάς και η αμέριστη στήριξή του στην γενοκτονία που διαπράττουν, του έχει προσδώσει το παρατσούκλι «Genocide Joe» και μια κατακόρυφη πτώση στους ψηφοφόρους των δημοκρατικών. Οι κινητοποιήσεις και οι αντιδράσεις είναι μεγάλες και οι εικόνες από την Αμερική δείχνουν τις τεράστιες αντιφάσεις της: από την μία αμερικάνος αξιωματικός της αεροπορίας αυτοπυρπολήθηκε έξω από την ισραηλινή πρεσβεία στις ΗΠΑ φωνάζοντας «Λευτεριά στην Παλαιστίνη!» και από την άλλη ο πλανητάρχης έτρωγε χαλαρά το παγωτό του...

Ο Τραμπ υπόσχεται αλλαγές προσπαθώντας να υπονομευτεί η υπάρχουσα κατάσταση στο ΝΑΤΟ και υπόσχεται ότι θα προχωρήσει σε επικείμενες αλλαγές αδειάζοντας τους λεγόμενους «κακοπληρωτές». Πρόκειται για ένα ευθύ καρφί στην Ουκρανία και στην πολιτική του Μπάιντεν που δείχνει ότι, σε σχέση με τους δημοκρατικούς, θα αλλάξει την τακτική στο ζήτημα του πολέμου. Εμφανώς υπόσχεται ότι θα τερματίσει τον πόλεμο στην Ουκρανία, θα δώσει λύση στην Μέση Ανατολή δημιουργώντας αντιδράσεις από την πλευρά των δημοκρατικών καθώς

λίγο-πολύ ο Μπάιντεν και ο Ομπάμα τον χαρακτήρισαν ως υποτακτικό του Πούτιν. Ο Τραμπ ίσως πιο πονηρά από τον Μπάιντεν προσπαθεί να αλλάξει τις σχέσεις του με την Ρωσία, μάλλον σε μια προσπάθειά του να αποδυναμώσει τακτικά τον κύριο οικονομικό εχθρό των ΗΠΑ, την Κίνα, ποντάροντας ίσως στο ότι θα κλείσει μια συμμαχία ή την ουδετεροποίηση των Ρώσων. Φυσικά και αυτή η τακτική έχει αδιέξοδα και αδυναμίες και δεν θα τερματίσει τον πόλεμο, αργά η γρήγορα θα χρειαστεί να προχωρήσει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός είτε με τους Δημοκρατικούς στην εξουσία είτε με τους Ρεπουμπλικανούς σε μια νέα σύγκρουση και με την Κίνα, καθώς φαντάζει απίθανο και να ηττηθεί στρατιωτικά η Ρωσία, αλλά και να αποσπάσει την τουλάχιστον ουδετεροποίησή τους ο Τραμπ.

Οι εκλογές του Νοέμβρη διεξάγονται παράλληλα και στις αίθουσες των δικαστηρίων. Οι δημοκρατικοί που έχουν την προεδρία σέρνουν τον Τραμπ στα δικαστήρια με την επικείμενη δίκη στις 5/3 στο ανώτατο δικαστήριο, αφού απορρίφθηκε η έφεσή του ενάντια στην κατηγορία της απόπειρας ανατροπής των προεδρικών εκλογών του 2020. Ο Τραμπ διώκεται σε 4 ξεχωριστές υποθέσεις (μεταξύ τους και η υπόθεση που του επιβάλλει πρόστιμο μαμούθ 335 εκατομμύρια δολάρια) και προσπαθεί να καθυστερήσει την εκδίκασή τους μέχρι να βγει πρόεδρος τον Νοέμβρη.

Από την άλλη, οι Ρεπουμπλικάνοι που

ελέγχουν την Βουλή των αντιπροσώπων δεν κάθονται με σταυρωμένα τα χέρια. Ειδικός εισαγγελέας, διορισμένος από τον Τραμπ, αρνήθηκε να απαγγείλει κατηγορίες στον Μπάιντεν για υπόθεση παρακράτησης απόρρητων εγγράφων, υποστηρίζοντας πως σε μια δίκη θα έπαιθε τους ενόρκους να τον αθώωσουν λόγω ηλικίας και της κακής του μνήμης, θέλοντας έτσι να δείξει την ανικανότητά του να προεδρεύσει. Αυτή την στιγμή παραπέμπουν σε δίκη τον υπουργό Εσωτερικής Ασφάλειας του Μπάιντεν — δίωξη υπουργού έχει να συμβεί 150 χρόνια στις ΗΠΑ.

Η κατάσταση αυτή είναι μια αντανάκλαση των όσων συμβαίνουν και στην αμερικάνικη κοινωνία, όπου πολίτες ανοίγουν πυρ μεταξύ τους πολλές φορές με ασήμαντες αφορμές (σε ποδοσφαιρική εκδήλωση στο Κάνσας και στο μετρό της Νέας Υόρκης ένοπλες ομάδες άνοιξαν πυρ δολοφονώντας πολίτες μέσα στον Φλεβάρη) ενώ και η αστυνομία συνεχίζει τις δολοφονίες. Στο Λος Άντζελες δολοφόνησαν άνδρα επειδή θεώρησαν ότι απειλούνταν από το πλαστικό προυνί που κρατούσε στα χέρια του!

Η μόνη λύση για να σταματήσει αυτή η τρέλα είναι η σύνδεση και η ανάπτυξη των αντιστάσεων και κινημάτων μέσα στις ΗΠΑ, που είναι σημαντική για το εργατικό κίνημα όλου του πλανήτη, για την αντιμετώπιση των δεινών της καπιταλιστικής κρίσης μέσα στην καρδιά της πιο ισχυρής ιμπεριαλιστικής δύναμης.

Με τους νεκρούς παλαιστίνιους να αυξάνονται με αλματώδεις ρυθμούς – ξεπερνούν πλέον τις 30.000 χωρίς να υπολογίζονται οι πάνω από 7.000 αγνοούμενοι που βρίσκονται νεκροί ή αβοήθητοι κάτω από τα χαλάσματα – με τους τραυματίες να έχουν φτάσει τις 70.000, με 9 στα 10 παιδιά να υποφέρουν από οξύ υποσιτισμό και μολυσματικές ασθένειες και με πολλές χιλιάδες άμαχου πληθυσμού να κινδυνεύουν να πεθάνουν από την πείνα τις επόμενες μέρες, η σιωνιστική κυβέρνηση του Ισραήλ κλιμακώνει τη συλλογική τιμωρία που έχει επιβάλλει στον παλαιστινιακό λαό και ξεκινάει την τελευταία φάση της επιχείρησης εθνοκάθαρσης της Γάζας, με τη χερσαία επίθεσή της στη Ράφα.

Ακάθεκτος ο Νετανιάχου

Έχοντας πάντα την στήριξη των ΗΠΑ, παρά τις εμφανείς πλέον διαφωνίες όσον αφορά στη διαχείριση (και όχι την ουσία) του παλαιστινιακού, η ακροδεξιά κυβέρνηση Νετανιάχου προκαλεί γράφοντας στα παλαιότερα των υποδημάτων της τόσο την παγκόσμια κατακραυγή για τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού. Πριν προλάβει να στεγνώσει το μελάνι της απόφασης του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, που καλούσε το Ισραήλ να πάρει μέτρα προστασίας του παλαιστινιακού λαού (!) και δεν τόλμησε καν να ζητήσει την κήρυξη εκεχειρίας στη Γάζα, οι γενοκτονικές πράξεις διπλασιάστηκαν, οι άδειες εισόδου ανθρωπιστικής βοήθειας μειώθηκαν κατά 50% και οι επιθέσεις του ισραηλινού στρατού σε βάρος των αποστολών ανθρωπιστικής βοήθειας πολλαπλασιάστηκαν. Ιδιαίτερα οι περίπου 300.000 Παλαιστίνιοι που επέλεξαν να παραμείνουν στη βόρεια Γάζα κινδυνεύουν άμεσα να πεθάνουν από αστία καθώς έχει σταματήσει η παροχή οποιασδήποτε βοήθειας από τότε που χτυπήθηκε η τελευταία αποστολή.

Πέρα από τα εναπομείναντα νοσοκομεία, τους τραυματίες και τους εργαζόμενους σε

Οι Παλαιστίνιοι αντιμέτωποι με τη χειρότερη συλλογική τιμωρία στην ιστορία

αυτά, οι ισραηλινές δυνάμεις χτυπούν πλέον και τις εγκαταστάσεις των διεθνών οργανισμών βοήθειας που μετρούν δεκάδες νεκρούς (Πατρίο χωρίς Σύνορα, Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, Διεθνής Ημισέληνος, UNRWA). Ιδιαίτερα η UNRWA (υπηρεσία του ΟΗΕ που υπάρχει από το 1949 για τους παλαιστίνιους πρόσφυγες τόσο στην ίδια την Παλαιστίνη όσο και στις γειτονικές χώρες) αποτελεί διακηρυγμένο στόχο των σιωνιστών. Υπάλληλοι της κατηγορήθηκαν πρόσφατα από την κυβέρνηση Νετανιάχου για συμμετοχή στις «τρομοκρατικές» ενέργειες της Χαμάς. Παρόλο που, φυσικά, καμιά απόδειξη δεν προσκομίστηκε και παρόλο που οι «κατηγορούμενοι» απολύθηκαν, 16 χώρες της Δύσης βρήκαν την δικαιολογία που έψαχναν για να αναστείλουν την οικονομική βοήθεια που προσέφεραν μέχρι τώρα, με δραματικές επιπτώσεις στην προμήθεια τροφίμων και φαρμάκων.

Με τις πλάτες των ΗΠΑ

Άλλωστε ποιος είναι αυτός που θα σταματήσει το σιωνιστικό παραλήρημα, όταν οι ΗΠΑ πρόβαλαν για τρίτη φορά βέτο σε αίτημα για κατάπαυση του πυρός στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, όταν εμπόδισαν το Δικαστήριο της Χάγης να απαιτήσει την άμεση απόσυρση των στρατευμάτων του Ισραήλ από τη Γάζα αν δεν λάβει πρώτα εγγυήσεις ασφαλείας (!) από τους Παλαιστίνιους κι όταν το αμερικανικό κογκρέσο ενέκρινε την παροχή 14 δισ. δολάρια πρόσθετης βοήθειας.

Ακόμα και τα καθεστώτα των αραβικών χωρών που υποτίθεται επιδιώκουν τον τερματισμό αυτής της ανελέητης σφαγής φοβούμενα τις επιπτώσεις στις χώρες τους, καμιά ουσιαστική πίεση δεν ασκούν όταν συνεχίζουν κανονικά τις εμπορικές τους σχέ-

σεις με το ισραηλινό καθεστώς και όταν προσφέρουν δρόμους για την εισαγωγή τροφίμων τώρα που η δράση των Χούτι έχει κάνει την Ερυθρά θάλασσα απροσπέλαστη για το Ισραήλ. Με αυτό τον αέρα, κι όχι λόγω των επιτυχιών των ισραηλινών στρατευμάτων στο πεδίο, ο Νετανιάχου ανακοινώνει ότι τίποτα δεν θα σταματήσει τη χερσαία επιδρομή στη Ράφα (ακόμα και μια προσωρινή κατάπαυση απλά θα την καθυστερήσει λίγο) κι ότι δεν θα την εμποδίσει ούτε η ύπαρξη των 105 ομήρων που έχουν απομείνει ζωντανοί και κρατούνται στην πόλη. Με αυτή την άνεση, ανέξοδα, υπόσχεται την μετακίνηση των αμάχων σε ασφαλείς περιοχές, ωστόσο είναι πασιφανές ότι δεν υπάρχουν. Ακόμα και η Αίγυπτος που φαίνεται πως δημιουργεί ένα στρατόπεδο προσφύγων κοντά στα σύνορα, παρά τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις του προέδρου Σίσι ότι η βίαιη προώθηση Παλαιστίνιων στα εδάφη της αποτελεί αιτία πολέμου με το Ισραήλ, προετοιμάζεται να δεχτεί μόλις 100.000 ανθρώπους.

Σενάρια κατάπαυσης του πυρός

Στο εσωτερικό του Ισραήλ, ωστόσο, η κατάσταση δυσκολεύει για τον Νετανιάχου και την σιωνιστική κουστωδία του με τις διαδηλώσεις να διαδέχονται η μια την άλλη. Θεωρείται υπεύθυνος για την επίθεση της 7ης Οκτωβρίου και ανίκανος να φέρει σε πέρας αυτά που υποσχέθηκε, δηλαδή την επιστροφή των ομήρων και την εξάλειψη της Χαμάς. Παράλληλα διογκώνονται τα οικονομικά προβλήματα λόγω του τεράστιου κόστους του πολέμου, ενώ οι νεκροί και οι τραυματίες ισραηλινού στρατιώτες αυξάνονται. Αυτός είναι ο λόγος που φαίνεται πως μάλλον θα υποκύψει στις αμερικανικές πιέσεις για ένα

σχέδιο προσωρινής κατάπαυσης του πυρός 40 ημερών που προβλέπει απελευθέρωση 40 ισραηλινών ομήρων με αντάλλαγμα 400 φυλακισμένους παλαιστίνιους, επισκευή νοσοκομείων και αρτοποιείων, παροχή σκηνών και τροχόσπιτων και εισόδο 500 φορτηγών ανθρωπιστικής βοήθειας την ημέρα. Θα του επιτρέψει να κερδίσει χρόνο στο εσωτερικό μέτωπο και θα ανοίξει τον δρόμο για αποκατάσταση των σχέσεων του Ισραήλ με τα αραβικά καθεστώτα που επιθυμεί διακαώς η κυβέρνηση Μπάιντεν.

Βέβαια το επιτελείο Μπάιντεν, αντιμέτωπο με την καταβαράθρωση της δημοτικότητας του προέδρου ενόψει εκλογών, επιδιώκει μια μάλλον μονιμότερη εκεχειρία και έναν οδικό χάρτη για τη δημιουργία κάποιου είδους παλαιστινιακού κράτους υπό μια Παλαιστινιακή Αρχή που αντιλαμβάνονται ότι θα περιλαμβάνει και τη Χαμάς (λόγω της δημοφιλίας της σε αντίθεση με την αμερικανόδουλη διακυβέρνηση του Αμπάς που δεν χαιρεί καμιάς εκτίμησης και εμπιστοσύνης από τους Παλαιστίνιους). Κάτω από αυτό το πρίσμα πρέπει ίσως να ειπωθεί η παραίτηση του πρωθυπουργού της Παλαιστινιακής Αρχής, Μοχάμεντ Στάγιεχ, με στόχο τη δημιουργία ενός σχήματος ευρείας συναίνεσης, όπως και η συνάντηση στελεχών της Φατάχ και της Χαμάς στη Μόσχα. Ήδη κάτω από την πίεση του τεράστιου ανθρώπινου κόστους η Χαμάς έχει κάνει πολλά βήματα πίσω στις μέγρι πρότινος αξιώσεις της για απελευθέρωση όλων των φυλακισμένων και τερματισμό του πολέμου.

Οι επόμενες μέρες θα είναι οι πιο κρίσιμες στη μέχρι σήμερα ύπαρξη αυτού του περήφανου, ανυπότακτου λαού. Το ίδιο κρίσιμη θα είναι και η δική μας αλληλεγγύη.

■ Μαρία Κτιστάκη

Μετά τη γερμανική εισβολή στην Ελλάδα τον Απρίλιο του 1941, η χώρα βρέθηκε υπό τριπλή κατοχή (Γερμανών, Ιταλών και Βουλγάρων) κατά την οποία καταστράφηκε πλήρως η οικονομία, με πρώτες ύλες και τρόφιμα να επιτάσσονται από τους κατακτητές, εκτινάσσοντας τις τιμές των βασικών ειδών σε αστρονομικά ύψη. Η έλλειψη ειδών πρώτης ανάγκης είχε ως αποτέλεσμα το ξέσπασμα του λιμού τον χειμώνα του 1941-42, όπου υπολογίζεται πως πάνω από 300.000 άνθρωποι πέθαναν από πείνα, σημειώνοντας μια από τις μεγαλύτερες ανθρωπιστικές τραγωδίες κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Μετά την κατάληψη της Ελλάδας από τους ναζί, η ελληνική αστική τάξη, είτε το έσκασε για την Αίγυπτο μαζί με τον βασιλιά, είτε – το μεγαλύτερο μέρος της – συνεργάστηκε με τους κατακτητές. Η ταξική πάλη οξυνόταν και το περιβάλλον μέσα στο οποίο διεξαγόταν άλλαζε ριζικά. Η εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα δεν είχαν απέναντί τους μόνο τους κατοχικούς στρατούς αλλά και τους κάθε λογής συνεργάτες τους, τις κυβερνήσεις των δωσίλογων και τις ένοπλες συμμορίες τους (Τάγματα Ασφαλείας, οργάνωση Χ κ.ά.). Οι τελευταίες συχνά ξεπερνούσαν σε θηριωδία τους ναζί, δρώντας απολύτως στο πλαίσιο των αστικών συμφερόντων, της υπεράσπισης του καθεστώτος με κάθε τρόπο και της απόκρουσης του «κομμουνιστικού κινδύνου».

Καθώς η πάλη των μαζών αναπτυσσόταν, τις στρατιωτικές επιτυχίες του ΕΛΑΣ και την επέκταση της ελεύθερης Ελλάδας των βουνών ακολουθούσε η δημιουργία θεσμών λαϊκής αυτοοργάνωσης και αυτοδιοίκησης, σε όλους τους βασικούς τομείς (Υγεία, Παιδεία, δικαιοσύνη κ.ά.). Χωρίς να μπορούμε να μιλήσουμε ακριβώς για «σοβιέτ», ήταν ωστόσο μια «λαϊκή αντιεξουσία», μια δυαδική εξουσία εν τη γενέσει, που προσέδιδε στην κατάσταση επαναστατικά χαρακτηριστικά. Ακόμα, ήταν οι ηρωικοί αγώνες στην Αθήνα και άλλα μεγάλα αστικά κέντρα, με κορυφαία στιγμή τη Γενική Απεργία του Φλεβάρη - Μάρτη 1943, που ματαίωσε τη μαζική μεταφορά ελλήνων εργατών ως σκλάβων σε γερμανικά εργοστάσια. Κατά το εφιαλτικό τελευταίο έτος της Κατοχής, όταν οι φρικαλεότητες των ναζί και των συνεργατών τους κορυφώθηκαν, το εργατικό/λαϊκό κίνημα και ο ΕΛΑΣ της πρωτεύουσας υπεράσπισε μέχρις εσχάτων τον λαό και τις υποδομές της Αθήνας και του Πειραιά.

Τι ήταν τα μπλόκα

Τα μπλόκα αποτελούσαν σχεδιασμένες στρατιωτικές επιχειρήσεις με στόχο τον μαζικό εκφοβισμό του πληθυσμού. Οργανώνονταν σε περιοχές με έντονη αντιστασιακή δράση, στοχοποιώντας αγωνιστές και αντιστασιακούς.

Οι ναζί χρησιμοποιούσαν τα μπλόκα για να τρομοκρατήσουν το κίνημα αντίστασης, για αντίποινα αλλά και για απόκτηση εργατικού δυναμικού για την στρατιωτική μηχανή της Γερμανίας. Όσοι δεν εκτελούνταν άμεσα, απειλούνταν με μεταφορά σε στρατόπεδα συγκέντρωσης για αναγκαστική εργασία υπό απάνθρωπες συνθήκες. Έτσι η επιλογή των περι-

80 χρόνια από το μπλόκο της Κοκκινιάς

οχών για το στήσιμο των μπλόκων δεν ήταν τυχαία· γινόταν σε εργατικές περιοχές όπου η αντίσταση ήταν πιο έντονη και «απειλητική» για τις δυνάμεις κατοχής.

Με βάση αυτά τα κριτήρια, επιλέχθηκε και η Κοκκινιά η οποία υπήρξε από την πρώτη στιγμή πρόπυργιο αντίστασης.

Η μάχη και το μπλόκο της Κοκκινιάς

Η μάχη της Κοκκινιάς (4 Μαρτίου του 1944) ήταν πρώτη από μια σειρά επιχειρήσεων εκκαθάρισης στις λαϊκές προσφυγογειτονίες που αποτελούσαν τα βασικά οχυρώματα του ΕΛΑΣ. Αυτές οι επιχειρήσεις αυξήθηκαν καθώς πλησίαζε η απελευθέρωση και οι γερμανικές δυνάμεις μειώνονταν. Η συμμετοχή του λαού έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην αντίσταση, με απεργίες και διαδηλώσεις οι οποίες αναχαίτισαν σε μεγάλο βαθμό τις δυνάμεις των ναζί και των ταγματασφαλιτών.

Στις 15 και 16 Αυγούστου, έλαβαν χώρα συμπλοκές ανάμεσα στον ΕΛΑΣ και την ελληνική αστυνομία σε συνεργασία με την Ειδική Ασφάλεια Πειραιά, στην συνοικία «Κιλικιανά» και στα Μανιάτικα. Τα έπιεωώματα της 17ης Αυγούστου.

ναζί και ταγματασφαλίτες περικύκλωσαν την Κοκκινιά και απαιτήσαν από τους άνδρες, ηλικίας 14 έως 60 ετών να συγκεντρωθούν στην Πλατεία Οσίας Ξένης. Ο ΕΛΑΣ δεν κινητοποιήθηκε καθώς όλες οι εισοδοί της Κοκκινιάς ήταν μπλοκαρισμένες. Ύστερα, καταδότες υπέδειξαν στις δυνάμεις κατοχής τα ηγετικά στελέχη των εαμικών οργανώσεων.

«Μασκοφόροι με κουκούλες περιστοιχισμένοι από SS περνάνε μπροστά από τις γραμμές του πλήθους και δείχνουν κάποιον, ύστερα άλλον. Ένας χαφίης κάνει τη δουλειά του ξέσκεπος. Λέγεται Βαρτάνης. Σταματάει μπροστά σε κάποιον Αποστόλη. Ο κόσμος ξέρει πως ο Αποστόλης είναι καπετάνιος του ΕΛΑΣ. Ο Βαρτάνης ξεραίνεται μπροστά του σε στάση προσοχής, τον χαιρετάει στρατιωτικά και λέει: “Στις διαταγές σας, καπετάνιε μου”. Ένα χτύπημα ξιφολόγχης βγάζει το αριστερό μάτι του Αποστόλη και σκάβει μια βαθιά χαραματιά στο πρόσωπό του. Σ’ αυτό το διάστημα, οι μασκοφόροι δείχνουν! 100 όμηροι εκτελούνται επιτόπου, 8.000 σπρώχνονται με κλοτσιές και κοντακίες προς τον σταθμό.»¹

Κατά τη διάοκεια του Μπλό-

κου, έλαβε χώρα συμπλοκή μεταξύ μικτής ομάδας ΕΛΑΣ/ΟΠΛΑ και Γερμανών, στην οποία τραυματίστηκε ένας γερμανός αξιωματικός και ορισμένοι ταγματασφαλίτες, γεγονός που οδήγησε σε νέο κύμα εκτελέσεων. Συγκεκριμένα, 46 αιχμάλωτοι από την πλατεία Οσίας Ξένης, μεταφέρθηκαν στη συνοικία της Κοκκινιάς «Αρμένικα» και εκτελέστηκαν. Το μπλόκο διήρκεσε περίπου ως τις 18:00, με τους νεκρούς να υπολογίζονται συνολικά στους 200. Αποχωρώντας οι ναζί συνέλαβαν 3.000 όμηρους οι οποίοι μεταφέρθηκαν στο στρατόπεδο Χαϊδαρίου και από εκεί οδηγήθηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στην Γερμανία.

Μετά την απελευθέρωση, η ηγεσία των Ταγμάτων Ασφαλείας, συμπεριλαμβανομένων του διοικητή του 1ου ευζωνικού τάγματος, Ιωάννη Πλυντζανόπουλου, δικάστηκε για συμμετοχή σε περίπου 30 μπλόκα. Η δικαστική διαδικασία για το μπλόκο της Κοκκινιάς επικεντρώθηκε στο αν ο Πλυντζανόπουλος είχε πυροβολήσει έναν συλληφθέντα, που αντιδρούσε στον απαγχονισμό του. Ο εισαγγελέας πρότεινε την ενοχή ενός κατηγορούμενου, που δρούσε στο μπλό-

κο ως καταδότης, χωρίς να φοράει κουκούλα.

Τελικά, όλοι οι κατηγορούμενοι κηρύχθηκαν αθώοι, το Μάρτιο του 1947 από το Γ' Δικαστήριο δωσίλογων. Ο Πλυντζανόπουλος μάλιστα «επιβραβεύτηκε» ως υποστράτηγος του κυβερνητικού στρατού και ο ανηψιός του έγινε δήμαρχος Κοκκινιάς απ' τη Χούντα. Επί δικτατορίας έγινε ανοιχτή προσπάθεια αντιστροφής της πραγματικότητας, με τα εγκαινία μιας αναμνηστικής πλάκας όπου αναφερόταν ότι «Προδότες και μασκοφόροι κομμουνιστάι εαμίται, ελασίται παρέδωσαν εις τους βάρβαρους κατακτητάς την 17ην Αυγούστου 1944 αγνούς πατριώτας αγωνιστάς της Εθνικής Αντιστάσεως, τέκνα ηρωικά της Νικαίας, οι οποίοι και εξετελέσθησαν εις τον χώρον τούτον».

Το μεγάλο «Μπλόκο της Κοκκινιάς», της 17ης Αυγούστου του '44, πέρασε στην ιστορία σαν μία από τις τραγικότερες, αλλά και ηρωικότερες στιγμές της Ελληνικής Επανάστασης 1943-1949.

1. Dominique Eudes, *Οι Καπετάνιοι - Ο Ελληνικός Εμφύλιος Πόλεμος 1943-1944*, Εκδ. Εξάντας, Δεκέμβριος 1975

Η εξέγερση του Κιλελέρ δείχνει τον δρόμο στον αγώνα των αγροτών

Στις 6 Μάρτη του 1910 το αγροτικό κίνημα φτάνει στο απόγειό του με την εξέγερση στο Κιλελέρ, ένα μικρό χωριό στη Θεσσαλία, από τα χωριά που στις μέρες μας πνίγηκαν στη λάσπη με την κακοκαιρία Daniel.

Το 1881 ήταν χρονιά ενσωμάτωσης της Θεσσαλίας στο ελληνικό κράτος. Το καθεστώς που επικρατούσε στον θεσσαλικό κάμπο είναι μεσοφεουδαλικό, δηλαδή ο ιδιοκτήτης του τσιφλικιού αποσπούσε την πρόσοδο αλλά δεν μπορούσε όσο τη λάμβανε να εκδιώξει τον κολίγο. Οι κολίγοι, αν και κατέβαλλαν βαριά πρόσοδο (περίπου το μισό της σοδιάς), είχαν πατροπαράδοτα δικαιώματα στο τσιφλίκι (κοινόχρηστοι χώροι, οικίες, βοσκοτόπια κ.λπ.).

Την περίοδο της προσάρτησης της Θεσσαλίας 1878-1881, οι αποχωρήσαντες Οθωμανοί πούλησαν σε εξευτελιστικές τιμές τα κτήματά τους σε εύπορους Έλληνες της διασποράς. Το βυζαντινό-ρωμαϊκό δίκαιο του ελληνικού κράτους και η σύμβαση της προσάρτησης της Θεσσαλίας έδιναν το δικαίωμα στους νέους ιδιοκτήτες να απαιτήσουν από το ελληνικό κράτος να μην αναγνωρίσει κανένα δικαίωμα στους κολίγους. Δηλαδή, η ζωή των αγροτών στη Θεσσαλία δεν βελτιώθηκε, αντ' αυτού σε πολλές περιπτώσεις τα πράγ-

ματα γίνονταν χειρότερα.

Με αυτόν τον τρόπο οι κολίγοι κινδύνευαν να υποβαθμιστούν στο ρόλο του ελεύθερου εργάτη γης, ενώ το σύνολο του αγροτικού προϊόντος θα άνηκε πλέον στον τσιφλικά. Οι κολίγοι κατοικούσαν σε τρώγλες, δεν είχαν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, πέθαιναν από απλές ασθένειες και δεν μορφώνονταν. Ήταν υποχρεωμένοι να δίνουν στον «αφέντη» το ένα τρίτο έως το μισό της παραγωγής και να αποστέλλουν ένα θηλυκό μέλος της οικογένειάς τους ως υπηρέτρια και αντικείμενο εκμετάλλευσης στο αρχοντικό.

Την ίδια περίοδο στον ελλαδικό χώρο αναπτύσσεται ένα δυναμικό εργατικό κίνημα με την ίδρυση 150 σωματείων κατά την πενταετία 1905 - 1910, με συχνές μαχητικές απεργίες και την πρώτη εμφάνιση - παρέμβαση των εργαζομένων της Αθήνας στην πολιτική σκηνή το 1909. Το κλίμα αυτό επηρέασε και τα σκληρά καταπιεζόμενα στρώματα των αγροτών, που διεκδικούσαν μαχητικά την απαλλοτρίωση και τη διανομή των τσιφλικιών. Στις αρχές του 20ού αιώνα ιδρύονται οι πρώτοι αγροτικοί σύλλογοι.

Ο Μαρίνος Αντίπας υπήρξε πρωτοσοσιαλιστής ιδεολόγος και υπέρμαχος της κοινωνικής απελευθέρωσης. Το 1906 εγκαταλείπει τον τόπο του, το Αργοστόλι Κεφαλονιάς και εγκαθίστα-

ται στη Θεσσαλία για να αφιερωθεί στην κοινωνική απελευθέρωση των κολίγων, προπαγανδίζοντας στα χωριά την απαλλοτρίωση των τσιφλικιών. Οι κολίγοι τον ακολουθούν, ξεσηκώνονται και προκαλούν το μίσος των τσιφλικάδων. Στις 8 Μάρτη 1907 τον δολοφονούν στον Πυργετό της Λάρισας.

Η δολοφονία του προκάλεσε μεγάλο κοινωνικό αναβρασμό. Σε αρκετές περιοχές πήραν τα όπλα και εξεγέρθηκαν εναντίον των τσιφλικάδων. Στις 17 Φλεβάρη του 1910 σχηματίστηκε η πανθεσσαλική Επιτροπή Αγώνα, με σκοπό να οργανώσει σε όλες τις θεσσαλικές πόλεις μαζικά αγροτικά συλλαλητήρια. Το συλλαλητήριο της Λάρισας χτυπήθηκε από τις δυνάμεις καταστολής σε μία κατάσταση ολοένα και πιο εκρηκτική. Στην υπόλοιπη Ελλάδα μιλούσαν για θεσσαλική εξέγερση. Η κυβέρνηση έδωσε διαταγές να τηρηθεί η τάξη «πάση θυσία». Έγιναν συλλήψεις και στάλθηκαν τρεις μεραρχίες του στρατού στη Θεσσαλία κάνοντας έκδηλο από την πλευρά της κυβέρνησης τον πανικό της.

Στις 6 του Μάρτη, ενόψει της παναγροτικής συγκέντρωσης στη Λάρισα, πλήθος διαδηλωτών ξεκίνησε να συγκεντρώνεται από τις γύρω περιοχές στο Κιλελέρ. Περίπου 200 χωρικοί θέλησαν να επιβιβαστούν σε τρένο χωρίς να πληρώσουν για να μετα-

βούν στην κινητοποίηση. Η διεύθυνση των σιδηροδρόμων αρνήθηκε και οι διαδηλωτές άρχισαν να λιθοβολούν τον συρμό. Το τρένο έφυγε αλλά σε απόσταση ενός χιλιομέτρου, επαναλαμβάνεται το ίδιο, αυτή τη φορά με 800 αγρότες. Ο στρατός ανοίγει πυρ και τέσσερις αγρότες βρίσκονται νεκροί, ενώ πολλοί είναι οι τραυματίες. Στη συνέχεια πολλοί διαδηλωτές συλλαμβάνονται και προφυλακίζονται από την κυβέρνηση του Στέφανου Δραγούμη, όλοι όμως αθώνονται στις 23 Ιουνίου. Με αυτή την εξέγερση ανοίγει ο δρόμος στο φούντωμα του αγροτικού κινήματος και στην εξάπλωσή του σε όλη την Ελλάδα.

Η αγροτική εξέγερση περιορίστηκε στη Θεσσαλία καθώς η μεγάλη ιδιοκτησία υπήρχε σχεδόν αποκλειστικά εκεί, ενώ στις υπόλοιπες περιοχές επικρατούσε το καθεστώς της μικρής ιδιοκτησίας. Ο αγώνας των αγροτών είχε νικήσει. Τα πρώτα νομοθετικά μέτρα που αναγκάστηκε να λάβει ο Ελευθέριος Βενιζέλος υπέρ των κολίγων ήρθαν το 1911. Όμως χρειάστηκαν σχεδόν 10 χρόνια για την διάλυση των μεγάλων αγροτικών ιδιοκτησιών. Έγιναν κι άλλες κινητοποιήσεις και σε συνδυασμό με τις αστικές πιέσεις και τις διεκδικήσεις των μικρασιατών προσφύγων (έλευση 1,5 εκατ. προσφύγων από το 1912 έως τη Μικρασιατική Καταστροφή), οδήγησαν

στην αγροτική μεταρρύθμιση του 1917 - 1922, με τις πρώτες απαλλοτριώσεις από την κυβέρνηση Πλαστήρα.

Η εξέγερση του Κιλελέρ αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση για τους αγρότες του σήμερα που είναι έρμαια των νεοφιλελεύθερων πολιτικών, που βλέπουν το εισόδημά τους να εξανεμίζεται και τη γη τους να καταστρέφεται χωρίς να ιδρώνει το αυτί της κυβέρνησης, που στα μάτια της ο αγροτικός τομέας της χώρας είναι μια μεγάλη χασούρα.

Όπως και τότε, έτσι και σήμερα καθοριστικό ρόλο για τη νίκη των αγώνων παίζει η ενότητα αυτών με τους αγώνες των εργατών. Με απεργίες στήριξης στον δίκαιο αγώνα των αγροτών, για την αύξηση των μισθών και την κατάργηση των αντεργατικών μέτρων, οι εργαζόμενοι πρέπει να βγουν στο δρόμο. Σήμερα η ενότητα πρέπει να είναι και με τους αγώνες των φοιτητών που είναι στο δρόμο με καταλήψεις και διαδηλώσεις, που φωνάζουν όχι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Πρέπει οι αγρότες να πάρουν οι ίδιοι την κατάσταση στα χέρια τους με επιτροπές, συννελεύσεις, συντονιστικά. Οι αγώνες να έχουν διάρκεια και αποφασιστικότητα, μέχρι τη νίκη! Συνολικά η κοινωνία να συγκρουστεί με την κυβέρνηση και το σύστημα που αυτή εκπροσωπεί.

28 Φεβρουαρίου 2023, 23:21. Σχεδόν όλη η Ελλάδα παγώνει από το πιο θανατηφόρο σιδηροδρομικό δυστύχημα που έχει συμβεί στην χώρα. Ο επιβατικός συρμός Intercity 62, που μετέφερε περισσότερους από 350 επιβάτες και εκτελούσε τη διαδρομή Αθήνα-Θεσσαλονίκη, συγκρούστηκε μετωπικά με εμπορική αμαξοστοιχία που εκτελούσε το δρομολόγιο Θεσσαλονίκη-Λάρισα, όταν η επιβατική αμαξοστοιχία έβγαυε από σήραγγα. Επί 12,5 ολόκληρα λεπτά οι δύο συρμοί κινούνταν πάνω στις ίδιες ράγες, αλλά με αντίθετη κατεύθυνση. Το αποτέλεσμα της σφοδρής σύγκρουσης ήταν 57 νεκροί και δεκάδες τραυματίες, 25 από τους οποίους σοβαρά. Πά λίγα δευτερόλεπτα θα θρηνούσαμε πολύ περισσότερα θύματα, καθώς μέσα στην σήραγγα η έκρηξη θα ήταν ακόμα μεγαλύτερη.

Το πάγωμα όμως γρήγορα μετατράπηκε σε οργή, η οποία, ένα χρόνο μετά, δεν έχει κοπάσει. Οργή για τους υπεύθυνους υπουργούς και στελέχη της εταιρίας, την επιχείρηση συγκάλυψης από την ίδια την κυβέρνηση εδώ και τόσο καιρό, για τα στοιχεία που ήρθαν στη δημοσιότητα πριν και μετά το έγκλημα.

Καραμανλής και κυβέρνηση της ΝΔ μας κουνάνε το δάχτυλο με θράσος, ενώ είναι ένοχοι

Οι προειδοποιήσεις των εργαζομένων στο σιδηροδρομικό δίκτυο, στον ίδιο τον υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, στη Ρυθμιστική Αρχή Σιδηροδρόμων και στη Hellenic Train ακόμη και με εξώδικα για υποστελέωση, ανεπαρκή συντήρηση, έλλειψη ηλεκτρονικών συστημάτων ασφαλείας (μη λειτουργία φωτισμάτων, τηλεδιοίκησης, μη λειτουργία του συστήματος ETCS, RTMS κ.λπ. τα οποία δίνουν ασφάλεια στην κυκλοφορία, αυναμία επικοινωνίας όταν ένα τρένο βρίσκεται μέσα σε σήραγγες, μη συντήρηση δικτύου ηλεκτροκίνησης) ήταν επανειλημμένες. Το μόνο για το οποίο δεν προειδοποίησαν ήταν πού και πότε ακριβώς θα γινόταν κάποιο θανατηφόρο ατύχημα. Ακόμα και λίγες μέρες πριν την 28η Φεβρουαρίου οι προειδοποιήσεις τους δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα. Άλλωστε δεκάδες μικροί εκτροχασμοί είχαν συμβεί τα τελευταία χρόνια.

Ο πρόεδρος των μηχανοδηγών του ΟΣΕ Κώστας Γενιδούνιας κατήγγειλε: «δεν λειτουργεί τίποτα. Γίνονται όλα χειροκίνητα, με ανθρώπινο παράγοντα, manually. Σε αυτό το σημείο είμαστε σε όλο τον άξονα Αθήνα-Θεσσαλονίκη. Δεν λειτουργεί, όπως σας το λέω. Ούτε οι ενδείξεις, τα φωτιστήρια, ούτε ο έλεγχος της κυκλοφορίας. Αν αυτά λειτουργούσαν οι μηχανοδηγοί θα έβλεπαν την κόκκινη ένδειξη και τα τρένα θα σταμάταγαν σε απόσταση 500 μ. μεταξύ τους».

Τα Τέμπη δεν ήταν δυστύχημα, αλλά ένα κρατικό έγκλημα

Με την επιβολή των μνημονίων, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ προχώρησαν στην πρώτη διάσπαση του ΟΣΕ, ξεπουλώντας διάφορα κομμάτια του σε ιδιώτες. Το 2017, η μνημονιακή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL ξεπούλησε την ΤΡΑΙ-ΝΟΣΕ - κομμάτι του πρώην ενιαίου ΟΣΕ - στην ιταλική εταιρία Ferrovie dello Stato Italiane Group έναντι πινακίου φακής 45 εκατομμυρίων ευρώ, που σήμερα στην Ελλάδα δραστηριοποιείται μέσω της Hellenic Train.

Το χρέος 14,3 δισ. του ΟΣΕ φορτώθηκε στο δημόσιο, το κράτος δεσμεύτηκε σε ετήσια επιδότηση 50 εκ. ευρώ της ιδιωτικής εταιρίας! Παρά τις τεράστιες επιχορηγήσεις, η εταιρία άφηγε τον σιδηρόδρομο να υποβαθμίζεται, την ίδια ώρα που αύξανε τα εισιτήρια, απέλυε εργαζόμενους, χωρίς να επεν-

Ένας χρόνος από το πολύνεκρο έγκλημα στα Τέμπη, έγκλημα που ζητάει τιμωρία

δύει ούτε ένα ευρώ.

Οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν και κοστίζουν

Οι ιδιωτικοποιήσεις αποτελούν κεντρική αιχμή της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, της παρακαμιακής αναπαραγωγής του ελληνικού καπιταλισμού και όχι μόνο. Το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας σε μια χούφτα αρπακτικά-επιχειρηματίες για το οποίο μάλιστα πανηγυρίζει η κυβέρνηση της ΝΔ, έχει σαν μοναδικό στόχο να ενισχύσει μια μειοψηφική ελίτ. Είναι μια κλοπή δημόσιου πλούτου, δηλαδή κλοπή του δικού μας πλούτου.

Αυτό σημαίνει ότι με το ξεπούλημα των παραλιών, των δασών, των αυτοκινητοδρόμων, των κτηρίων, είτε ακόμη και σχολείων και πανεπιστημίων ο ελληνικός καπιταλισμός οδεύει προς τον γκρεμό. Δεν σώζεται είτε γιατί πάει καλά ο τουρισμός, είτε γιατί γίνεται ένα γιγαντιαίο φαγοπότη στα ακίνητα. Ο ελληνικός καπιταλισμός έχει ανάγκη από ιδιωτικοποιήσεις, μειώσεις μισθών, κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων, διαρκείς φοροαπαλλαγές στους πλούσιους και διαρκής φοροληστεία της πλειοψηφίας της κοινωνίας.

Η ΔΕΗ έχει ξεπουληθεί, με αποτέλεσμα την μεγάλη αύξηση των λογαριασμών, τα δημόσια έργα «χαρίζονται» σε εργολάβους που καινε και πνίγουν τη χώρα ξανά και ξανά. Η μείωση των δαπανών στη δημόσια Υγεία και Παιδεία και η επιχειρούμενη ιδιωτικοποίησή τους είναι διακαής πόθος όλων των νεοφιλελευθέρων. Στην πανδημία οι χιλιάδες νεκροί εκτός ΜΕΘ ήταν χαρακτηριστικοί του τι σημαίνει οι «ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν». Έτσι και με τα τρένα.

Η επιχείρηση συγκάλυψης

Η συγκάλυψη ξεκίνησε από τις πρώτες κιόλας ώρες με το ριξίμο όλων των ευθυνών στον σταθμάρχη και την βιαστική ανακοίνωση του Μητσοτάκη ότι πρόκειται για «ανθρώπινο λάθος».

Δεν έχουν εξεταστεί βασικοί μάρτυρες, στην εξεταστική επιτροπή της βουλής - παρωδία, αλλά και σημαντικό μέρος των στοιχείων που υπάρχουν. Τώρα που η συγκάλυψη έγινε φανερή και που οι ίδιες οι οικογένειες των θυμάτων έχουν αναλάβει την υπόθεση και ονοματίζουν τους ενόχους, η κυβέρνηση κλείνει άρον-άρον την επιτροπή χωρίς κανένα συμπέρασμα. Έναν χρόνο μετά βασικοί υπαίτιοι δεν είναι καν κατηγορούμενοι.

Το πόρισμα του εμπειρογνώμονα κ. Βασιλείου Κοκοτσάκη, για λογαριασμό των οικογενειών των θυμάτων καταλογίζει μεταξύ άλλων πλήθος λαθών, παραλείψεων και αλλοιώσεων στοιχείων της έρευνας, αφού έκταση περίπου 2 στρεμμάτων μπαζώθηκε με φερτά υλικά, όπως χαλίκια και μπετόν. Δεν γεννάται λόγος για προσπάθεια διατήρησης στοιχείων, όλα δείχνουν ότι στον χώρο με ευθύνες της κυβέρνησης έγινε επιχείρηση καταστροφής στοιχείων.

Η Ελεονώρα Γεωργίου, δικηγόρος οικογενειών θυμάτων του εγκλήματος των Τεμπών, δήλωσε: «Ενώ έχουν συμπληρωθεί 12 μήνες, δεν έχουν καταθέσει ουσιαστικές μαρτυρίες. Αυτόπτες μαρτυρίες δεν έχουν καταθέσει. Από το σημείο εκκίνησης της εμπορικής αμαξοστοιχίας μέχρι το σημείο του δυστυχήματος δεν υπάρχει το βιντεοληπτικό υλικό. Δεν αποτελεί κομμάτι της δικογραφίας. Ακόμα, το μεγαλύτερο έγκλημα υετά το

δυστύχημα είναι το μπάζωμα. Κακήν κακώς απέσυραν τα κομμάτια των βαγονιών, τα άφησαν σε αφύλακτο μέρος, γιατί αναζητούνται τρία βαγονία και η μηχανή της εμπορικής».

Μόνη απάντηση οι αγώνες μας - Μόνη νίκη η τιμωρία και η ήττα τους

Το σοκ της ελληνικής κοινωνίας εκφράστηκε γρήγορα στον δρόμο. Πραγματοποιήθηκαν μεγάλες διαδηλώσεις και απεργίες σε πολλές πόλεις με τη συμμετοχή εκατοντάδων χιλιάδων, αλλά και καταλήψεις σε σχολές και σχολεία. Το σύντομο κίνημα που ξέσπασε είχε σαν προμετωπίδα το αίτημα για τιμωρία, αλλά και για καταδίκη των ιδιωτικοποιήσεων. Στις 28 Φλεβάρη 2024, 1 χρόνο από την επέτειο του εγκλήματος, μεγάλες διαδηλώσεις έγιναν σε αρκετές πόλεις. Αυτό το ξέσπασμα της κοινωνίας: α) στιγμάτισε την κυβέρνηση της ΝΔ, αλλά και όσες μνημονιακές κυβερνήσεις έχουν μερίδιο ευθύνης, β) κατέδειξε ότι οι ιδιωτικοποιήσεις έχουν τραγικές, αλλά και δολοφονικές συνέπειες, γ) άνοιξε έναν αγώνα διαρκείας που θα συνεχιστεί από ό,τι φαίνεται, παρά τις δυσκολίες μέχρι να ηττηθούν και να τιμωρηθούν οι ένοχοι. Όμως την ίδια στιγμή ανέδειξε τα όρια του εργατικού κινήματος, αλλά και τις εγκληματικές πολιτικές αδυναμίες ή λάθη συγκεκριμένων δυνάμεων.

Πατί διάφορες προεκλογικές μεγαλοστομίες περί «τιμωρίας μέσα από τις εκλογές» ή λογική της «οργισμένης ψήφου» (βλ. ΚΚΕ) έστρεψαν την συζήτηση μακριά από τον δρόμο και τους αγώνες. Είναι χαρακτηριστικό το αποπροσανατολιστικό «τι δημόσιο - τι

ιδιωτικό πάλι το ίδιο είναι» του ΚΚΕ, αλλά και του ΜέΡΑ25. Εξίσου παραπλανητικό το «δεν έχει νόημα να κατηγορήσουμε την κυβέρνηση και τους ιδιώτες, φταίνε γενικά οι πολιτικές και το σύστημα» (πάλι βλ. ΚΚΕ). Έτσι, ο αγώνας πλακώθηκε για μια στιγμή κάτω από το βαρύ εκλογικό ποσοστό της ΝΔ. Το ρήγμα όμως έχει ανοίξει, γιγαντώνει, αύριο μπορεί να νικήσει. Οι πάνω από ένα εκατομμύριο υπογραφές που έχουν συγκεντρωθεί ήδη έπειτα από πρωτοβουλία του Συλλόγου Συγγενών Θυμάτων Τεμπών 2023, είναι μια σημαντική ένδειξη.

Τα κινήματα μεγαλώνουν και σημειώνουν νίκες όταν θέτουν συγκεκριμένα και ενοποιητικά αιτήματα, υιοθετούν μαχητικές μορφές πάλης, δημιουργούν κέντρα αγώνα και διατηρούν μια αποφασιστικότητα. Το κίνημα των Τεμπών δεν μπόρεσε να συγκροτήσει κάποιες δομές, ούτε έθεσε ένα σχέδιο αγώνα. Ωστόσο άνοιξε έναν δρόμο.

Πρέπει να παλέψουμε ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, για εθνικοποιήσεις κάτω από εργατικό έλεγχο, να τιμωρηθούν όλοι οι ένοχοι, να δώσουμε την κυβέρνηση της ΝΔ. Η μόνη λύση είναι ο ανυποχώρητος αγώνας στους δρόμους με καταλήψεις, απεργίες και διαδηλώσεις. Δεν πρέπει να αφήσουμε να συμβούν άλλα τέτοια κρατικά εγκλήματα. Αν αφήσουμε τους αγριάνθρωπους της αγοράς να συνεχίσουν να κυβερνάνε, δεν μπορούμε να είμαστε ασφαλείς. Να αναλάβουμε τον αγώνα, τη ζωή που θέλουμε και τη κοινωνία που θέλουμε. Μέχρι τη νίκη - μπορούμε να νικήσουμε!

■ Καλλιόπη Σ.

Ίδρυση 3ης Διεθνούς

Στις 2 Μαρτίου του 1919, ιδρύθηκε στη Μόσχα η Τρίτη Διεθνής (γνωστή και ως Κομιντέρν ή και Κομμουνιστική Διεθνής) από τους μπολσεβίκους με κύριο στόχο τη δημιουργία ενός επαναστατικού κόμματος που θα οργάνωνε την πάλη του παγκόσμιου προλεταριάτου. Αυτή η πρωτοβουλία έγινε αναγκαία λόγω της κρίσης που αντιμετώπιζε ο καπιταλισμός και του πρώτου ιμπεριαλιστικού πολέμου στις αρχές του 19ου αιώνα.

Ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος είχε τεράστιες συνέπειες σε ολόκληρη την Ευρώπη με εκατομμύρια θανάτους, φτώχεια και εξάθλιωση. Από την αρχή του πολέμου, τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα εγκατέλειψαν το προλεταριάτο και συμφώνησαν στην στήριξη του πολέμου, προδίδοντας τις βασικές αρχές του επαναστατικού μαρξισμού. Η αντίδραση των επαναστατών μαρξιστών ήταν αποφασιστική, κρατώντας ζωντανή τη φλόγα του προλεταριακού διεθνισμού. Οι αντιπολεμικές διασκέψεις του Τσίμερβαλντ (1915) και του Κιένταλ (1916) πήραν σημαντικές αποφάσεις εναντίον του ιμπεριαλιστικού πολέμου, επιβεβαιώνοντας την ανάγκη για σοσιαλισμό ως μέσο κατά του ιμπεριαλισμού και για την πάλη του πολέμου.

Άμεσο αποτέλεσμα θα είναι ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα στην ανθρώπινη ιστο-

ρία. Η Οκτωβριανή Επανάσταση του 1917 στη Ρωσία, η οποία ήταν η πρώτη επιτυχημένη σοσιαλιστική επανάσταση, θα δώσει μια τεράστια ώθηση και έμπνευση σε όλη την Ευρώπη. Αυτό θα οδηγήσει στο μεγάλο κύμα επαναστάσεων και εξεγέρσεων της περιόδου 1918-1923 σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Αμέσως θα αναδειχθεί ως απαραίτητη προϋπόθεση η δημιουργία μιας νέας διεθνούς οργάνωσης, η οποία θα έχει ως στόχο τη σοσιαλιστική επανάσταση σε κάθε χώρα.

Οι ηγέτες της Οκτωβριανής Επανάστασης, Λένιν και Τρότσκι, μετά την προσπάθεια που κατέβαλαν, οργάνωσαν το πρώτο Συνέδριο με αντιπροσώπους από 35 κομμουνιστικά κόμματα και σοσιαλιστικές ομάδες από διάφορες χώρες. Στο Συνέδριο επισημοποιήθηκε η διάσπαση σε διεθνές επίπεδο των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων, με τη δημιουργία των κομμουνιστικών κομμάτων. Η Προγραμματική Διακήρυξη της Κομμουνιστικής Διεθνούς υποστήριξε τη δικτατορία του προλεταριάτου, αντιμετώπιζοντας την αστική δημοκρατία ως μορφή δικτατορίας του κεφαλαίου. Επιπλέον, διατύπωσε το σημαντικό έγγραφο «Μανιφέστο προς το διεθνές προλεταριάτο», καθιστώντας σαφή τον κομμουνιστικό χαρακτήρα της Γ΄ Διεθνούς.

Ακολούθησε το 2ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διε-

Πετρούπολη και Μόσχα, 6-25 Ιουλίου 1920), κατά το οποίο ψηφίστηκαν οι θέσεις και το Καταστατικό. Οι θέσεις αναφέρονταν στην άμεση προετοιμασία για την προλεταριακή δικτατορία και στον σχηματισμό ενός ενιαίου κομμουνιστικού κόμματος σε κάθε χώρα. Το Μπολσεβίκικο Κόμμα πρότεινε το κείμενο με τους 21 δεσμευτικούς όρους, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν η εκκαθάριση των κομμάτων από τα σοσιαλδημοκρατικά στοιχεία, η αποδοχή της αρχής του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού εντός του κάθε κόμματος και της Κομμουνιστικής Διεθνούς, η απομάκρυνση των ατόμων που διαφώνησαν με τις θέσεις της Κομμουνιστικής Διεθνούς, καθώς και η απόρριψη του πασιφισμού και του σοσιαλσοβινισμού.

Στο τρίτο και τέταρτο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς (πραγματοποιήθηκε στη Μόσχα 22 Ιουνίου-12 Ιουλίου 1921), διαμορφώθηκε η τακτική και η δράση των κομμουνιστών σε σχέση με τις εργατικές δυναμίες, δεδομένου ότι η πλειοψηφία των συνδικαλιστών εργατών εξακολουθούσε να είναι εγκλωβισμένη στα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα. Οι Λένιν και Τρότσκι προώθησαν το σύνθημα «Ανάμεσα στις μάζες» και παρουσίασαν την τακτική του «Ενιαίου Εργατικού Μετώπου», η οποία είχε ως στόχο τη συγκρότηση της εργατικής τάξης

σε ένα ταξικό μέτωπο. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, τα επαναστατικά κόμματα θα έπρεπε να δραματικά καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση και αφομοίωση του στρατηγικού στόχου και στην κατάληψη της εξουσίας.

Μετά το 4ο Συνέδριο, η συζήτηση παρέμεινε στάσιμη. Οι θέσεις που είχαν διατυπωθεί στα πρώτα 4 Συνέδρια, ιδίως στο 3ο και στο 4ο, σχετικά με την τακτική του Ενιαίου Εργατικού Μετώπου και την επικύρωση της επαναστατικής στρατηγικής, δεν θα ολοκληρωθούν. Ιδιαίτερα μετά τον θάνατο του Λένιν και τις εξορίες που επέβαλε η σταλινική γραφειοκρατία εντός και εκτός της ΕΣΣΔ, τα Κομμουνιστικά Κόμματα στηρίχθηκαν στο σταλινισμό, μετατρέποντας την Γ΄ Διεθνή σε εργαλείο της Μόσχας. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η Κομμουνιστική Διεθνής ενσωμάτωσε εγκληματικές αντιμαρξιστικές και αντεπαναστατικές θέσεις, όπως η θεωρία του Σοσιαλισμού σε μία μόνο χώρα, η θεωρία των Σταδίων (πρώτα αστικοδημοκρατική επανάσταση και, στο μακροπρόθεσμο μέλλον, εφόσον οι συνθήκες το επιτρέψουν, μετάβαση στον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό), καθώς και η τακτική των Λαϊκών Μετώπων, που πρότεινε συμμαχία με την «δημοκρατική και προοδευτική» αστική τάξη έναντι του φασισμού και του ναζισμού.

Ο σταλινισμός, επιδιώκο-

ντας τη διατήρηση των προνομίων της γραφειοκρατίας, εμπόδισε την εφαρμογή μιας επαναστατικής στρατηγικής και πρόδωσε δεκάδες επαναστάσεις και εξεγέρσεις παγκοσμίως (Γερμανία, Κίνα κ.λπ.). Οργάνωσε επίσης συμμαχίες, ενίοτε με την ίδια την αστική τάξη, με απροσδιόριστες συνέπειες για το παγκόσμιο προλεταριάτο. Το 1943 η σταλινική γραφειοκρατία αποφάσισε να διαλύσει την Γ΄ Διεθνή, προσφέροντάς την ως δώρο στους ιμπεριαλιστικούς συμμάχους της (Αγγλία και ΗΠΑ). Ο Στάλιν δικαιολόγησε αυτή την ενέργεια, ισχυριζόμενος ότι «η Κομμουνιστική Διεθνής έχει εκπληρώσει τον ρόλο της».

Σήμερα, η ύπαρξη μιας Διεθνούς παραμένει εξίσου ζωτικής σημασίας. Είναι αναγκαίο να αγωνιστούμε για την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του εργατικού κινήματος και μέσω της γήσους τις προϋποθέσεις για ένα νέο κύμα επαναστάσεων και αγώνων, εμπνευσμένο από τον επαναστατικό μαρξισμό και τις ιδέες του. Παλεύουμε για μια διεθνή των εργαζομένων που θα αποσκοπεί στην επαναστατική κατάληψη της εξουσίας, για να απαλλαγούμε από τον καπιταλισμό και την κρίση του, που προσφέρουν στην ανθρωπότητα μόνο φτώχεια, δικτατορίες, καταστροφές και πολέμους.

■ Αχιλλέας Λούντζης

Τίτλοι τέλους για τη δημόσια - δωρεάν Υγεία

Η (χ)ριστη κυβέρνηση της ΝΔ του Μητσοτάκη, μετά την εκλογική της νίκη συνεχίζει δυναμικά και σταθερά βήμα το βήμα, την λαομίσητη νεοφιλελεύθερη πολιτική της. Πιστή στις επιταγές του κεφαλαίου («απαγορεύεται το απαγορεύεται για το κεφάλαιο») για ολόένα και μεγαλύτερα κέρδη στις πλάτες των εργαζομένων, της νεολαίας και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, έχει βάλει σκοπό να εξαφανίσει την λέξη «δωρεάν». Πρόσφατο τρανταχτό παράδειγμα είναι το νομοσχέδιο για την Παιδεία που καταπατά ακόμα και άρθρο του Συντάγματος (βλ. άρθρο 16)!

Η συνταγή είναι παλιά και επιτυχημένη: Απαξίωση - Εγκατάλειψη - Συκοφαντία - Ξεπούλημα. Και δεν θα μπορούσε να αλλάξει ούτε και στην περίπτωση της Υγείας. Δεκαετίες τώρα τα κοράκια των επιχειρηματικών ομίλων προσπαθούν να κατασπαράξουν και αυτό το φιλέτο. Αυτό που έχουν κάνει ως τώρα όλες οι κυβερνήσεις όλα τα προηγούμενα χρόνια είναι να κόψουν και να μοιράσουν αυτό το φιλέτο πολύ προσεχτικά.

Συγχωνεύσεις νοσοκομείων, ΣΔΙΤ, μετατροπή νοσοκομείων από ΝΠΔΔ σε ΝΠΙΔ, εργολάβοι, περιορισμός κρατικού προϋπολογισμού, κ.λπ. είναι όλα λίγο-πολύ γνωστά.

Από την προηγούμενη της κιόλας τετραετία, η ΝΔ ήταν ξεκάθαρη όσον αφορά στις θέσεις της για την Υγεία. Το πρόγραμμά της στόχευε στην μετατροπή της σε αποκλειστικά ατομική ευθύνη. Για παράδειγμα, αν κάποιος αρρωστήσει επειδή δεν τηρεί τους κανόνες πρόληψης θα πρέπει να επωμιστεί και τα έξοδα της θεραπείας του! Η εφαρμογή αυτού του προγράμματος είναι δεδομένο πως θα αποκλείσει ή θα περιορίσει σε μια στοιχειώδη περίθαλψη την πλειοψηφία των εργαζομένων, της νεολαίας και των φτωχών

λαϊκών στρωμάτων. Είναι ένα πρόγραμμα εγκληματικό και βάρβαρο.

Συνειδητά και σχεδιασμένα λοιπόν η κυβέρνηση καταστρέφει τα νοσοκομεία και την δημόσια περίθαλψη. Μακροχρόνια υποχρηματοδότηση (μελέτη της ΕΕ το 2020 συμπεραίνει πως η Ελλάδα έχει τη χαμηλότερη δημόσια δαπάνη για την Υγεία, 45% κάτω του μέσου όρου της ΕΕ!). Άρνηση για όποια πρόσληψη (έχουν ξεπεράσει τις σαράντα χιλιάδες οι κενές οργανικές θέσεις). Υπερεντατικοποίηση των εργαζομένων (ετεροαπασχόληση και μετακίνηση - εφημεριακή υπερεξόντωση γιατρών, πολλαπλά πόστα λοιπού προσωπικού, κ.λπ.).

Τώρα επιχειρεί να ολοκληρώσει το έγκλημα με την πλήρη ιδιωτικοποίηση. Δηλαδή την κατάργηση της Δωρεάν Υγείας. Εισάγει τα απογευματινά χειρουργεία, αυξάνει την συνεισφορά των ασφαλισμένων στα φάρμακα, βάζει χαράτσι στα παραρτηματικά των εργαστηριακών και απεικονιστικών εξετάσεων, ανοίγει διάπλατα την πόρτα του ΕΣΥ στους ιδιώτες γιατρούς και στέλνει τους γιατρούς του ΕΣΥ και στον ιδιωτικό τομέα. Θολώνει γενικά το τοπίο σε βαθμό που να μην ξεχωρίζει εντέλει ο ιδιωτικός από τον δημόσιο τομέα.

Απογευματινά χειρουργεία

Δια στόματος υπουργού Υγείας, Άδωνη Γεωργιάδη, τα απογευματινά χειρουργεία επί πληρωμή από τους ασθενείς εισάγονται για δύο λόγους. Ο ένας είναι «για να συμπληρώσουν το εισόδημά τους οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία!» Ο δεύτερος «για να δοθεί μια επιπλέον διέξοδος σε έναν άνθρωπο που θέλει να πληρώσει ένα λογικό κόστος για να χειρουργηθεί όσο το δυνατόν νωρίτερα και μάλιστα με νόμιμο τρόπο!» Αυτή τη στιγμή, πάνω από 100 χιλιάδες ασθενείς βρίσκονται σε λίστες αναμονής των δημοσίων νοσοκομείων για να χειρουργηθούν! Η κυβέρνηση, όπως και όλη η κοινωνία, γνωρίζει πως τα πρωινά χειρουργεία αναβάλλονται γιατί δεν γίνονται οι απαραίτητες προσλήψεις για να πραγματοποιηθούν. Γι' αυτό και το μέτρο είναι επί της ουσίας στον αέρα. Γι' αυτό και σε πρόσφατη δημοσκόπηση, 6 στους 10 διαφωνούν με το μέτρο των απογευματινών χειρουργείων. Η εισαγωγή απογευματινών χειρουργείων επί πληρωμή των ασθενών είναι ένα καθα-

ρά ταξικό μέτρο. Πρόκειται για ένα νόμιμο φακελάκι στον κρατικό μηχανισμό που αν έχει κάποιος τη δυνατότητα να δώσει, θα ζήσει.

Στόχος της κυβέρνησης δεν είναι η άμεση εξυπηρέτηση των ασθενών αλλά η πλήρης εμπορευματοποίηση της Υγείας. Σκοπός είναι η λειτουργία των νοσοκομείων ως αυτοχρηματοδοτούμενων επιχειρηματικών μονάδων, ώστε να μπορέσει να απεμπλακεί στον μεγαλύτερο βαθμό ο κρατικός προϋπολογισμός από τη χρηματοδότησή τους.

Ιδιώτες γιατροί στο ΕΣΥ - γιατροί του ΕΣΥ με ιδιωτικά ιατρεία

Η αλλιώς: Με έναν σμπάρο δυο τρυγόνια. Ούτε προσλήψεις ούτε αυξήσεις μισθών. Μπάσιμο των ιδιωτών γιατρών στο ΕΣΥ ώστε να μπορούν να εξυπηρετούν τους πελάτες τους δημόσια δαπάνη παρακάμπτοντας λίστες ή σειρές προτεραιότητας. Άνοιγμα στον ιδιωτικό τομέα των γιατρών του ΕΣΥ καταργώντας την θεμελιώδη αρχή σύστασης του ΕΣΥ, την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση των γιατρών. Παγιώνουν με αυτό τον τρόπο τα τεράστια κενά και τις ατέλειωτες λίστες αναμονής, καταργούν κάθε έννοια ωραρίου και εργασιακού δικαιώματος. Σκοπός της κυβέρνησης δεν είναι η δήθεν βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας, η κάλυψη των κενών και η αύξηση του εισοδήματος των γιατρών. Αν αυτός ήταν πραγματικά ο στόχος τους, θα έπρεπε να προχωρήσουν σε μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού ώστε να καλυφθούν οι χιλιάδες κενές οργανικές θέσεις και να αυξήσουν τους μισθούς.

Αύξηση της συμμετοχής στα φάρμακα

Στις 12 Φεβρουαρίου, η κυβέρνηση αύξησε έως και 80% την τιμή σε περισσότερα από 1.700 καθημερινά φάρμακα απροειδοποίητα, εκτοξεύοντας έτσι και τη συμμετοχή των ασθενών. Αποφάσισε με αυτόν τον τρόπο να κάνει ένα γενναίο δώρο στις φαρμακοβιομηχανίες περίπου στα τριάντα εκατομμύρια ευρώ (μέσω της μείωσης του παραπάνω ποσού του claw back¹ της φαρμακοβιομηχανίας), πάνω στις πλάτες των ασφαλισμένων. Τελικά μετά την κατακραυγή, τόσο των ασθενών αλλά και των φαρμακοποιών, αναγκάστηκε εν μέρει να το πάρει πίσω, αφού

υπέγραψε υπουργική απόφαση κατά την οποία η ανώτατη επιβάρυνση για τους ασφαλισμένους θα φτάνει τα 3 ευρώ. Κι αυτό είναι ένα απαράδεκτο μέτρο, μια και οι ασφαλισμένοι ήδη πληρώνουν για την φαρμακευτική τους αγωγή από τρεις μεριές (6% ασφαλιστικές εισφορές, 25% συμμετοχή, 1 ευρώ ανά συνταγή). Και παρόλο που μισθοί και συντάξεις δεν φτάνουν για να βγει ο μήνας, εργαζόμενοι και συνταξιούχοι θα πρέπει να πληρώνουν και 3 ευρώ για να έχουν πρόσβαση στο φάρμακο.

Χαράτσι στις εξετάσεις

Ζήλησαν τα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα το δώρο στην φαρμακοβιομηχανία και αιτήθηκαν να γίνει το αντίστοιχο και με αυτούς. Έτσι ο υπουργός Γεωργιάδης «σκαρφίστηκε» κάτι ακόμα για να αυξήσει και σε αυτή τη περίπτωση τα κέρδη των ιδιωτών σε βάρος των ασφαλισμένων. Οι τελευταίοι, λοιπόν, θα καλούνται να πληρώσουν πέρα από την συμμετοχή τους στις εργαστηριακές και απεικονιστικές εξετάσεις, επιπλέον 1 ευρώ για τις εργαστηριακές και 3 ευρώ για τις απεικονιστικές. Τα ποσά αυτά, σύμφωνα με το υπουργείο Υγείας, θα εισπράττονται μέσω του παραρτηματικού με την αιτιολογία μάλιστα υπέρ ΕΟΠΥΥ αλλά όπως αναφέρει το υπουργείο «δεν θα αποδίδονται στον οργανισμό (ΕΟΠΥΥ) και το ετήσιο συνολικό ποσό εισπράξης που θα προκύπτει θα προστίθεται ισόποσα (λογιστικά) από τον ΕΟΠΥΥ στο ανώτατο όριο δαπάνης των εργαστηριακών εξετάσεων, με σκοπό τη μείωση του claw back».

Κυβέρνηση και επιχειρηματίες έχουν κηρύξει λυσσασμένο πόλεμο απέναντι σε εργαζόμενους, συνταξιούχους, νεολαία. Σαν βρικόλακες προσπαθούν να ρουφήξουν και την τελευταία ρανίδα αίματος που έχει απομείνει. Οι εργαζόμενοι, η νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα θα πρέπει να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους. Αλλιώς θα τα χάσουν για πάντα. Ακόμα και το δικαίωμα στην ίδια τη ζωή.

■ Γεωργία Βουλγαρέλλη, ΑΧΕΠΑ

1. Ο όρος claw back «έρχεται» από την μνημονιακή εποχή και σημαίνει την επιστροφή ποσών από τις φαρμακευτικές εταιρείες προς τον ΕΟΠΥΥ μετά την υπέρβαση των καθορισμένων (από το υπουργείο Υγείας) ορίων του προϋπολογισμού για τη φαρμακευτική δαπάνη. Τα όρια αυτά καθορίζονται κάθε χρόνο με ΚΥΑ.

Η εισαγωγή απογευματινών χειρουργείων επί πληρωμή των ασθενών είναι ένα καθαρά ταξικό μέτρο. Πρόκειται για ένα νόμιμο φακελάκι στον κρατικό μηχανισμό που αν έχει κάποιος τη δυνατότητα να δώσει, θα ζήσει.